לגיליון זה מצורף
דיסק חינם!!

AMON AMARTH
אלבום חדש!!

ISRAELI METAL

HAMMER

ISRAELI TRUE METAL FORCE

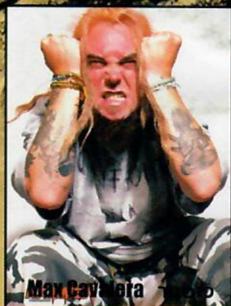

גיליון מס' 14 המחיר 29.90 ש"ח כולל מע"מ.

2886 8535120-000149
29.90 ש"ח

DiMMU BORGiR

King Diamond • Skyclad

iron Savior • Enslaved • Yngwie J. Malmsteen
Soilwork • Racer X • Onkel Tom • Avalon
Falconer • Crest Of Darkness • God Dethroned
Narnia • Cydonia • Stratovarius • Avantasia

ABSOLUT PSYCHO.
ABSOLUT® VODKA. PRODUCT OF SWEDEN. 40 AND 50% ALC/VOL (80 AND 100 PROOF). 100% GRAIN NEUTRAL SPIRITS. ABSOLUT COUNTRY OF SWEDEN VODKA & LOGO, ABSOLUT, ABSOLUT BOTTLE DESIGN, ABSOLUT CALLIGRAPHY AND ABSOLUTVODKA.COM ARE TRADEMARKS OWNED BY V&S VIN & SPRIT AB. ©1997 V&S VIN & SPRIT AB. IMPORTED BY THE HOUSE OF SEAGRAM, NEW YORK, NY. PHOTOGRAPH BY STEVE BRONSTEIN.
PSYCHO™ & ©1997 UNIVERSAL CITY STUDIOS, INC. ALL RIGHTS RESERVED. LICENSED BY UNIVERSAL STUDIOS LICENSING, INC.
THOSE WHO APPRECIATE QUALITY ENJOY IT RESPONSIBLY.

METAL NEWS 4

SKYCLAD 8

CYDONiA 10

AVALON 11

ONKEL TOM 12

AVANTASiA 14

RACER X 16

SOiLWORK 17

NARNiA 18

CREST OF DARKNESS 19

KiNG DiAMOND 20

GOD DETHRONED 27

iRON SAViOR 30

ENSLAVE 32

YNGWiE J.MALMSTEEN 33

DiMMU B RGiR 34

FALCONER 37

STRATOVARUS 39

גליון מס׳ 14

ISRAELI METAL HAMMER

מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת:
חן רותם, אלון מיאסניקוב, בועז בר לוי, מאור אפלבוים, שי ברקוביץ׳, גידי פרסקי, איתי קרש, כרמית מזרחי.

EU Correspondents
Amit
Amit@metalhammer.org

Yvette Salthouse
Yvette@metalhammer.org

US Correspondents
Asaf Bar lev
Asaf@metalhammer.org

Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
Metal Heart בולוס
Bullos@metalhammer.org

מנהל שיווק
איגור שניידר
Igor@metalhammer.org

גרפיקה
רבין
Rabin@metalhammer.org

עריכה לשונית
רינה חבר
Rina@metalhammer.org

כתובת המערכת
ת.ד.52043, תל-אביב 67212
טל׳: 03-6881410
פקס: 03-6885187
info@metalhammer.org

מנכ"ל
גארי שניידר
Garry@metalhammer.org

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel-Aviv 67212
Israel
Ph: +[972-3] 688-1410
Fax: +[972-3] 6885187
info@metalhammer.org
www.metalhammer.org

If you're not into ,metal, you are not my friend!

Over The Rainbow

Ronnie James Dio לא פוסל אפשרות של עבודה
משותפת עם Roger Glover ו-Ritchie Blackmore
בעתיד הקרוב. נראה כי התפילות לאיחוד של Rainbow
לא היו לשווא. Dio גם ציין כי האלבום הבא שלו יהיה
הרבה יותר כבד מ-Magica, אלבומו האחרון.

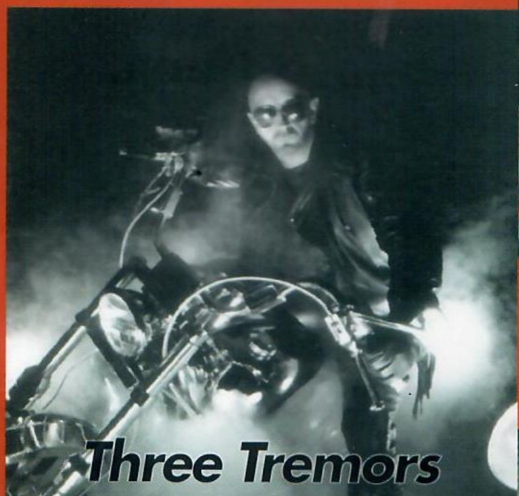
Dani Filth

הולך לעשות סרטים.
הבחור הזה טוב בכמה דברים: להצטלם ולבטל
הופעות במזרח התיכון. לא מזמן יצא סרט אימה
בשם "Cradle Of Filth". תשעים דקות של אימה
ארוטית פלוס שיר שלא נכנס לאלבום האחרון
שלהם - "Dance Macabre".

Savatage

מוציאים את "Poets And Madmen" בימים האלה.
כידוע הגיטריסט Al Pitrelli עזב לטובת Megadeth
והסולן Zachary Stevens עזב לטובת המשפחה. שמו
של John West סולנה של Royal Hunt עלה כאופציה
אפשרית, אבל העניין עדיין לא סגור. על פי Jon Oliva,
הוא מסכים לקחת על עצמו את השירה במידה ולא
יימצא מחליף ראוי ל-Zakk.

Three Tremors

Bruce Dickinson, Rob Halford ו-Geoff Tate, הם
מוציאים בקרוב אלבום משותף תחת כותרת Trinity.
עדיין לא ידוע אילו שירים ייכנסו לאלבום, איך הוא יישמע
ומתי הוא ייצא - כל העניין נשמר בסוד. בינתיים Rob
Halford מוציא אלבום כפול בהופעה חיה בשם "Live
Insurrection".

Megadeth

מוציאים את אלבומם החדש "The World Needs A
Hero" ב- 14 למאי. למרות ההבטחות שהאלבום
החדש יתקרב לרמתו של "...Countdown", השירים
הראשונים מתוך האלבום שהגיעו אלינו לא מתקרבים
ל-Megadeth שהכרנו פעם. Dave Mustaine הודיע
כי במידה והאלבום החדש ייכשל, הוא יפרוש מהעסק
ויפרק את הלהקה. נחיה ונראה.

Guns n'Roses

תאמינו או לא, אבל עדיין קיימת להקה בשם Guns
n'Roses. Axl Rose הקים את הלהקה מחדש ומתכוון
לחזור לפעילות. השאלה הנשאלת: איך אפשר לקרוא
ללהקה Gun n'Roses בלי Slash??

Alice Cooper

יוצא לסיבוב הופעות עם Ronnie James Dio בקרוב.
החבר'ה האלה לא מזדקנים וממשיכים להוציא אלבומים
ולהופיע במקומות גדולים.

There's only one Grave Digger!

Uwe Lulis עזב את Grave Digger אחרי שתים-עשרה שנים של שיתוף פעולה עם
Chris Boltendahl. על פי Chris, הם נפרדו כחברים... שבועיים לאחר עזיבתו של מר
Lulis, הוצג הגיטריסט החדש של הלהקה - Manni Schmidt, שניגן בעבר ב-Rage
והיה שותף מלא להצלחתו של האלבום "Perfect Gentleman". כעבור מספר ימים
פרסם אדון Lulis הודעה רשמית ובה נאמר כי הוא הקים להקה חדשה
בשם... Grave Digger. כל הענין הזה של fake GD די מסריח, במיוחד
שהשם של הלהקה שייך ל-Chris. לפני כמה ימים השניים הגיעו להסכמה
ו-Lulis החליט לא לקרוא ללהקה שלו בשם Grave Digger אלא Rebellion.
בינתיים Chris Boltendahl ו-Grave Digger האמיתית
עובדים על אלבום חדש. הופעתם ב-Wacken השנה
כבר אושרה. לפרטים נוספים ועדכונים:
www.grave-digger.de.

Ayreon

לפני כמה שבועות יצא האלבום החדש של Ayreon
הנקרא "Ayreonians Only". בין המשתתפים: Gary
Hughes, Bruce Dickinson, Lana Lane.

ISRAELI METAL HAMMER

ISRAELI METAL HAMMER

מסיבת METAL ענקית!

ערב יום העצמאות
יום ד'
25.04.2001
בשעה 21:30
רח' סלמה 40 תל-אביב
מועדון בארבי [לשעבר]

כניסה-30 ש"ח

במקום יימכרו
דיסקים וחולצות

Primal Fear, Therion, Slayer, Gamma Ray, Death, HammerFall, Dimmu Borgir, Stratovarius, Vader, Manowar, Mayhem, Rhapsody, Metallica, White Skull, Morbid Angel, Judas Priest, Deicide, Nightwish, Soilwork, Edguy, Megadeth, Helloween, Machine Head, Rage, Amon Amarth, Blind Guardian, Sonata Arctica, Nile, Virgin Steele, Six feet Under, Skyclad, Rotting Christ, Vanize, Hypocrisy, Nevermore, Chinchilla

סוף סוף התאפשר לי להגשים חלום ישן ולשוחח עם אחד האנשים היקרים, סולן להקת Sabbat האגדית לשעבר, וסולן להקת הפולק-מטאל - Skyclad, בעשר השנים האחרונות. Skyclad היא אחת הלהקות הטובות, המעניינות, והבלתי מתפשרות שיש. (לדעתי האישית, כמובן). הדבר הראשון שמשך אותי ל-Sabbat בזמנו, לא היתה המוסיקה, (היא לא היתה יוצאת דופן), אלא המילים המבריקות שכתב מר Walkyier, סיפורים שנונים הכתובים היטב, על קסם שחור, על צייד מכשפות ועוד ובכולם ניכר ידע עצום בנושא, וכולם נכתבו בצורה ברורה ורהוטה באופן יוצא דופן לגבי כל ז'אנר מוסיקלי. הטקסטים היו עד כדי כך עשירים, ששקעתי בהם בלי לשים-לב למוסיקה עצמה.לאחר צאת תקליטם השני, התפרקה הלהקה המקורית, והגיטריסט Andy Sneap הרכיב Sabbat חדשה. הסולן החדש ששובץ היה זמר אמריקאי אלמוני, המסכן ניסה לעשות כמיטב יכולתו לחקות את הסולנים האירופאים המלודים של התקופה אבל בחוסר הצלחה מביש. בסך-הכל יצרה הלהקה המחודשת תקליט נחות למדי, שבו הורגש חסרונו של Martin Walkyier בצורה כה בולטת, עד שהיה ברור כי הלהקה עתידה להעלם לחלוטין. Andy Sneap הפך מאז לאחד המפיקים המצליחים ביותר בתחום. הוא הפיק את Nevermore, Stuck Mojo ורבים אחרים, אבל נעלם כיוצר עצמאי. בינתיים, בעיר האנגלית Newcastle נותרו להם Graeme Englis ו-Steve Ramsy מחוסרי להקה,Steve הגיטריסט ו-Graeme הבסיסט, ניגנו בתחילת שנות השמונים עם להקת Satan הנשכחת, שהפכה מאוחר יותר ל-Parriah, ונותרו מובטלים. אך לא לאורך זמן, השניים התחברו עם Martin מיודענו, צירפו אליהם את Keith Baxter המתופף, ויצרו את Skyclad, להקת הפולק-מטאל הראשונה. תקליטם הראשון "Wayward Sons Of Mother Earth" היה יהלום לא מלוטש, מהיר ואגרסיבי, שהציג שנית לעולם את קולו המחוספס של Walkyier. בתקליטם השני צירפה הלהקה נגנית כינור שגם תמכה בקולות הרקע, גורם שהפך להיות חלק קבע מהלהקה. לאחר סינופסיס קצר אך הכרחי זה על הלהקה, אוכל להמשיך, היה זה ערב ישראלי לא רגוע ואופייני, ואני הרמתי טלפון לביתו של Martin Walkyier ב-Nottingham, לטלפון ענה קול נעים ומשועשע, שהתגלה כבן שיחה נעים ותרבותי להפליא:

שלום מרטין!
שלום לך!

מה אתה עושה בבית, מרטין? אתם לא אמורים לטייל בעולם כדי לתמוך בתקליטכם החדש "Folkemon"?
כעיקרון כן, אבל אנחנו עכשיו במעין מצב של בין לבין. התקליט רק יצא ועדיין אין לנו תוצאות מדוייקות לגבי המכירות. נכון לעכשיו אין לנו מושג מה אנחנו עושים בזמן הקרוב.

רציתי לברך אותך על תקליטכם החדש. אני אישית חושב שהוא הטוב ביותר שלכם מזה כמה שנים.
תודה אלון! התאמצנו רבות כדי שיצא כמו שיצא. אני מקווה שאהבת גם את העיצוב האמנותי.

כן, אבל זאת אף לא היתה הבעיה, הבעיה שלי היתה הנטיה הפולקית שהלכה וגברה עד ששני תקליטכם האחרונים לא היו כמעט ובכלל metal אלא פולק כמעט טהור, שאישית אינו ממש הסגנון שלי.
כן, אני מודע לזה שלרבים ממאזיננו קשה עם הכיוון שתפסנו בשנים האחרונות, אני מניח שזה היה חלק מתהליך ההתפתחות שלנו כמוסיקאים. מה שרצינו לעשות באותה תקופה היה מוסיקה הקשורה יותר למקורות שלנו, לפולק הבריטי, שהיה חלק מתהליך ההתבגרות המוסיקלי שלנו, זה לא שלא עניין אותנו מה הם דעותיהם של המעריצים לגבי מה שאנחנו עושים, אבל זה היה מצב הרוח שלנו באותו זמן, וזה מה שרצינו לעשות, אז כך עשינו! אחת ההשפעות שלנו, אני מניח היא דווקא להקת Queen, שנהגו לשנות בכל תקליט את הסגנון שלהם, משירי רוק רועשים, לשירי פופ רכים וכו'.

כמו ההבדלים בין "News Of The World" ל-"The Works" למשל?
בדיוק!

אבל Queen שינו את הסגנונות שלהם בעיקר בגלל המוסיקה שהיתה פופולארית באותו זמן, מה שלא ממש נכון לגביכם.
נכון, אבל הרוח הכללית של שינויים דרסטים בסגנון מאפיינת גם אותנו.

קראתי באיזשהו מקום שאתה מארגן כרגע איזה פסטיבל metal אנגלי.
נכון מאד. המצב של המוסיקה באנגליה הוא מסריח למדי, הכל אלקטרוני וכל מיני דברים פופוליסטים נוראיים. אני מנסה לארגן כרגע פסטיבל metal אמיתי, שיקרא Bloodstock על משקל Woodstock, שבו נציג גם להקות metal בריטיות וותיקות, וגם להקות חדשות כאלה המנסות לפרוץ לשוק. מי שמעוניין לראות במה מדובר יכול לבקר באתר בכתובת:
www.bloodstock.uk.com.

מה דעתך על שוק המטאל העולמי כיום?
האמת היא שיש לי בעיקר דברים טובים לומר. יש עלייה רצינית בז'אנר וזה משמח, כי אולי להקות שלא זכו לפרוץ עד היום יצליחו עכשיו. מהדברים הנוכחים אני אוהב מאד את הלהקות השבדיות הצעירות, במיוחד In Flames וכדומה. הם יוצרים מוסיקה טובה ומלודית ואני נהנה להאזין לזה.

עוד דבר שקראתי עליכם הוא שאתם נוהגים להופיע

בפאבים, יש אמת בשמועה?
כן, בהחלט, זה דווקא אחד הדברים שאני נהנה מהם מאד. התחלנו עם זה לפני כמה שנים. אנחנו מופיעים בכל מיני פאבים אירים שונים, ומבצעים סט אקוסטי לחלוטין.

איך היו התגובות לכך?
מצויינות! הקהל נהנה מאד מהסט שלנו וגם אנחנו. לנגן פולק ולשתות בירה – זה בהחלט דבר שאנחנו מוכנים לעשות כל הזמן!

שמתי לב שעל העטיפה של הדיסק החדש, הדמות המצויירת אוחזת בקבוק בירה כלשהוא.
זאת בירה מקומית של Newcastle, עיר המוצא של רוב חברי הלהקה, והיא ידועה בעולם כולו.

למה לא איזה בירה מ-Nottingham, עיר מוצאך?
כי ב-Nottingham אין לנו שום בירה שידועה בעולם כולו...

דבר שתמיד רציתי לעשות הוא לעבור איתך על כמה מהתקליטים שלכם שאהבתי, ולשאול על השירים שעניינו אותי.
שאל חופשי!

טוב. יש לכם תקליט ששמו עושה רושם שנכתב בצרפתית, "Oui Avant Garde A Chance" מה זה אמור להביע?
זאת בדיחה קטנה שלי. אם תקרא את זה קצת אחרת אז יצא לך We Haven't Got A Chance.

אהההה!!!! עכשיו הבנתי! (במשך שתי דקות לאחר מכן אני מרגיש כמו אחיו הפחות חכם של קורקי) ובתקליט "A Burnt Offering For The Stone Idoi", יש שיר בשם "Men Of Straw"**, העוסק בכל הדברים האלימים שהיית עושה לזן מסוים של אנשים, למי בדיוק התכוונת?**
לאנסי ילדים למיניהם. אני רחוק מלהיות אדם אלים, אבל חולי נפש כמותם ראויים לדעתי למוות. הם הרפש שברפש ולהם אין שום זכות לחיות. הרעיון הזה של לפגוע בילד, סמל התמימות והזכות, נראה לי מזעזע, אני תומך ברעיון שלילד מגיעה לפחות ילדות תמימה וחסרת טראומות, דברים לא נעימים יהיו מספיק לכשיגדל, ואין שום דבר בעולם המצדיק פגיעה בו.

אני מסכים, הכרתי כבר בחיי אדם או שנים שסבלו בילדותם או בנעוריהם מהטרדות או מתקיפה מינית. אני מסכים שזה אחד הדברים הנוראיים ביותר שיכולים לקרות לך.
בדיוק, וזאת הסיבה שפציפיסט כמוני כתב שיר שכזה, במטרה להדגיש את רמת השנאה שלי לדברים האלה.

מוטיב אחד הבולט בכל המילים שאתה כותב הוא הדאגה לעולם ולאנושות.
נכון, מה שאני רואה סביבי הוא חורבן העולם על-ידי האנושות באופן הדרגתי. נראה כאילו האנושות מתאמצת ממש בכל הכוח להשמיד את אמא אדמה, וזה הנושא הקרוב ביותר לליבי, ועליו אני מוחה בכל תקליט שאנחנו מוציאים. על-ידי מלחמות, תאווה לדם, וסתם חמדנות, אנחנו מחריבים את העולם היחיד שיש לנו. אני שואל את עצמי האם יש סיכוי שהמין האנושי יעצור, יסתכל סביבו על ההרס שהוא גורם, ויחליט להתאחד ולשתף פעולה על מנת לתקן את הנזק העצום שכבר נגרם.

הסיכוי לכך לצערי הוא אפסי. אני בהחלט יכול להעיד שמנסיוני כתושב באחת המדינות הסובלות מסכסוך רב שנים בין בני אנוש כתוצאה מהבדלי דת ולאום, שהשנאה והקנאות הדתית חזקות מכדי שיהיה שיתוף פעולה כלשהוא, גם אם המטרה היא הצלת עולמנו המשותף.
אני חושש שאתה צודק. אני לא יודע אם אני מאמין בחוצנים, אבל הדבר היחידי שיכול ללכד את העולם הוא אם יבואו כאלה לבקר כאן, אז לא תהיה למין האנושי ברירה אלא להתמודד מול קיומם ואולי להבין שיש דברים הגדולים מאיתנו וששווה לשתף פעולה למענם.

כן יהי רצון! בוא נחזור לשניה למוסיקה,
(צוחק) כן , אני מניח שנסחפתי לשניה...

זה בסדר, תרגיש חופשי. האמת היא שרציתי לשאול גם לגבי חילופי ההרכב התכופים שלכם.
כן, בהחלט היו הרבה כאלה, בשלושת התקליטים הראשונים היה לנו דווקא הרכב די יציב, אלא שבשלב מסוים החליטו המתופף והגטריסט לעזוב, קשה להגיד בגלל מי, או שהם רצו לנגן בסגנון מסויים שלא התאים לנו, או להפך, אבל על כל פנים הם עזבו, ולפני נגנית הכינור הנוכחית שלנו, היתה לנו אחת אחרת שעזבה, למזלי. בשני התקליטים האחרונים שלנו הצלחנו ליצור הרכב יציב שנראה כרגע כטוב ביותר שהיה לנו.

שמתי לב ש-Kevin Ridley מפיק הלהקה, הפך להיות גיטריסט שני בהרכב.
נכון מאד. עבדנו עם **Kevin** הרבה שנים ותמיד ידענו שהוא גיטריסט מצויין וגם סולן מעולה, האמת, הרבה יותר טוב ממני, ובשלב מסויים הצענו לו להצטרף ללהקה, הוא שמח להיענות לבקשתנו, וכולנו מאד מרוצים מכך שהוא חלק מהלהקה.

בתקליט החדש כתבת שיר "Think Back & lie Of England", שבו אתה מבקר קשות את ההיסטוריה של האנגלים.
נכון מאד. תראה, אני גאה מאד להיות אנגלי, ואוהב את המדינה שלי, אבל אי אפשר להתעלם שכאומה עשינו בעבר דברים נוראיים וביצענו פשעים כנגד אומות שלמות, כששלטנו בהודו, למשל, היינו מעורבים ברצח של אלפי אזרחים הודים, והזוועות שביצענו בסקוטלנד, אני בטוח שראית כשצפית ב-"Braveheart".

בהחלט, אני חושב שאחרי שיצאתי מהסרט, היתה זאת הפעם הראשונה ששנאתי את האנגלים, למרות שגם המוצא שלי הוא בחלקו אנגלי.
אני לא שונא את האנגלים על מה שעשו בעבר, כמו שאמרתי, אני גאה בהיותי אנגלי, אבל הדברים שעשינו הם נוראיים, את האירים למשל, דאגנו להרעיב במשך מאות שנה, כך שאלפי אנשים גוועו שם ברעב!
אני חושב שאחד הדברים הבולטים שעשו הבריטים, הוא שוד המורשת של התרבויות שעליהם שלטו, אם תכנס למוזיאון הבריטי, תראה שם כמויות אדירות של פסלים, ספרים ואוצרות שהיו שייכים למדינות עליהם שלטו הבריטים ושפשוט נשדדו מהם כדי להיות מוצגים במוזיאון! נכון, שם בהחלט אפשר לראות את הפשעים שעשינו מוצגים לקהל הרחב.

שמעתי שמועה שאתם מלמדים מוסיקה בבתי ספר? אמת בפרסום?
אני גאה להגיד שכן. אנחנו Steve ,Graeme ואני מלמדים מוסיקה לילדים בגילאים שבין תשע לשלוש-עשרה. אנחנו מנסים להחדיר לילדים את האהבה למוסיקה, לפולק הבריטי ולמוסיקה שלנו בכלל, וזה בהחלט אחד ההשגים שאני גאה בהם.

עוד אגדה שנפוצה עליכם היא שאתם להקה עניה באופן קבוע, גם זה נכון?
בהחלט! אנחנו לא מרוויחים כסף כבר עשר שנים! אין לנו בעיה עם זה, אנחנו לא פה בשביל הכסף! הייתי שמח לעשות מליונים, אבל לא אשנה ולא אתאים את הסגנון שלנו כדי למכור יותר דיסקים.

בכל זאת, עברתם ל-Nuclear Blast כמו עוד מליון וחצי להקות אחרות!
נכון, Massacre פשוט לא היו טובים בשבילנו, ואני מקווה למכור קצת יותר ולצאת להופיע בעולם, עם התמיכה של Nuclear Blast, נכון לעכשיו התמיכה שלהם בנו היתה מעולה, ואני מצפה לרבות מהם!

טוב מרטין, זה היה תענוג אמיתי לדבר איתך, ונותר לי לאחל לך הרבה הצלחה.
תודה!

אלון מיאסניקוב

Follow Us To The Land of Cydonia

Cydonia, עוד להקת פאואר מטאל איטלקית מבית Metal Blade, עם אולף ומאט מ-Labyrinth, עם אלבום נושא, אודות התיישבות אנושית בכוכב מאדים, ועם הרבה פוטנציאל - פורצים לחיינו. חידוש גדול אין כאן, אבל הפוטנציאל גדול, ואחלה אלבום יש גם יש. דיברנו עם Dan Keying, סולן הלהקה, על אלבום הבכורה.

היי דן, ספר לי על האלבום שלכם.
את החומר הראשוני לאלבום Cydonia, שהוא אלבום הבכורה שלנו, התחלנו לכתוב כבר בספטמבר 1998. בדיוק שנה אחר כך, בספטמבר 1999, הקלטנו את הקלטות הדמו הראשונות שלנו ושלחנו אותן למספר חברות תקליטים. בינואר 2000 חתמנו על חוזה הקלטות ובמרץ התחלנו להקליט את החומר.

מה אתה יכול לספר לנו על המוסיקה שלכם?
אנחנו מנגנים פאואר מטאל עם אלמנטים של טראש ודגש על שירה מלודית. אלה למעשה שלושת הדברים המייחדים אותנו מבחינה מוסיקלית.

למה החלטתם ללכת על אלבום נושא כאלבום בכורה?
הנושא של כוכב מאדים מרתק אותי כבר מספר שנים וזה היה אך טבעי עבורי לכתוב על משהו שאני מכיר ולהתחיל מנקודה שאני אוהב. קראתי הרבה ספרים אוטנתיים ובדיוניים על מאדים במהלך השנים האחרונות ואני מאמין מאוד במילים שכתבתי על מאדים, ככוכב חדש ועולם חדש.

אולף מ-Labyrinth הפיק את האלבום וגם ניגן גיטרה. מה בדיוק מעמדו בלהקה?
אולף הוא חבר טוב שלי כבר הרבה זמן. הוא גם כתב יחד איתי את השירים ושימש כמוסיקאי אורח. הוא ניגן בגיטרת קצב. אולף הוא לא חבר קבוע בלהקה. אני חיפשתי מישהו שיכתוב איתי ואולף היה בחירה טבעית, גם מפני שהוא חבר שלי וגם מפני שהוא מוסיקאי נהדר. הצעתי לו לכתוב ביחד, הוא הסכים ואז נפגשנו והתחלנו לכתוב יחד רעיונות. אני חושב שאולף עשה עבודה מצוינת בהפקת האלבום ואני מאוד מרוצה מן העבודה שלו.

אתם מתכוונים לשתף איתו פעולה גם בעתיד?
אנחנו עדיין בקשר. אני לא בטוח אם נמשיך לעבוד ביחד, אבל כנראה שכן.
מאוד רוצים להמשיך לשתף פעולה, אבל עבורי הבעיה המרכזית היא שאני לא מעוניין תהיה או תיתפס כלהקה השלישית של אולף או כאיזה פרויקט צדדי שלו.
אנחנו להקה נפרדת ועצמאית ורוצים להישאר ככה.

מה הרקע המוסיקלי שלך?
אני שר מאז 1996 והייתי במספר להקות פאואר מטאל או הבי מטאל איטלקיות. אז עוד לא קראו לזה פאואר מטאל, את יודעת, מטאל בסגנון שהיה פופולרי בשנות השמונים.

ספר לי על חברי הלהקה.
על מאט המתופף אני חושב שלא צריך להרחיב כי כולם מכירים אותו מ-Labyrinth. סטיב הגיטריסט הוא גם חבר טוב שלי כבר הרבה זמן. אני גם מאוד אוהב את העבודה שלו. יש לו סולואים מבריקים שמייחדים אותו מגיטריסטים אחרים. עם טרנס הבסיסט שלנו אנחנו מנגנים מאז 1999 והקלידן הוא למעשה האחרון שהצטרף ללהקה. אולף שימש כגיטריסט שני בלהקה ואנחנו יודעים שאנחנו צריכים למצוא גיטריסט נוסף, לפחות לסיבוב ההופעות.

האם מאט נחשב כחבר קבוע בלהקה?
לפחות בינתיים, אף על פי שהוא מנגן גם ב-Labyrinth וגם ב-Vision Divine. כמו שאמרתי, הקריטריון הראשון לשיתוף פעולה הוא שהאנשים הם מוסיקאים טובים ולכן ניגנו עם אולף וגם עם מאט.

מה השיר האהוב עליך באלבום?
אני אוהב את כולם, אבל אם היה עליי לבחור, הייתי בוחר ב-"Land Of Life" או ב-"Last Prayers".

מה למעשה המסר שניסית להעביר בסיפור המפותל אודות ההתיישבות בכוכב לכת אחר?
זה מוזר, כי כל הזמן שואלים אותי את השאלה הזאת. אין שום מסר, זה רק סיפור. לא היו לי שום כוונות של מסר. אני מאמין במה שכתבתי, אני שומר על ראש פתוח אבל אני בשום אופן לא מנסה להגיד לאחרים מה טוב או רע.

לאיזו מוסיקה אתה מקשיב?
השורשים המוסיקליים שלי נעוצים במטאל של שנות השבעים והשמונים, איאן גילאן, רוני ג'יימס דיו, פרדי מרקיורי ופרנק זאפה. אני לא מקשיב ללהקות פאואר מטאל חדשות ומעדיף את המוסיקה הישנה.

אתם מתכוננים להופיע?
עקרונית כן, אבל התכנון הוא עדיין בשלבים המאוד ראשוניים שלו. אנחנו מקווים מאוד שייצא לנו לנגן בפסטיבל Wacken, בינתיים אנחנו עושים הרבה חזרות ומתכוננים.

מה עוד אתם עושים בימים אלה?
התחלנו כבר לכתוב שירים חדשים לאלבום שני. כבר עברה שנה מאז שכתבנו את Cydonia. לכולנו גם יש עבודות רגילות, אנחנו לא מתפרנסים מהמוסיקה. אנחנו רק מקווים להשתפר במה שאנחנו עושים, לכתוב עוד הרבה שירים טובים, לנגן ולהיות בריאים!

מה אתה יכול לספר לי על השירים החדשים?
השיר הראשון באלבום השני שלנו ייקרא "The End" והוא ימשיך את הסיפור של האלבום הראשון. גם זה יהיה אלבום נושא והוא ידבר על חזרה לחיים בכדור הארץ אחרי עזיבת מאדים.

היית רוצה לומר משהו לסיום?
אין לי שום מסר להעביר לאנשים, אבל כבדיחה הייתי אומר:
Follow Us to the Land Of Cydonia!

כרמית מזרחי

AVALON

EURASIA

אם נמאס לכם מגל הלהקות השוטף את הסצינה ואתם מחפשים משהו חדש, איכותי ובאמת שונה: מצאתם את Avalon. זהו הרכב גרמני, והם מוציאים בימים אלה את אלבומם הרביעי "Eurasia" וכשמו כן הוא: שילוב מופלא ומיוחד של מוסיקת מטאל מתקדם עם אלמנטים תרבותיים עתיקים ומעניינים. את האלבום הפיק Sascha Paeth, האחראי על ההפקה המוסיקלית של Rhapsody. נפגשנו לשיחה צפופה עם Sebastian Eder, הגיטריסט ומנהיג הלהקה:

מה מקור הרעיון לשילוב המיוחד שיצרתם באלבום הזה ?
רצינו להוציא מוצר מיוחד, אלבום שישלב בצורה הטובה ביותר את כל ההשפעות המוסיקליות שלנו ואת השורשים שלנו, משהו שלא יישמע כמו להקות אחרות, אלבום שונה ומיוחד, רצינו להוציא לפועל שילוב מיוחד ומקורי, משהו בין המוסיקה התרבותית הישנה והעתיקה לבין ה–heavy metal שאנחנו מנגנים, מעין חתונה בין שני הסגנונות האלו.

ובחרתם את Sascha **כדי להוציא את החזון לפועל? איך היתה העבודה איתו?**
אני מכיר אותו כבר כמה שנים טובות, אבל רק עכשיו יוצא לנו לעבוד יחד. הוא מפיק מאד מנוסה ובעל ניסיון וגם גיטריסט מצויין. במקרה שלנו העבודה היתה בעיקר הדגשת האלמנטים החזקים אצלינו: עבודת תופים–בס, ודגש חזק על rhythm section. בניגוד להפקותיו האחרות, עשינו לו עבודת אולפן קלה מאד, היה צריך רק לתת אור ודגש על הנקודות החשובות – והכל היה שם.

זהו האלבום הרביעי שלכם, חוץ מ-Angra, אני לא מכיר עוד להקות ששילבו בצורה כל כך טובה את שני הסגנונות האלה. מה התגובות עד עכשיו?
התגובות מצויינות. ממש עכשיו סיימנו סיבוב הופעות עם Metalium באירופה. מדהים להיווכח עד כמה במקומות כמו ספרד, למשל, אנשים הכירו את השירים ואת החומר והרגשנו ממש בבית, וזאת הפעם הראשונה שהופענו שם. אני מאד מרוצה מהסיבוב הזה.

אני יודע שגם ההרכב האישי של חברי הלהקה הוא לא כל כך רגיל?
כן, אפשר לנסח את זה כך. אני מגרמניה, המתופף מצרפת, הזמר מסרי–לנקה ולבסיסטית – שורשים מהמזרח כך שגם מבחינה אישית אנחנו מעין קיבוץ גלויות של נגנים, ממקומות שונים בעולם וכל אחד מביא עמו את ההשפעות ואת השורשים שלו. אני מאד מרוצה מהמצב הזה, זה מוסיף נופך מיוחד ללהקה.

ואיך משתלבת הכתיבה של הטקסטים בתוך התהליך הזה? מה נכתב קודם?
זה תלוי. למרבית השירים באלבום היו טקסטים עוד קודם, לפני המוסיקה. אני רציתי שהאלבום הזה יישמע כמו סרט, כמו סוג של סרט תיעודי אותנטי על תקופות ותרבויות שכבר לא קיימות. כמובן בשילוב המטאל שמייצג אותנו נאמנה. זה בפירוש קודם כל אלבום מטאל, אבל, לדעתי יש בו הרבה יותר מה להציע גם מבחינת הטקסט וגם מבחינת המוסיקה. אני לעולם לא אכתוב " עף על כנפי פלדה, על סוס מברזל להשתין", זה ממש לא מעניין אותי, זה נהיה יותר פתאטי ממה שהיה פעם הבלאק מטאל. בעוד חלק מלהקות הבלאק למדו לפתח ולנתץ את גבולות הסגנון, חלק גדול מלהקות ההאבי מטאל החדש עדיין תקועות בתוך הפוזה של עצמן.

מסכים ביותר. והאלבום שלכם בהחלט מחדש ומרענן את הסצינה העייפה.
עשינו את "Eurasia" קודם כל בשביל האושר האישי שלנו, ואם אנשים מתחברים לזה זה נהדר, אבל אני חייב לומר שהיה כאן הרבה יותר מסתם רצון להוציא עוד אלבום טוב, היתה כאן ממש אמירה אמנותית, מקורית, שבאה לנסות להרחיב את גבולות האמנות שלנו כלהקה, כמוסיקאים וכאנשים העוסקים במטאל, אבל המעוניינים לתת לזה גוון קצת אחר, שונה.

חשבתם על וידיאו קליפ?
כן, זה יכול להיות ממש קטע מעניין, אבל הבעיה היא שמה שאנחנו רוצים לעשות יעלה הרבה מאד כסף ואין בדיוק איפה לשדר את זה. התחנות בגרמניה אמנם ישדרו דבר כזה אבל ההשפעה של זה על המכירות, לעומת התקציב שיושקע, לא תראה מאזן חיובי בכל אופן, אני ממש מקווה שאולי באלבום הבא נוכל לאפשר לעצמנו וידיאו קליפ כמו שצריך.

או קיי Sebastian**, היה לי נעים לשוחח אתך, משהו להוסיף?**
כן, אני מאד שמח להתראיין לעיתון מישראל, בהצלחה. מעבר לזה אני יודע שאתם, כעם, שופעים היסטוריה ותרבויות, ואני מקווה שהאלבום החדש יתפוס אצלכם. נסו אותו, אם אתם רוצים משהו באמת מיוחד ואיכותי שעדיין לא נשמע בסגנון.

גידי פרסקי

ONKEL TOM

Tom Angelripper הוא הדמות המרכזית מאחורי ענקי ה-thrash metal - Sodom. הוא אף פעם לא מפסיק לעבוד והוא אחראי לעוד שני פרוייקטים חשובים מאד - Onkel Tom ו-Desperados. לצערו לא הרבה אנשים בישראל מכירים את כל העבודות של Tom והחלטנו לערוך היכרות עם האיש.

מה שלומך?
הכל בסדר גמור. לפני כמה ימים הופענו עם Desperados.

איפה זה היה?
ב-Offenbach. זאת היתה ההופעה השלישית עם Desperados והכל עבר בסדר.

יופי. בוא נדבר על האלבום החדש של Onkel Tom. הגרמנית שלי לא מי יודע מה, אבל לא קשה להבין שהנושא שונה משני האלבומים הקודמים והוא עוסק פחות באלכוהול.
כן, הפעם הוצאתי אלבום עם שירי חג המולד. מה שרציתי לעשות היה, לקחת את שירי חג המולד ולהפוך אותם לשירי אלכוהול. לצערי זה לא היה ניתן לעשות כי אם אתה רוצה לשנות את המילים, אתה חייב לקבל אישורים מתאימים ועוד לשלם ימבה כסף.

הרבה אנשים רואים בך איש metal במאה אחוז, אבל מבחינה מוסיקלית אתה מושפע גם מהפאנק. אתה מסכים עם הקביעה הזאת?
כן, אני גם אוהב punk. הרבה אנשים אמרו שבעבר תמיד היו ב-Sodom השפעות של פאנק ולדעתי הם צדקו, אבל אם אתה מקשיב ל-Onkel Tom, אתה שומע תערובת של פאנק, מטאל ו-AC/DC.

כמה זמן לקח לך להקליט את האלבום החדש של Onkel Tom?
כלום, רק שבוע.

נשמע שרוב הקטעים הוקלטו ב-live ואני לא מתכוון להופעה חיה, אני מתכוון שהם הוקלטו live באולפן.
כן, זה נכון. אנחנו עושים הרבה דברים ב-live, כי זה נותן הרגשה יותר טובה, חוץ מזה, ככה לא מבזבזים זמן מיותר באולפן, שזה גם כסף...

איך התחיל כל העניין של Onkel Tom?
היה לי רעיון לעשות שירי אלכוהול גרמניים עם Sodom, אבל החבר'ה בלהקה אמרו שזה לא ממש יתאים ל-Sodom. אז אחרי האלבום "Masquerade In Black" החלטתי שהגיע הזמן לעשות את זה. היה לי זמן פנוי, הזמנתי את Axel Rudi Pell ועוד כמה מוסיקאים, שילמתי להם ואנחנו עשינו את האלבום הראשון. אני אוהב אותו. אני אוהב לשתות ואני אוהב את שירי השתייה.

מה עדיף, לשתות או לעשות מוסיקה?
לשתות! הרעיון היה לעשות מוסיקה לכו-ל-ם. אתה יודע, יש הרבה להקות למיניהן: death metal, black metal, אבל כולם אוהבים לשתות ולעשות חיים. האלבום הראשון היה מוצלח, אז עשינו עוד אחד ועוד אחד.

מי קונה את האלבומים האלה? מעריצים של Sodom או שמדובר פה בקהל שונה לגמרי, שלא ממש אוהב את Sodom ומעדיף את Onkel Tom?
לדעתי הרוב אוהבים את שניהם, את Sodom ואת Onkel Tom. אבל כמובן ישנם אנשים שאוהבים את Sodom ולא אוהבים את Onkel Tom ולהיפך. האמת היא שאני מוכר יותר אלבומים של Onkel Tom כי זה פונה לקהל רחב יותר. יש אנשים ש-Sodom כבד מדי עבורם.

האלבומים של Onkel Tom נמכרים טוב גם מחוץ לגרמניה?
לא ממש. אבל יש תגובות טובות מיפן, הם אוהבים את זה מאד. אתה לא חייב להבין את המילים כדי להבין שמדובר בלעשות חיים ולשתות!

אם כבר מדברים על מילים, יש שיר אחד שנקרא "Freundschaftsbund". אתה יכול לספר על מה זה?
זהו שיר מיוחד לכל המטאליסטים. הרעיון לשיר הזה בא כשהופענו ב-Wacken מול חמישה-עשר אלף אנשים וזאת היתה מסיבה אחת גדולה. כולנו צריכים להיות ככה. זה לא משנה אם אחד מאיתנו אוהב black metal והשני אוהב true metal , אנחנו חייבים להיות מאוחדים בדיוק כמו שהיינו בשנות השמונים, הרבה לפני שהגיע כל השוני בסגנונות וכו'. אם יש מסיבת metal, כולם חייבים להגיע, להיות ביחד ולשתות ביחד וזה הרעיון מאחורי השיר הזה - להיות ביחד ולשמור על metal (תקראו את זה טוב טוב - metalheads ישראלים! - ע.ל.).

למה שלא תכתוב יותר חומר מקורי ל-Onkel Tom, כי השיר הזה הוא כל כך טוב...
חשבתי על זה ושאלתי את חברת התקליטים שלי אם אני יכול לעשות יותר שירים מקוריים ל-Onkel Tom, אבל הם מעדיפים לשמור על הקו של גירסאות כיסוי לשירים גרמניים. בכל מקרה אני מתכוון לעשות יותר שירים מקוריים בעתיד. אני כותב שירים יחד עם Alex Kraft, ולדעתי אנחנו מסוגלים לכתוב שירים מקוריים יותר טובים מה-covers.

אתה מופיע גם עם Onkel Tom?
כן, בהחלט. השבוע אנחנו מופיעים ב-Bayern ובשבוע הבא נעשה מסיבה ב-Bochum.

עם Brainstorm?
כן, נכון. תהיה מסיבה גדולה.

איך היית מגדיר את ההופעה של Onkel Tom? שמתי לב שאתה קורא לזה "מסיבה".
ההופעה של Onkel Tom היא דבר מאד מיוחד. אנחנו לא "כוכבי רוק", אנחנו מאפשרים לאנשים לעלות על הבמה - והם יכולים לשיר יחד איתי. לא משנה אם אין לך קול ואתה לא יודע לשיר, אתה יכול לצרוח! אני יורד מהבמה אל הקהל ומסתובב שם בין האנשים ואנחנו שותים ביחד. עקרונית כל אחד רשאי ללכת לאן שהוא רוצה. ברור שאנחנו צריכים להיזהר עם הילדים הקטנים, אבל לא קורה כלום. בסופו של דבר כולם רוצים לשתות ולרקוד.

יפה מאד. חשבת פעם לעשות סיבוב הופעות עם Dimple Minds?
כן, אני מכיר אותם טוב. לדעתי הלהקה התפרקה...

מה הבירה הכי אהובה עליך?
זאת בירה מאד כהה. משהו טעים! בגרמניה יש המון בירות מעולות. אני לא שותה כל יום, אבל אם אני נמצא עם החברים שלי או אם יש מסיבה בסוף שבוע, אז אני אשמח לכמה בירות. זה לא טוב לשתות לבד, אם אתה יודע שיש מישהו שיושב לבד ושותה כל ערב, צריך לדאוג לו ומהר.

יש לך תרופות טובות נגד ה-hang-over (החמרמורת)?
כן.

כמו מה? לשתות עוד בקבוק?
כן! חה.. חה... לא, אני לא שותה הרבה עכשיו. אני לא שותה הרבה וויסקי, אני שותה בירה, אני מסוגל לשתות הרבה בירה וזה הכל.

מה עם Jagermeister?
לא, לא!!! זה דופק לי את הראש לגמרי! היו תקופות בהן צרכתי המון Jagermeister, אבל נאלצתי לעצור.

או. קיי. נחזור למוסיקה?
בסדר.

בשנים האחרונות, סצינת המטאל גדלה והגיעו טונות של להקות חדשות. מה דעתך על מאות HammerFall-ים ו-Edguy-ים למיניהם?
אני לא אוהב את זה. אני מקבל כל חודש אוספים של Rock Hard ו-Metal Hammer גרמניה ואם מתמזל מזלי אני מוצא שם שיר אחד שאני אוהב...

משהו שאתה אוהב ספציפית?
האלבום החדש של Warhammer טוב מאד, אבל אני לא אוהב את כל להקות ה-sword metal האלה, כי הם כולם נשמעים אותו דבר, באזני, כולם נשמעים כמו Helloween. Stratovarius, HammerFall, Majestic ועוד מאה להקות הנשמעות לי אותו דבר. אני אוהב מוסיקה יותר אגרסיבית. הלהקה שאני הכי אוהב היא Slayer. אני אוהב את S.O.D., Motorhead הישנים, Exodus וה-thrash הישן.

הזכרת את Helloween, מה דעתך עליהם?
את Helloween אני דווקא כן אוהב, כי הם התחילו משהו חדש בזמנו, הם היו מקוריים, אבל כל להקה אחרת... זה פשוט העתק מחורבן שלהם.

לדעתי כולם משחזרים את כולם. אם אתה מחפש משהו מקורי אתה חייב ללכת הרבה אחורה - לבטהובן ואנשים כמוהו.
מסכים, אבל אתה עדיין יכול לפתח סגנון משלך. אף אחד לא נשמע כמוני למשל. או כמו Lemmy. אתה יכול להיות מקורי ואנשים ישמעו את זה ויגידו :"זה Tom Angelripper".

האלבום של Desperados היה "אלבום החודש" לפני שנה ב-Metal Hammer ישראל.
כן, אני יודע. תודה רבה.

יש תוכניות להמשך?
כן, אנחנו נכנסים לאולפן בחודש הבא. עבדנו קשה מאד על הפרוייקט הזה. הרבה אנשים לא מבינים איך אפשר לתפקד בשלוש להקות, אבל אני מסתדר עם זה יפה ואני מאד אוהב את המוסיקה ואת הסגנון של Desperados. אני לא יודע כמה האלבום הראשון מכר בעולם, אבל בגרמניה הוא לא הגיע לשיא במכירות. זה לא מה שיעצור אותנו. אנחנו עובדים על אלבום ההמשך ובמקביל על האלבום הבא של Sodom.

מה התוכניות לגבי Sodom?
כמו שכבר אמרתי, אלבום חדש בדרך. השנה נחגוג עשרים שנה ל-Sodom והרבה הולך לקרות בשנה הזאת. האלבום ייצא ככל הנראה בחודש יולי. אנחנו נופיע ב-Wacken, Bang Your Head, With Full Force. באוקטובר נצא לסיבוב הופעות עם Kreator ו-Destruction.

אתה לא חושב שאם אתה נשאר נאמן לשורשים המוסיקליים שלך ולא משנה קצת כיוון, אתה מוותר באיזשהו מובן על ההתפתחות המוסיקלית של הלהקה. אם תסתכל על Rage ועל כל השינויים שהם עברו לאורך השנים, אתה חושב שמשהו דומה יכול לקרות ל-Sodom.
לא, ממש לא. אם אני רוצה לעשות משהו יותר מלודי, יש לי את Despersdos. אבל Sodom תמיד היתה ותמיד תישאר להקה אגרסיבית וזה מה שהמעריצים שלנו רוצים. יש לנו כבר שבעה או שמונה שירים חדשים מוכנים ואני מאד מרוצה מהתוצאה. עבדנו באמת קשה ואני רואה באלבום החדש כעין חזרה לתקופה של "Persecution Madness".

אתה רוצה להוסיף עוד משהו?
אני רק רוצה למסור ד"ש לכל המעריצים שלנו בישראל וכמו שאמרתי קודם, השנה מתוכנן לנו סיבוב הופעות עם Kreator ו-Destruction ואני מאד מקווה שנוכל להגיע כולנו להופיע בישראל. על כל פנים, אם ייצא לנו לבוא לישראל או לא, תודיע לי כשאתה בא לגרמניה ואנחנו נלך לשתות ביחד.

או. קיי. אז נתראה ב-Bang Your Head.
יופי! המון תודה!

Amit

THE METAL OPERA

כבר שנה וחצי מחכים מעריצי ותומכי Edguy לפרויקט הסולו של Tobias Sammet, סולן הלהקה. והנה, לאחר חבלי לידה ארוכים, מגיעה אופרת המטאל Avantasia. פצצה של אלבום נושא, עם רשימת מוסיקאים אורחים ארוכה ומרשימה. סיפור העלילה סבוך ומפותל ופאואר מטאל בצורתו המדהימה ביותר.

שלום טובי. ספר לי על Avantasia.

Avantasia היתה החלום שלי. הרבה מאוד זמן רציתי להקליט אופרת מטאל עם הרבה מוסיקאים אורחים ובמיוחד עם הרבה זמרים אורחים. העניין הוא, שלא היה לי מספיק זמן בשנים האחרונות. הרעיון עלה במוחי לראשונה בזמן שהקלטתי את האלבום "Theater Of Salvation" עם Edguy. אחר כך היה סיבוב ההופעות ומיד אחרי כן התחלנו את ההקלטות מחדש של "The Savage Poetry". רק אחרי כל זה היה לי זמן להתחיל לעבוד ברצינות על הפרויקט. את החומר כתבתי למעשה תוך כדי סיבוב ההופעות של "Theater Of Salvation", באוטובוס של הלהקה. רק אחרי שהקלטנו מחדש את האלבום הראשון שלנו, היה נראה לי שהפסקה לפרויקט הסולו היא הצעד הנכון.

נראה שנעשתה עבודת הכנה רצינית בכתיבת העלילה של האלבום.

קראתי הרבה ספרים בנושא ההיסטוריה של ימי הביניים, במיוחד ספרים על משפטי המכשפות שהתנהלו בתקופה בה מתרחש סיפור העלילה. דמות הבישוף שבאלבום, למשל, היא דמות אמיתית שחיה אז. תמיד היתה לי חולשה לתקופת ימי הביניים, לאותו עידן מסתורי, שהיה פרק חשוך בהיסטוריה של האנושות. אני חושב שההיסטוריה של ימי הביניים חשובה לנו במיוחד כי אנחנו בתקופה המודרנית, שכחנו הרבה דברים שידעו האנשים שחיו באותם ימים. אני מאמין שלכולנו יש כוחות על טבעיים, אולי לא במובן שהאמינו אז. כמובן שאי אפשר להפוך ארנבות לחתולים, למשל. (צוחק) אבל אפשר להפוך פרות לסטייקים! אולי המכשפים של היום הם הקצבים אני מתכוון בעצם לדברים כמו טלפתיה, רקיחת תרופות מצמחים ולכל הידע והחוכמה של האבות הקדמונים שלנו. אני משוכנע שאם נלמד מחדש את הדברים הללו נהפוך לבני אדם טובים יותר.

מתי עלה במוחך לראשונה הרעיון לעשות אופרת מטאל?

לפני שלוש וחצי שנים בערך. את העבודה ממש התחלתי, כפי שכבר אמרתי, באמצע 1999, במהלך סיבוב ההופעות שלי עם Edguy. כשנכנסנו לאולפן לעשות חזרות בספטמבר 1999, חלק מהשירים נכתב כבר. בסוף ספטמבר התחלנו את ההקלטות. הפסקנו אותן כשעשינו את ההקלטה מחדש וההופעות של "The Savage Poetry". הבעיה היתה שבאלבום מתארחים הרבה אנשים וכל אחד מהם עבד במקום אחר ועל פי לוח זמנים אחר. גם Michael Kiske וגם Andre Matos, למשל, היו בהקלטות משלהם בדיוק באותה תקופה.

למה עשית את Avantasia במסגרת פרויקט סולו? למה לא יחד עם Edguy?

מלכתחילה המטרה היתה לעשות אופרת מטאל, עם מגוון רחב של מוסיקאים. אם הייתי עושה את זה עם Edguy זה היה הורס את כל האופי של הפרויקט. אם הייתי עושה את זה עם אנשים אחרים וקורא לזה Edguy, זה היה פשוט מבלבל. ואם הייתי עושה את זה עם Edguy ורק קורא לזה בשם אחר, זה בכלל לא היה הגיוני. זה נכון שהמוסיקה ב–Avantasia קרובה למוסיקה שאני עושה עם הלהקה שלי. גם נגן הגיטרה שלנו Jens Ludwig משתתף בכמה קטעים בפרויקט. ובכל זאת, זה דבר שונה ומה שמייחד את הפרויקט הוא למעשה ההבדלים שבין הנגנים ב–Edguy לבין אלה שב–Avantasia. Jens שונה מאוד מ–Henjo Richter למשל. לא טוב יותר או רע יותר, פשוט שונה. זה גם נכון שאני זה שכתבתי את השירים גם לפרויקט הזה וגם ל Edguy, אבל צריך להבין ש–Edguy זה משהו של חמישה אנשים ולא יכול להתקיים אם אחד מהם חסר. Avantasia, לעומת זאת, היא פרויקט שלי עם עוד הרבה מאוד אנשים שתורמים את חלקם כאורחים.

מה עושה פרויקט סולו ענק כזה ליחסים שבין חברי להקה?

זו באמת שאלה טובה. אני שאלתי את שאר החברים ב–Edguy מה דעתם בנושא לפני שהתחלתי לעבוד על הפרויקט והם היו מאוד חיוביים ותומכים בעניין. הם אמרו לי, שאם כבר החלטתי לעשות משהו כזה, אז שאני אלך ואעשה את זה כמו שצריך. הם היו מאחורי לאורך כל הדרך. Jens אפילו ניגן באלבום. הוא הסתובב הרבה באולפן בזמן ההקלטות ועזר לנו ובאיזשהו שלב שאלתי אותו מה דעתו להשתתף, הוא הסכים ואני מאוד שמח על כך. היחסים בלהקה מצוינים עכשיו. כתבנו אלבום חדש ואנחנו מתחילים להקליט אותו תוך שבועיים.

רשימת המוסיקאים באלבום מאוד מרשימה. איך ההרגשה לעבוד עם כל האנשים הללו?

אני זוכר את הפעם הראשונה בחדר החזרות. היו שם כל האנשים שאני מחשיב כאבות המוסיקליים שלי וגם כאלה שאני מעריך מאוד: Kai Hansen ,Henjo Richter, Alex Halzwarth ,Michael Kiske. אני חילקתי להם את ההוראות ואמרתי לכולם מה לעשות וממש פחדתי מהתגובה שלהם. אבל הם עשו מה שאמרתי! זה היה מדהים. הרגשתי שכולנו נמצאים במקום אחד ועל אותה רמה. לא חשתי שום התנשאות מצד אף אחד. מצד אחד זו היתה חוויה נחמדה עבורי כמעריץ שלהם, אבל מצד שני הרגשתי שהם לוקחים אותי ברצינות. אני מאוד מרוצה שהם שיתפו איתי פעולה. למדתי המון מכל אחד מהם ואני מקווה שגם הם למדו משהו במהלך העבודה המשותפת. לפני כמה ימים התארחתי לראיון באתר אינטרנט ו–Rob Rock נכנס ואמר שהוא אהב מאוד את האלבום ושהוא מצוין. זה כבוד כל כך גדול בשבילי שבן אדם כמוהו, שעשה מטאל כשאני הייתי עוד ילד קטן, אוהב את המוסיקה שלי. הכי חשוב לי זה לא לאבד את הצפון בגלל ההצלחה הזאת ולא להשתנות בגללה. ההרגשה היא נפלאה, אבל אני יודע מאיפה אני בא.

איך נבחרו האנשים ששיתפת איתם פעולה מוסיקלית?

טוב, ברור שהקריטריון הראשון היה שהם יהיו מוסיקאים טובים! את רובם הכרתי בעבר ופשוט ידעתי שהם חייבים

Avantasi

להיות בפרויקט שלי. את Henjo מגאמה ריי הכרתי קודם, ביקשתי ממנו להצטרף וזה היה נפלא כי הוא ממש נכנס לתוך העניין. Markus Grosskopf, הבסיסט של Helloween, הוא חבר טוב של Henjo וביקשתי שיבקש ממנו להצטרף. את Alex מ-Rhapsody אני מכיר עוד מפסטיבל Wacken משנת 1998 כשהמתופף שלנו לא יכול היה להופיע והוא החליף אותו. את הזמרים בחרתי מתוך הכוונה שצריך להיות באלבום מגוון רחב ויפה של קולות שונים. את Kai Hansen אני מכיר הרבה זמן. לגבי Rob Rock ו-Michael Kiske פשוט בררתי את מספר הטלפון שלהם והתקשרתי לשאול אם ירצו להשתתף. את Andre Matos פגשתי במהלך סיבוב ההופעות שלנו. את Ralf Zdiarstek הכרתי לפני כן כי הוא היה זמר רקע של Edguy בכמה אלבומים.

באיזה שלב נמצא החלק השני של הפרויקט? השמועות אומרות שהוא כבר גמור.
הרוב באמת כבר גמור, אבל יש עוד כמה קצוות שצריך לסגור. בגלל שהעבודה על החלק השני הפכה להיות מלחיצה כל כך וצרכה כל כך הרבה אנרגיה, החלטתי לעשות הפסקה ולסיים את הכל אחרי שנקליט את האלבום החדש של Edguy ואחרי סיבוב ההופעות שנעשה איתו.

מה יהיה ההבדל בין החלק הראשון לחלק השני?
אין הבדל ממשי בין שני החלקים, מפני שאלה הם שני חלקים של שלם אחד, של אותה יצירה. החלק השני יהיה ההמשך והסיום של הסיפור. יהיה קצת שינוי בתפקידים של המוסיקאים. Eric Singer ינגן בתופים. ל-Timmo Tolkki מסטרטובריוס יהיה חלק גדול יותר בגיטרות, אבל כל הזמרים מהחלק הראשון יהיו שם. השיר הראשון בחלק השני יהיה ארוך, בן חמש עשרה דקות. כולם אומרים לי שאני מטורף לפתוח אלבום בכזה קטע ארוך, אבל מהבחינה הזאת אני אוהב להעז ולנסות דברים חדשים.

מעניין לדעת מי האנשים שהזמנת לנגן באלבום ולא נענו לך.
היו כמה וכמה כאלה. רציתי את Dio אבל הוא היה בסיבוב ההופעות של "Imagica" ולא היה יכול להתפנות. Tony Medon לא אהב את המוסיקה ולא רצה להשתתף. את Oliver Hartman גיליתי רק בשלב מאוחר מדי ולכן הוא נכנס רק לכמה קטעים קטנים באלבום. רציתי גם את Bruce Dickinson ואת Rob Halford אבל שניהם היו עסוקים בסיבובי ההופעות שלהם. התקשרתי ל-Brian May מ-Queen, אבל גם הוא לא היה פנוי. כמובן שאני לא יודע אם זה נכון שכולם היו עסוקים, או שזו היתה רק דרך נימוסית לדחות אותי, אבל אני חושב שהעיקר הוא שכששומעים את האלבום, לא מרגישים שחסר אף אחד וזה טוב. אני מרוצה מהבחירה הסופית של האנשים.

ראיתי באתר האינטרנט שלכם הרבה הומור על המתופף של Edguy**, פליקס.**
נתחיל בזה שפליקס הוא מתופף מצוין. הכל התחיל בעצם כשאני כתבתי באתר האינטרנט שלנו שהוא נחטף על ידי חייזרים פליקס לא טיפש, אבל בחדר החזרות לפעמים נדמה לנו שהוא פשוט לא מבין על מה אנחנו מדברים. אנחנו צוחקים עליו כל הזמן, כמובן שלא מאחורי הגב שלו. הוא לא אוהב את זה, אבל אנחנו להקה דמוקרטית.

גם המכנסיים שאתה לובש בהופעות הם מין בדיחה? תמיד אני שואלת את עצמי, מאיפה לעזאזל הוא השיג מכנסיים כאלה?
קניתי אותם בחנות הומואים בפינלנד. לא ידעתי שזו חנות של הומואים. ראיתי את המכנסיים מעור הפרה בחלון ואמרתי לעצמי, טובי, אתה חייב שהמכנסיים האלה יהיו שלך. אחרי שיצאתי Jens אמר לי, ראית את התמונות עם הגברים העירומים על הקירות ואת ההזמנות למסיבות הומואים. אני לא שמתי לב, אבל גם אם כן, הייתי קונה את המכנסיים בכל זאת.

המכנסיים האלה הפכו לסמל שלך.
לרוע המזל, כן. זה טיפוסי שאנשים יידבקו דווקא לדבר שולי כל כך, אבל לא אכפת לי. מעריצים עושים כל מיני דברים מוזרים בגלל המכנסיים האלה. באחת ההופעות היתה נערה עירומה שעל הגוף שלה היתה מצוירת פרה. מעריצים שולחים לי במתנה בובות פרה ונעלי בית בצורת פרה, באים מחופשים כמו פרות להופעות, זה ממש מטורף.

ולמה ל-Michael Kiske קוראים באלבום Ernie? גם זו בדיחה?
לא, בעצם זו לא בדיחה בכלל. הוא רצה שבאלבום יהיה לו שם אחר, כביכול כדי שלא יזהו אותו. בקרוב הוא עומד לשחרר אלבום סולו, אחרי תקופה ארוכה של שתיקה. זה יהיה אלבום יותר בכיוון ההארד רוק ופחות פאואר מטאל והוא לא רצה שההופעה הפומבית הראשונה שלו, ב-Avantasia תהיה בדיוק אותו דבר כמו מה שהוא עשה לפני עשר שנים. כמובן שכולם יודעים שזה הוא, אבל ככה הוא ביקש.

לאיזו מוסיקה אתה מקשיב בימים אלה?
ממש עכשיו לפני שהתחלנו לדבר הייתי על אופני הכושר שלי והקשבתי ל-Live After Death של איירון מיידן. בדרך כלל אני מקשיב להרבה דברים, לא רק הארד רוק ומטאל: Helloween, Magnum, איירון מיידן, מדונה, קים ווילד, Kiss, Judas Priest.

איזו מוסיקה אתה לא אוהב?
אני יכול להקשיב לפופ טוב, אבל גראנג׳, טכנו, היפ הופ וראפ הם ממש לא כוס התה שלי.

יש שיר של Edguy שאהוב עליך במיוחד?
אני חושב שהשיר הכי טוב שכתבנו הוא "Out Of Control". אבל זה שיר שאני אוהב-שונא. אני אוהב אותו, אבל בגלל שניגנתי אותו כל כך הרבה פעמים ובגלל שכל הזמן מבקשים אותו, כבר נמאס. בכל זאת כשאנחנו מנגנים אותו בהופעה חיה, זה מצוין כי זה כיף. אני חושב שגם השיר "Theater Of Salvation" הוא טוב במיוחד, כי הוא מצליח לבטא את כל הצדדים המגוונים שלנו כלהקה.

ואיזה שיר אתה הכי אוהב ב-Avantasia?
זו שאלה באמת קשה. אני אוהב את כולם! אני כתבתי את כל השירים האלה ובגלל זה אני גם רואה משהו מיוחד בכל אחד מהם. לפעמים כשאני מתראיין לתחנות רדיו בשידור חי והם אומרים: תבחר שיר שאתה הכי אוהב ונשמיע אותו, אז אין לי ברירה ואני בוחר בשיר שהכי טוב מבחינה פרסומית.

אילו זכרונות יש לך מסיבוב ההופעות האחרון של Edguy?
היה מצחיק, היה כיף עם פליקס באוטובוס, הצקנו לו כל הזמן. רוב הזמן הוא לא צוחק מהבדיחות שלנו, אבל אני חושב שזה בגלל שהוא ביישן! התנהגנו כמו ילדים קטנים, אבל היינו גם כמו משפחה גדולה. היה לנו סיבוב הופעות ללא סמים ורוב הזמן גם ללא אלכוהול (כאן מגיע תיאור מפורט ומלווה בשגאות צחוק של ליל ההשתכרות לפני ההופעה בתל אביב ־ לא אלאה אתכם).

אנשים שוכחים שפעם ניגנת בס. מתי היתה הפעם האחרונה שעשית את זה?
לפני חודשיים. למעשה ניגנתי בשתי הופעות שלנו בשוודיה. אבא של הבסיסט שלנו נפטר ובהתחלה חשבנו לבטל הכל, כי יש לנו כלל בלהקה שזה או כל החמישה, או אף אחד. זה הרי נורא אם אתה נמצא בלהקה ואתה יודע שמתייחסים אליך כאל מי שאפשר להחליף אותו. הבעיה היתה שמשמעות הביטול היתה לא רק הרבה הוצאות כספיות, אלא גם הרבה מעריצים מאוכזבים. בסוף הוא אמר לנו, שאם אנחנו יכולים, אז שנעשה את זה בלעדיו ושהוא לא כועס. גם מנהל סיבוב ההופעות, אמר לי שמבחינתו זה בסדר אם אני מסוגל גם לשיר וגם לנגן בס. בסופו של דבר זה לא היה תענוג גדול עבורנו, אבל אנשים נהנו.

המשך בעמ׳ 28

RACER X

אולי השם הזה לא מוכר לכולכם אבל הלהקות שהבחור הזה חתום ישירות על הצלחתן, ודאי מצלצלות מוכרות לכם.. האיש היה גיטריסט הסולו של Mr. Big בשנות התשעים הראשונות ובשנתיים האחרונות הוציא שני אלבמי סולו והקים לתחייה את להקתו משנות השמונים Racer־X , הבחור עסוק ביותר בימים אלה. בהיותו ביפן התפנה לתת לנו ראיון אקסקלוסיבי.

מה אתה עושה ביפן בימים אלה? קידום מכירות?
לא, אם כי גם זה.. אני חי פה כבר חודש... מנסה לספוג תרבות חדשה ואווירה שונה, תמיד אהבתי את המקום הזה, עוד כשהיינו פה בסיבובי הופעות לפני כמעט עשור. תמיד רציתי להישאר לחיות פה זמן מה והנה אני עושה את זה...

הוצאת השנה גם אלבום סולו וגם אלבום חדש עם Racer-X, איך התחושה להיות פרודוקטיבי כל כך... ?
לגבי אלבום הסולו, כתבתי אותו במשך שנתיים באולפן אצלי בבית והתוצאה היא החומר שיש באלבום. עם Racer-X לעומת זאת, אנחנו עובדים בצורה יותר ספונטנית מפני שאני ו–Scott מכירים ועובדים יחד כבר המון שנים וגם מפני שגם לו אין הרבה זמן פנוי. אל תשכח שהבנאדם מתופף ב–Judas Priest וזו להקה במשרה מלאה!! כך שממש לא לוקח לנו הרבה זמן לכתוב חומר. אני זוכר שבחזרה הראשונה כשאיחדנו את ההרכב, התחלנו לנגן שיר מהתקליט הראשון שלנו והביצוע הלך חלק לגמרי ובלי שום טעויות.. אנחנו ממש זורמים טוב אחד עם השני כך שלא היתה כל בעיה, הזמן עושה את שלו והקליק וההבנה המוסיקלית פשוט נמצאים שם.

איפה הוקלטו שני האלבומים האלה?
הם הוקלטו באולפן שלי בבית. אני הייתי גם המפיק. זו הפעם הראשונה שעבדתי במקביל גם כמפיק וגם כאמן ולדעתי התוצאה היתה מוצלחת ואני מקווה לעשות את זה שוב בעתיד. האולפן משמש כרגע רק את הפרוייקטים שלי, כי פשוט מאד אין לי זמן להתעסק עם להקות אחרות ולהפיק להם. אני מאד עסוק גם ככה.

ובמה שונה האלבום החדש של Racer-X מקודמו, שיצא בשנה שעברה?
באלבום הקודם רוב השירים היו שירים ישנים שעובדו מחדש בעת הכנת התקליט, אם כי לדעתי האלבום נשמע עדכני לחלוטין.הפעם, חוץ משיר אחד כל החומר הוא חדש לחלוטין ונכתב בשנה האחרונה. האלבום בהחלט אלבום heavy metal, אבל לא בהכרח כמו שמקובל היום בשוק...

מה הכוונה?
האלבום לא שר על לוחמים עם תחתונים של ברזל ועל טמפלרים, אלא מציג דרך שהיא יותר טבעית לנו לנגן את הסגנון הזה. אל תשכח שבאמריקה הסגנון מיוצג אחרת מאשר באירופה, גם מבחינה ויזואלית. העטיפה אינה בהכרח העטיפה שעליה תחשוב מייד כשתחשוב על הסגנון, אלא משהו שממשיך את הקו של האלבום הקודם, משהו מאד מחובר אבל לא קלישאי. אני לא צריך להוכיח לאף אחד הקשר שלי ל–heavy metal ובטוח שגם Scott לא צריך להוכיח את זה, אנחנו באנו מזה והיינו שם לפני כל הגל הזה וגם נשאר שם כשהוא יחלוף. מבחינתי המוסיקה הזו רחוקה מלהיות אופנה חולפת. ניגנתי את זה גם כשהשוק הזה היה בתרדמה מוחלטת, בתחילת שנות התשעים, כך שלמצב בשוק אין שום השפעה על מה שאני יוצר וכותב–מנגן.

וכבנאדם שטעם את טעם ההצלחה בגדול לפני עשור, איך אתה משווה את הסצינה של אז להיום?
אז, הכל היה נאיבי יותר וגם "גדול" יותר, היו פחות להקות בשוק, כך שהיה הרבה יותר קל למכור כמות גדולה של אלבומים ולהצליח. היום יש כמעט מספר כפול של להקות ולדעתי יש גם פי חמישה חברות תקליטים. נוצר מצב שהשוק מוצף וקשה יותר להצליח. מצד שני – למדתי המון על התעשייה הזו וזה איפשר לי להתפתח כמו שרציתי וללכת בקו שהצבתי לעצמי, אני הרבה יותר מפוכח היום ופחות נאיבי לגבי כל התעשייה הזו.

מה קורה לגבי סיבובי הופעות?
Racer-X היו באירופה למספר מצומצם של הופעות לפני שנתיים. אני מאד מקווה שנוכל להופיע שם גם עם האלבום החדש. באמריקה המצב די קשה.

אתה "מקווה"? מה הכוונה? אני בטוח שללהקה כזו יש הרבה מה לתרום בפסטיבלים של הקיץ באירופה... ואותו הדבר לגבי ארצות הברית.. זו רק שאלה של יחסי ציבור וחשיפה נכונה.
כן, נכון, אני רואה את הפסטיבלים האלה ואני יודע שאנחנו מנגנים טוב יותר ומופיעים טוב יותר מרוב הלהקות שם, אבל הכל שאלה של פרומושיין, קידום ודחיפה למקומות הנכונים, אני ממש מקווה להופיע שם, גם בארצות הברית אני מקווה להגיע למצב של יותר הופעות.

שמעתי שאתה גם מסובסד על ידי חברות גיטרות?
כן, נכון, ואשמח להגיע בצורה זו לסיבוב אצלכם, אף פעם לא הייתי בישראל ואולי על ידי סיבוב פרומושיין מטעם חברת הגיטרות, ניתן יהיה לסדר משהו, אני מאד מקווה.

גם אני. תודה רבה על הראיון ובהצלחה.
תודה לכם.

גידי פרסקי

SOILWORK

Soilwork הם לא להקת death רגילה. נכון, יש להם את כל המרכיבים הנחוצים – סולן שמגרגר מי מלח, ריפים מהירים, מתופף המשתמש ב-double bass שלו כאילו יש לו פרקינסון ברגלים, ושירים העוסקים בכל מה שרע להם בחיים, אבל כאן נגמר הדמיון, החבורה הצעירה הזאת מנגנת מוסיקה מלודית, עשירה ויוצאת דופן עד כדי כך ש-In Flames נשמעים כמו Mayhem לעומתם, (Mayhem של '92, לא העכשוויים). שני התקליטים הקודמים שלהם היוו רק רמז לגבי האיכות של המוסיקה שהם יוצרים. הם יצאו בחברת Listenable הצרפתית, ולא זכו לפרסום ולקהל הרב שלהם הם ראויים. תקליטם החדש, אני מקווה, ישנה עבורם את הדברים. הוא יצא בחברת Nuclear Blast האימתנית, והוא ישמש קפיצת דרך מוסיקלית. לראשונה ישנו שימוש בקולות נקיים, שאולי נשמעים מהוססים קצת בשיר השני, אבל הופכים להיות מוטיב מוביל ומצוין מהשיר השלישי ואילך.

גורם אחד שבוודאי לא הזיק למכירות שלהם, הוא אהבתו המוצהרת והמסוקרת היטב של ה-metal god (כפי שהוא מכנה עצמו) Rob Halford לאלבום. על דף המידע שקיבלתי עם ה פרומו החדש, היה ציטוט מחמיא במיוחד מפיו של Rob, וזאת היתה השאלה הראשונה שאותה שאלתי את Peter Witchers, גיטריסט ואחד ממקימי הלהקה:

מאיפה בדיוק הגיע אליכם הציטוט של Rob Halford?
הכל התחיל כש-Bjorn (Streed, הסולן – א.מ) קרא באיזה שהוא עיתון ש-Rob הקשיב לדיסק השני שלנו ואהב אותו מאד, יצא ש-Rob ולהקתו הופיעו באירופה, ו-Bjorn הלך להופעה, לפני ההופעה הוא ניגש אל Rob ונתן לו את הדיסק החדש, Rob והלהקה שלו הקשיבו לדיסק מאחורי הקלעים, ולפני שהתחילה ההופעה, סיפר לקהל כי ביניהם נמצא הסולן של להקת Soilwork, ושהדיסק החדש שלהם הוא מצוין וכדאי לכולם להשיג אותו, עכשיו, שתבין משהו, Bjorn מעריץ את Rob מאז שהיה ילד, ואתה יכול לתאר לעצמך מה היה הרגע הזה בשבילו.

עכשיו, גם את התקליט הנוכחי שלכם הקלטתם באולפני Freedman?
כן, עבדנו עם Fredrick בתקליטים הקודמים והיינו מרוצים מאד מהסאונד הנקי שהוא השיג עבורנו. גם הפעם הוא עשה עבודה מעולה, אין בעיני ספק שהוא אחד המפיקים הטובים ביותר בעסק.

איך בדיוק הגעתם לסגנון הנוכחי שלכם? זה לא שתמיד יצרתם מוסיקה מורכבת ומלודית כל כך.
נכון, כשרק התחלנו היינו להקת death די סטנדרטית, תמיד היה לנו הכיוון המלודי, כי אני מאד מושפע מלהקות מלודיות, אבל היינו הרבה יותר straight forward מהיום, המוסיקה היתה הרבה יותר פשוטה ואגרסיבית. במהלך השנים החלטנו לעשות שינוי מודע במוסיקה שלנו, ללכת לכיוונים הרבה יותר מוזרים, לשלב יותר סולואים מלודיים, הרבה יותר ריפים מורכבים, עבודת תיפוף שנוטה יותר ל-progressive מאשר לסתם death רגיל, ובסך הכל, להפוך את הלהקה למשהו שאף אחד לא שמע לפני כן, והייתי רוצה להאמין שזה מה שהשגנו.

אין ספק שאתם בהחלט יוצאי דופן, ובדיסק החדש אני מסכים שהלכתם רחוק מאד מבחינת העיבודים המוסיקליים המורכבים. הסאונד העשיר, הכולל בתוכו לפחות חמישה ערוצי גיטרות בו-זמניים, והשילוב בין הקולות הנקיים של Bjorn לבין קול ה-death הצרחני הסטנדרטי שלו, גם הם עושים את העבודה ואת החומר ליוצא דופן מאד. באמת רציתי לשאול, מאיפה בא פתאום הקול המלודי המקצועי מאד שמשתמש בו Bjorn, ולמה הוא לא השתמש בו לפני כן.
האמת היא, שלא נתנו לו! הוא בעצם מוכר לנו יותר כסולן מלודי שאוהב להשתמש בקולו לדברים אחרים לגמרי ממה שהוא עושה ב-Soilwork, אבל כחלק מהלהקה הוא השתמש רק בקולו המפלצתי, לאחרונה החלטנו לתת לו להתבטא קצת יותר מתוך מגמת השינוי והגיוון שלנו. כבר סיפרתי לך שהוא מעריץ את Rob Halford אז אתה יכול להבין מאיפה הוא בא ולאן הוא הולך מבחינת הקול שלו.

מה מבחינת מכירות, אתם בטח מצפים להצלחה גדולה יותר מבעבר, עכשיו כשאתם חתומים ב-Nuclear Blast?
אני מאד מקווה. ההצלחה שלנו באירופה היתה די מצומצמת. אמנם, היה לנו קהל הופעות שהלך וגדל, אבל יחסי הציבור של החברה הקודמת שלנו, היו חלשים, בעיקר כתוצאה מכך שהיא חברה קטנה ולא עשירה במיוחד, מכירות טובות היו לנו בעיקר ביפן, שם גם הופענו והיה מעולה, אבל בשאר העולם לא הגענו לתוצאות מספקות.

עם אילו להקות אתם נוהגים להופיע?
הופענו בינתיים עם Dark Tranquility, שאיתם אנחנו מיודדים מאד, וגם עם In Flames שהם חברה נחמדים, מבחינה זו, היתה לנו התנסות טובה.

מה לגבי ה-heavy metal המסורתי יותר, אני מבין שזו אחת ההשפעות שלך.
נכון, תמיד נהניתי יותר להקשיב ללהקות metal מלודיות, כגון Judas Priest מאשר ללהקות death. גם מבחינת ההשפעות שלי כגיטריסט, הייתי מסמן יותר את Malmsteen ואת Steve Vai מאשר את גדולי ה-death למיניהם, ואני חושב שניתן לשמוע זאת במוסיקה שלנו.

הגישה המלודית שהולכת וגוברת במוסיקה שלכם, היא מה שהרחיק את חברי הלהקה, שעזבו לאחר צאת התקליט הראשון?
במידה מסוימת, ישנן סיבות שונות, לחלק מהאנשים נמאס לנגן. רובם עובדים וקשה להם לשלב את ההופעות עם הלימודים או העבודות שלהם, אני למשל עובד בחנות לצילום מסמכים, מכיוון שאני טוב מאד במה שאני עושה שם, אז הם מוכנים לסבול את ההיעדרויות שלי לצורכי חזרות והופעות, אבל לא כל האנשים נמצאים במצב נוח כמו שלי, ועלולים להיות מפוטרים ברגע שיעדרו יותר מדי מהעבודה, לכן אני יכול להבין את כל אלה שפרשו, אבל אני די בטוח שההרכב הנוכחי הוא יציב מספיק כדי להחזיק מעמד הפעם. יש לנו מספיק סיבות טובות.

טוב, אני מקווה שתחזיקו מעמד ושתגיעו הפעם למספיק קהל, בניגוד להתנסות הקודמת שלכם, ואני מקווה לראות אתכם מופיעים גם כאן, בארץ!
תודה רבה!

אלון מיאסניקוב

narnia

New Wave Of Swedish Melodic Metal Strikes Back!

הלהקה השוודית Narnia, היתה אחת מן החלוצות שניסו להחיות את סגנון ההארד רוק המלודי בסגנון Rainbow ו-Europe. למרות שלושה אלבומים שהוציאה מאז 1998, נארניה היא עדיין שם בלתי מוכר עבור רוב חובבי המטאל. גם התגובות ללהקה, בקרב אלה שכן מכירים אותה, בדרך כלל פושרות עד אדישות. משחררת נארניה אלבום שלישי, "Desert Land", ומקווה שהוא ישמש עבורה מקפצה להצלחה גדולה יותר. דיברנו עם כריסטיאן ליליגרן, סולן הלהקה, על האלבום החדש.

שלום כריסטיאן, ספר לי על האלבום החדש, "Desert Land".
זהו האלבום השלישי שלנו והוא יצא לחנויות בתאריך 12.02.2001. ההבדל בינו לבין קודמיו הוא שהוא פשוט מעט כבד יותר. יש בו פחות קלידים, יותר גיטרות וכל האיזון בין כלי הנגינה שונה לחלוטין ממה שעשינו בשני האלבומים הקודמים שלנו.

מתי התחלתם לעבוד עליו?
התחלנו לעבוד יחד על האלבום כבר בתחילת השנה. החומר נכתב במהלך החודשים מרץ עד אוקטובר 2000, כאשר ברוב הזמן הזה היינו למעשה גם בעיצומו של סיבוב הופעות. הופענו לא רק בשוודיה, אלא גם בפינלנד, בנורבגיה, באנגליה, בשוויץ ואפילו ביפן. באוגוסט התחלנו את התהליך של ההקלטות, כשהמפיק הוא הגיטריסט שלנו, קרל יוהן.

למה קרל יוהן הפיק את האלבום ולא מפיק חיצוני?
אנחנו יודעים בדיוק איך אנחנו רוצים שהסאונד שלנו יישמע ולא רוצים שמישהו אחר יתערב בנושא הזה, או ינסה להשפיע עלינו באיזשהו אופן. קרל יוהן הוא מוסיקאי מוכשר מאוד ואני חושב שהוא עשה עבודה מצוינת בהפקה של "Desert Land".

בסיבוב ההופעות שהזכרת, הופעתם למעשה כלהקת חימום של הרבה מאוד להקות מפורסמות. איך היה להופיע עם כל האמנים הגדולים הללו?
ממש חלום שהתגשם. במהלך השנה האחרונה עשינו כשלושים הופעות, מה שהיה מצוין עבורנו. הופענו עם סטרטובריוס, עם Uriah Heep ועם Dio וזה היה נהדר. היה נפלא במיוחד להופיע עם Dio, שהוא למעשה גיבור ילדות שלי.

אף על פי שאתם קיימים כבר חמש שנים, שהופעתם עם הרבה להקות ידועות וזהו כבר האלבום השלישי שלכם, אתם לא כל כך מוכרים בסצינה.
זה נכון, אבל אני מרגיש שאנחנו מתקדמים לאט אבל בטוח. בכל מקרה, אנחנו רוצים לקחת את הקריירה המוסיקלית שלנו בלהקה צעד אחר צעד ובהדרגה ואני מקווה שההתקדמות הזו תמשך. אני גאה מאוד בשלושת האלבומים שעשינו עד עכשיו ומקווה שנקפוץ מדרגה בעתיד הקרוב, במיוחד בגלל שהתפתח קשר מאוד מיוחד בינינו לבין Ronnie James Dio ויש סיכוי שעוד נופיע איתו בעתיד. זה יכול לתרום מאוד להתפתחות שלנו.

לרבים מן הקוראים שלנו, הראיון הזה יהיה מפגש ראשון עם הלהקה, אולי תספר לנו קצת על החברים.
נתחיל בקרל יוהן, הגיטריסט שלנו. הוא בסך הכל בן עשרים ושתים. אני והוא התחלנו את העבודה המשותפת שלנו בנארניה כשהוא היה רק בן תשע-עשרה. קרל יוהן הוא חבר טוב כבר הרבה שנים של יאקוב פרסון, הבסיסט והוא זה שצירף אותו ללהקה. הם גם לומדים יחד בגימנסיה למוסיקה, כך שלא רק שהם מאוד קרובים זה לזה, אלא ששניהם באים מרקע מוסיקלי עשיר מאוד. אנדראס יוהנסן, המתופף שלנו, ניגן בעבר במספר להקות ג'ז ופופ שוודיות וגם בתכניות טלוויזיה שונות בשוודיה. מרטין קלסון הוא נגן הקלידים שלנו וגם לו יש עבר של השתתפות בכמה להקות שוודיות. אני המבוגר מבין חברי הלהקה, בן שלושים, וגם אני הייתי חבר בדי הרבה להקות לפני נארניה. בסך הכל יש קשר חזק מאוד בין חברי הלהקה ואנחנו נהנים מאוד זה בחברתו של זה. אני חושב שתקשורת טובה בין חברי הלהקה היא סוד להצלחתה. כמובן גם חשוב שלא יהיו אנשים מתנשאים או מתבודדים, ושכל אחד ידע מה תפקידו בתוך הלהקה.

אחת הלהקות הקודמות שלך, Modest Attraction, עשתה די הרבה דברים מעניינים והיתה מוכרת גם מחוץ לשבדיה.
הלהקה הזאת כבר לא קיימת יותר. עשיתי שם דברים שונים מאוד ממה שאני עושה היום בנארניה. בעיקר מוסיקת רוק בסגנון שנות השבעים. היינו ביחד שש שנים, הוצאנו שני אלבומים ואלבום אוסף אחד. לאחר שש שנים של פעילות משותפת החלטנו להיפרד בגלל חילוקי דעות מוסיקליים. אני רציתי להמשיך לכיוון רוק מלודי ואילו שאר החברים רצו לעשות דברים כבדים יותר. בסך הכל הלהקה הזו הצליחה יפה בגרמניה ובשוויץ.

יש היום אינספור להקות שמנגנות מטאל מלודי. מה הופך את Narnia למיוחדת?
דבר ראשון אנחנו לא להקת פאואר מטאל בסגנון HammerFall! אנחנו לא משלבים מוסיקה סימפונית או מוסיקה קלאסית בשירים שלנו, אלא מנגנים מטאל מלודי בסיסי ולמעשה מנסים לבנות זהות משלנו, משהו שהוא ייחודי רק לנו.

הקשבתי למילים באלבום ויש בהם יסודות מאוד נוצריים, של קבלת מצבים קשים ואמונה שהכל יסתדר. מה הרקע לנושאים הללו של השירים שלכם?
השנתיים האחרונות היו קשות מאוד עבורי מבחינה אישית. המילים של האלבום מבטאות למעשה את התחושות שלי במשך התקופה הזאת. גם שם האלבום "Desert Land" (ארץ מדבר) הוא בעצם מטאפורה לזמנים הקשים שצריך לפעמים לעבור בחיים ומסמל את ניסיון העצוב שלי. במילים של השירים ניסיתי לתאר מצבים אמיתיים ויומיומיים בחיים, שאנשים יוכלו להזדהות איתם ואולי אפילו ללמוד מהם.

אתם מנסים להעביר מסרים מאוד חזקים במוסיקה שלכם, אני מניחה שזה הופך את המילים לחשובות מאוד עבורכם.
יודעת, הסמל מהאגדה על נארניה, האריה, הוא לא רק הסמל של הלהקה שלנו, אלא גם סמל נוצרי, המייצג את הצד הטוב, הנלחם ברשע וכל המילים שלנו עוסקות במאבק הזה בין הטוב לבין הרע ובכך שהטוב תמיד מנצח בסופו של דבר.
למרות זאת, אני מאמין שחשוב שהמילים יעבדו יחד עם המוסיקה וייצרו יחד משהו מושלם. אני וקרל יוהן עובדים יחד בצורה מאוד צמודה כדי שהאיזון הזה בין המילים למוסיקה יתבצע על הצד הטוב ביותר.

מה השיר האהוב עליך באלבום?
השיר שהכי קרוב אליי באלבום הוא השיר האחרון, "Trapped In This Age". זהו שיר מלודי אפי עם השפעות של שנות השבעים.

אני דווקא הכי אהבתי את "The Witch And The Lion".
באמת? זה השיר השני האהוב עליי! השיר הזה הוא קצת יותר מטאל, יותר כבד. הוא דוגמא טובה למאבק שדיברתי עליו קודם בין הטוב לבין הרע כשהאריה מסמל את הטוב והמכשפה מסמלת את הרוע.

מה התכניות שלכם לעתיד?
התחלתי לעבוד על פרויקט סולו והאלבום עומד לצאת בסביבות אפריל. שם הפרויקט יהיה Wisdom Call. הלהקה הזו, שחתומה ב--Massacre Recrods תנגן פאואר מטאל מלודי והחברים בה הם אנדראס, המתופף של נארניה, נגן הבס של Stromland ושני גיטריסטים נוספים משוודיה.

מה ההבדל המוסיקלי בין הפרויקט הזה לבין Narnia?
Wisdom Call שונה מאוד מנארניה. בנארניה אנחנו לא מנגנים פאואר מטאל אלא רוק כבד מלודי. השירים של Wisdom Call מהירים הרבה יותר מהשירים שאני כותב לנארניה ולמעשה אפשר לומר שזה פאואר מטאל מלודי ישיר ובסיסי, קצת דומה למה שסטרטובריוס עושים. עשינו גם כמה גרסאות כיסוי מעניינות ב-Wisdom Call לשירים מפורסמים, למשל לשיר "Wing Of Tomorrow".

אתם מתכוונים לצאת לסיבוב הופעות משלכם עם האלבום החדש?
אנחנו עובדים כרגע על תוכנית לסיבוב הופעות, זה לא יהיה סיבוב שלנו, אלא נופיע עם להקות אחרות. בינתיים יש לנו תאריכים מאושרים להופעות בפינלנד ובשוודיה בלבד, אבל אנחנו רוצים להופיע בכל אירופה וגם כמה שיותר! במידה רבה זה תלוי במכירות של האלבום. אנחנו גם מקווים לבוא לישראל פעם.

מילים אחרונות לקוראי העיתון?
אנחנו מקווים שייצא לנו להופיע אצלכם מתישהו ובינתיים - Keep the Metal spirit alive!

כרמית מזרחי

CREST OF DARKNESS

TO THE NEXT MILLENIUM

ללא ספק אחד ההרכבים המעניינים ביותר שיצאו בזמן האחרון. שילוב מיוחד בין black metal למוסיקה הלקוחה ישירות מהמילניום הבא... צלצלנו לנורבגיה לשיחת בירור ונודע לנו שמנהיג הלהקה הנהיג גם את Conception... (הרכב progressive משנות השמונים) ־ אין גבול לדמיון !!

זו היתה הפתעה מאד גדולה בשבילי למצוא אותך בהרכב הזה לאור הרקע המלודי שלך והדברים שעשית בעבר?
תמיד נמשכתי לצד האפל יותר של המוסיקה, זו הסיבה העיקרית לשינוי הגדול שהזכרת. הכתיבה שלי כיום זורמת הרבה יותר חלק ומהר מפעם. יותר טבעית בשבילי. דרך הלהקה הזו אני יכול להגיע למקסימום ביטוי עצמי, דבר שהיה לי קשה לעשות בעבר. יש לי זיכרונות מאד טובים משנות השמונים ועשינו אלבומים ממש טובים לדעתי, אך בו בזמן למדתי הרבה על תעשיית המוסיקה והרבה מהנאיביות שהיתה לי נעלמה והתחלפה בהבנה טובה יותר לגבי איך שהעניינים מתנהלים. מן הצד השני, זה קצת מתסכל אותי שהייתי צריך לחכות עשור שלם כדי להגיע למה שבאמת רציתי. אבל הנה, בסופו של דבר הגעתי לשם.

יש באלבום הזה הרבה מוטיבים תעשייתיים. זה אלמנט שהפך דומיננטי יותר ויותר אצל הלהקות הנורבגיות. האם לפי דעתך זו דרך להפוך את הבלאק מטאל למודרני יותר, אך בו בזמן לשמור על האגרסיה והקיצוניות?
המוסיקה באלבום הזה הושפעה ישירות מהטקסטים שלי. אני יודע שזה הפך למעין אופנה, אבל לא אכפת לי, עשיתי את זה עוד באלבום הראשון שלנו, שיצא לפני שנתיים, כך שניתן לומר שאני מחלוצי האופנה הזו, הרבה לפני האחרים. אני לא חושב שיש לנו הרבה מן המשותף עם הלהקות האחרות. אני מאמין שהדרך שלנו לעשות דברים היא ייחודית לנו.

איך אתה רואה את ההבדלים בין אלבום הבכורה "The Ogress" לבין האלבום החדש?
השירים באלבום הזה בנויים הרבה יותר על נגינה משותפת. ההקלטה של התופים הבס והגיטרה נעשתה בו זמנית כדי ליצור את אווירת ה-live שרציתי. הוספנו הרבה גיטרות לאחר מכן אבל יחידת הקצב העיקרית הוקלטה בו זמנית. הוספנו גם קלידים וסמפלרים, שנתנו את האווירה התעשייתית שהזכרת. היה לנו גם הרבה יותר זמן להקליט את האלבום הזה מאשר את קודמו.

ומה קורה לגבי הופעות?
עד היום היינו מה שקרוי בעגה המקצועית "להקת אולפן", אך עם האלבום הזה אני מאד מקווה להגיע למצב של הופעות. התחלנו כבר לעשות הופעות קטנות כאן באיזור ואני ממש מקווה שנוכל להגיע גם לאירופה. אני יודע שבחודש הבא אנחנו אמורים לטוס לצרפת לשלוש הופעות ואני מקווה שזו ההתחלה.

כל הקונספט של ההרכב הזה הוא מאד עתידני, מזכיר לי מאד את Oxiplegatz השבדים, אתה מכיר אותם?
לא, אני לא מכיר אותם. בכלל הבסיס שלנו זה גיטרה-בס-תופים ולא סמפלרים או מכונות. הרבה אנשים מזכירים את ההשפעות האלה במוסיקה שלנו וזה אומר שהצלחנו ליצור את האווירה שרצינו.

היותך להקה נורבגית מהווה יתרון גדול בסוג המוסיקה הזה, אך מעולם לא ראיתי את זה מוזכר אצלכם בשום מקום?
תמיד היינו מעט "שונים" מהמקובל בנורבגיה, עשיתי דברים בדרכי, אבל עקב הסגנון המיוחד שלנו משכנו תשומת לב. היו גם כאלה שלא אהבו אותנו אבל הם לא יכלו להתעלם מאיתנו.

מי אחראי למילים ובמה הם עוסקים?
אני כותב את כל המילים בלהקה. אני מבטא את המחשבות האישיות שלי דרך הטקסט. המילים באלבום החדש עוסקות ברובם בפחד מפני העתיד. הרבה אנשים מפחדים מהעתיד. מה יביא אתו הזמן ומה צפוי להם בהמשך החיים. באלבום החדש לקחתי את כל החששות הכי גרועים שאפשר והכנסתי אותם לטקסטים בצורת סיפורים. אני "משחק" עם הפחדים של כולנו. אני נצמד למחשבה, שככל שהעולם יתקדם בזמן, כך ליותר אנשים יהיה יותר קשה. מי שחזק ומתמיד – ישרוד ויצליח. הרבה אנשים, יותר מדי, למען האמת, מתנהגים וחיים כמו כבשים בעדר. אני רוצה שהמאזינים יקראו את המילים ויבינו בעצמם על מה מדובר. יש הרבה מעבר למה שאמרתי, הרבה פילוסופיה של אנטון לה ויי, וכל מיני רעיונות שלי. אני לפחות מדבר על העתיד במקום לפחד ממנו וממה שיביא אתו.

האם אתה או חברי להקה אחרים מעורבים בפרוייקטים או להקות אחרות?
האמת, הקלידנית שלנו כבר לא בהרכב. היה לה הרבה זמן, יותר מדי זמן לכל הפרוייקטים האחרים ופחות לנו. הגיטריסט שלנו מנגן בעוד להקה אבל זה רק בשביל הכיף ולא משהו רציני. אני למעשה הגרעין העיקרי והמנהיג של הלהקה הזו והיא תתקיים כל עוד אני אעשה מוסיקה.

Conception, ההרכב הקודם שלך הקדים את זמנו במובנים רבים. האם יש לך אותה הרגשה גם לגבי Crest Of Darkness? מה ההשפעות המוסיקליות שלך כיום?
אני בן שלושים ושבע ועברתי הרבה מבחינה מוסיקלית. כל מה שעברתי משתקף בתוך המוסיקה שלנו וזו כנראה הסיבה לחומר המקורי שיוצא לנו. זו לא השפעה מלהקה כזו או אחרת, אלא שילוב של כל הרקע המוסיקלי הרחב שלי מכל השנים האלה בעסק.

משהו להוסיף? האתר שלכם אולי?
לקוראים הייתי רוצה לומר שהם מוזמנים ליטול חלק במסע שלנו אל העתיד. כל מי שמעוניין מוזמן לבקר באתר הרשמי שלנו www.crestofdarkness.com.

גידי פרסקי

Long Live The King!

האיש שהוא אגדה, King Diamond. את שמו שמעתי לראשונה בגיל חמש-עשרה, עוד בהיותי רך בשנים, ודל בהכרת המטאל שלי, מישהו שהכרתי הקליט לי את "Abigail", ואני חייב להודות שלא ידעתי מה להבין מהתקליט. המוסיקה היתה מלודית, אך עם זאת אגרסיבית, והסולן.. פה היתה הבעיה שלי, כמי שעד אז הכיר את Dickinson ואת Michael Kiske, לא ידעתי איך לאכול את קולו הגבוה (understatment) של King. לא יכולתי להתמודד עם כך, שכל שורה של השיר הוא שר בקול אחר, ואני חייב לומר שבאופן כללי לא ממש אהבתי את התקליט, והוא די נרקב אצלי על המדף. מספר שנים אחר כך, שמעתי מאדם שאת דעותיו המוסיקליות כיבדתי, שתקליטו של King Diamond ־ "Conspiracy", הוא התקליט האהוב עליו ביותר ושאני חייב להאזין לו. נו, טוב, האזנתי... וזה היה פשוט מדהים! איזה תקליט מצויין! מוסיקאים ברמה הגבוהה ביותר, שירים ארוכים, מורכבים ומלודיים, ולהפתעתי המרובה - קולו היוצא דופן של King, גבוה - כן, עדיין שר בחמישים קולות שונים, אבל הפעם פשוט שאבתי את קולו לאוזני בהנאה עצומה, האווירה שהתקליט יצר בשילוב הסיפור האימתני שכתב King, יצרו מלכודת שאין להתחמק ממנה.

עד היום אני מכניס את התקליט לרשימת עשרת התקליטים הטובים ביותר שאני מכיר, אי שם למעלה עם "Seventh Son" ו-"Operation" "Mindcrime. רק לאחר שלמדתי לאהוב ולכבד את האדם ופועלו, נודע לי כי לפני כן שירת King, יוצא דנמרק, בלהקת Mercyfull Fate, להקה אגדית בזכות עצמה, שהוציאה מספר תקליטי metal פורצי דרך בתחילת ואמצע שנות השמונים לפני ש-King פנה לקריירת הסולו המצליחה שלו. לפני מספר שנים קמה Mercyfull Fate לתחיה, ומאז פועל King במקביל גם עם להקתו הישנה וגם עם הרכב הסולו המעולה שלו.

הסיבה בגללה שוחחתי עם אותו אדם נערץ, היא צאת תקליט חדש. סליחה, אמרתי חדש? ישן, ישן מאד. Black Rose&King Diamond - ניגנו ביחד לפני עשרים שנה. לפני הקמת Mercyfull Fate והרבה לפני הפיכתו לאגדה מהלכת.

ספר לנו King **איך בדיוק משוחרר היום דיסק שיצא לפני עשרים שנה.**
טוב, הטייפ המקורי היה אצלי במשך כל השנים האלה. בשנה שעברה ביקר אצלי בדאלאס (טקסס, שם הוא מתגורר בשנים האחרונות ־ א.מ) שוטר, חבר שלי מדנמרק, והשמעתי לו את ההקלטה, הוא התלהב וטען שאני חייב להוציא את זה, ושיהיו הרבה אנשים שירצו לשמוע חומר מוקדם כל כך שלי, הפניתי את ההקלטה ל-Metal Blade, חברת התקליטים שלי, וגם הם התלהבו והחליטו לשחרר את זה, וכך היה.

ספר קצת על הלהקה, מאיפה באתם, מה ניגנתם וכו'.
טוב, היינו חבורה של מוסיקאים צעירים מדנמרק, והחלטנו לנגן מוסיקה שמושפעת מאד מ-Kansas ו-Deep Purple, וחוץ מהשירים המקורים שלנו, ביצענו גם covers לשירים של הלהקות האלה, וגם ל-Rainbow, בשלב ההוא עדיין לא השתמשתי בקולות הגבוהים יותר שלי, אבל אפשר בהחלט לשמוע בהקלטה, שמדובר בי.

המוסיקאים בהקלטה מוכשרים ביותר, מה הם עושים היום?
כלום! ממש שום דבר! בדקתי לא מזמן מה קורה איתם והתוצאה היתה ככה: הבסיסט מוכר בחנות, המתופף מלמד מחשבים, הגיטריסט נעלם לגמרי מהשטח, אין לאף אחד מושג איפה הוא. והקטע הכי משעשע הוא הקלידן, מסתבר שהוא וחברה שלו מכרו את הקלידים כדי לקנות לעצמם מטבח חדש! היית מאמין?

הוא בטח יושב עכשיו, אוכל דיסה שבישל במטבח החדש שלו, ומקלל את עצמו על החלטה לא מוצלחת במיוחד.
(צוחק) אין ספק, הוא היה דווקא קלידן מצויין.

אני מסכים. בוא נתקדם, ספר לי מדוע התפרקה הלהקה והוקמה Mercyfull Fate.
האמת היא שזה היה בגלל הקלידים שנמכרו! ברגע שעזב הקלידן, התחלתי לראות שכל הלהקה לא ממש רצינית בנושא המוסיקה, ורציתי הרכב קצת יותר רציני. לאחר מספר חודשים נתקלתי ב-Hank Sherman שניגן עם גיטריסט נוסף באיזה שהוא הרכב, הם לא היו מרוצים מהסולן שלהם באותו זמן, ובעקבות ההכרות שלהם עם החומר שלי, החליטו לצרף אותי ללהקה במקום הסולן הקודם. הם ניגנו עד אז שילוב של punk-imetal, אז הדבר הראשון שעשיתי כשהצטרפתי ללהקה היה, לומר להם לרדת מה punk לחלוטין. הקלטנו דמו והשמענו אותו ל-C.B.S, שלא רצו להקליט אותנו בתואנה שאנחנו כבדים מדי. הגיטריסט השני היה מוכן להתפשר, אבל אני ו-Hank סירבנו, ובעצם פרשנו מהלהקה, אז נתקלנו לראשונה ב-Michael Denner שהחליט להתחבר אלינו. במשך תקופה מסוימת היה לנו איזשהו מתופף שלבסוף הוחלף ב-Kim Rozz שהפך להיות המתופף הקבוע שלנו. התחלנו להקליט חומר ואז צירפנו גם את Tommy הבסיסט. נסענו אז לאנגליה ועשינו רצף הקלטות שכונה ה-B.B.C Sessions, זכינו לביקורות נלהבות ונוצר ביקוש למוסיקה שלנו, וכך קיבלנו את החוזה שלנו ב-Roadrunner, הם היו אז חברה צעירה ונלהבת, שעבדו בגלל אהבתם ל-metal.

להבדיל מהיום, הם העיפו שלושה רבעים מלהקות ה-metal, אחרי תקופת היובש בז'אנר, והשאירו רק להקות new metal למיניהן, כגון Spineshank. הם בהחלט לא חבורה צעירה ונלהבת של אוהבי metal כיום.
לא ידעתי על זה, אתה חייב להבין מה היתה החברה הזאת בזמנו, הם החתימו המון להקות צעירות שאף אחד אחר לא היה מספיק אמיץ להחתים, הם אחד הגורמים לכך שה-metal הפך להיות כל כך גדול בשנות השמונים.

כנראה חלו מאז כמה שינויים, כיום הם מהחברות שחונקות את metal האמיתי עם החרא שהם מוציאים.
לא ידעתי.. בכל מקרה, לאחר ש-Mercyfull Fate בסופו של דבר התפרקה, המשכתי להוציא את תקליטי הסולו שלי איתם, בשלב מסויים עברתי ל-Massacre, איתם בדיוק הסתיים לי החוזה, וכשהתאחדנו בשנות התשעים, חתמנו עם Metal Blade, איתם אני עובד כיום גם על תקליטי הסולו שלי. הם ללא ספק חברה שאני אוהב לעבוד איתם.

מה שאני שומע מהרבה מאד אנשים שעובדים איתם, כולם אומרים שהאנשים שם הם אנשי metal אמיתים, ולא אנשי עסקים שמחפשים עוד חרא אלטרנטיבי חדש לדחוף לנוער המבולבל.
בדיוק, Brian Slagel, הבוס, הוא אחד האנשים היותר נחמדים ורצינים שעבדתי איתם.

מה אתה עושה כיום?
כרגע אנחנו מתכוננים לסיבוב ההופעות האירופאי שלנו, מיד אחר כך אנחנו מקליטים את תקליט הסולו הבא שלי.

מה יהיה ההרכב שלך, הבנתי שעשית כמה שינויים בו לאחרונה?
הדבר הראשון שהשתנה, הוא המתופף, זה שעבד איתי עד היום פשוט לא עמד בסטנדרטים, והוא הוחלף באיזה בחור צעיר וחדש שמצאנו.

מאיפה הוא בא?
הוא פה מדאלאס, שמעתי עליו מאיזה גיטריסט שאני מכיר, הוא תופף עם כמה להקות metal בעבר ואני רוצה להגיד לך, שמאז Micky Dee (המתופף האגדי מתקופת "Conspiracy" וכיום ב-Motorhead ־ א.מ), לא היה לי כזה מתופף, הוא פשוט מדהים. עכשיו, לכל שאר חברי הלהקה כמעט, נולדו ילדים, גם לבסיסט וגם לגיטריסט, ומכיוון שאני רוצה חברים בעלי מחויבות מלאה ללהקה, אז צירפתי את Mike Wead שמנגן איתי ב-Mercyfull Fate ואת Hal, שניגן איתנו בס בתקופת "Conspiracy", כמובן ש-Andy, נשאר כרגיל בלהקה, מכיוון שהוא, לא פחות ממני, מהווה את King Diamond.

Mike Wead הוא בהחלט גיטריסט מתאים להרכב, הוא ניגן מדהים בתקופתו ב-Momento Mori, שהוא גם הקים, וגם בתקליט האחרון של Mercyfull, אבל הבנתי שאת Hal העזבתם, מה קרה שהוא חזר?
ל-Hal היתה בעית סמים ואלכוהול קשה, הוא בחור נהדר, נחמד ונוח לבריות, אבל בזמנו הוא פשוט לא היה מגיע להקלטות, מאחר להופעות, ובאופן כללי פוגע בלהקה, שנה בערך לאחר שהוא פוטר, הוא התחתן ונגמל מכל השטויות האלה, וכשהבסיסט הקודם שלנו עזב בגלל המשפחה שהקים, פנינו ל-Hal שמאד שמח להצטרף, והמשפחה שלו תמכה. בו בנושא. אני חייב לומר שזהו לדעתי ההרכב הטוב ביותר שהיה לנו, ואני ממש מחכה להקלטות. היתרון הגדול ביותר של ההרכב הוא, שאני מרגיש כל כך בטוח ביכולתו לנגן הכל, כל סגנון וכל שיר שאני אכתוב, כך שאני פשוט יוצר שירים בחופשיות ומרגיש הרבה יותר טוב עם החומר החדש ממה שהרגשתי לגבי כל התקליטים האחרונים.

מה עם החומר החדש, מה הכיוון?
כבד, כבד כמו שלא שמעת מאיתנו עד היום. מבחינת הקונספציה, הסיפור יהיה המשך ישיר ל-"Abigail", והוא יקרא "Abigail 2-The Return", הרעיון הוא ש- "Abigail" (הרוח מהתקליט הקלאסי ־ א.מ) חוזרת אל הבית, אני לא יכול לגלות יותר מזה, אבל זה עומד להיות תקליט מיוחד במינו, השמעתי קצת מהחומר ל-Hal והוא פשוט צחק, זה הפתיע אותו עד כמה חשוך ואפל החומר החדש.

אחד הנושאים שבגללם אתה ידוע ביותר, הוא ההופעות שלך, אתה יוצר ממש תיאטרון מוסיקלי, כל שיר מומחש ע"י שחקנים, כשאתה לוקח חלק פעיל בזה, מאיפה הרעיון לכך?
את כל הקטע הזה בהופעות התחלתי עוד עם Black Rose, היינו משתמשים בראשי חזיר אמיתיים, דם אמיתי שהייתי שופך על הקהל, ואפילו גלגלי עיניים של חיות, שהייתי לועס על הבימה, כבר אז זכיתי בהרבה ביקורת-על כך. אז, זה שעשע אותי, היום אני חושב שלא הייתי צריך לעשות את זה. את הרעיון קיבלתי מ-Alice Cooper. הייתי בהופעות שלו בשנות השבעים, והחלטתי לאמץ את כל ה-Shock Rock שהוא הציג לעולם, לא ממש העתקתי, אבל בהחלט השתמשתי ברעיון הכללי ליצירת עולם הזוועות שהצגתי בהופעות שלי.

מה בעצם אתה מנסה להשיג בכל הקטע הזה של ההופעות-הצגות שאתה יוצר?
מה שאני רוצה זה, שהקהל יהיה מהופנט למשך שעתיים, שיהיה נדהם, מבוהל, ומרותק ממה שאני עושה על הבימה, המחשבה שאני רוצה שתהיה בראש האנשים בקהל היא "מה הוא הולך לעשות עכשיו?", אני רוצה שהם ישכחו מהחיים שלהם, מהעבודה, מהבעיות ומכל שאר החרא שהם אוכלים ביום-יום, ויוכלו פשוט ליהנות למשך כמה שעות.

הסיפור יהיה המשך ישיר ל-"Abigail", והוא יקרא "Abigail 2-The Return", הרעיון הוא ש-"Abigail" חוזרת אל הבית, אני לא יכול לגלות יותר מזה, אבל זה עומד להיות תקליט מיוחד במינו

מטרה קדושה. איך אתה מסתדר על הבימה בלהעביר את החומר המוקלט, שהוא מורכב מבחינה ווקאלית גם ככה, ולצרף אליו את כל הכוריאוגרפיה המורכבת שאתה מבצע?
בקושי (צוחק), בתקליטים אני משתמש כבשמונה ערוצים שונים של שירה במקביל, ובהופעה אני חייב לבחור איזהו הקול הדומיננטי מביניהם בכל שיר, ולהתאים את הכל לדמויות שאני משחק, ולשמור על תאום עם השחקנים שאתי על הבימה, זה ממש לא קל, אני מבטיח לך.

דבר אחרון, בתקליט שלך עם Black Rose יש סאונד לא רע, במיוחד אם מתחשבים בעובדה שהכל הוקלט live לגמרי, בחדר חזרות קטן, עם שני מיקרופונים וטייפ עלוב אחד, איך עשית את זה?
ההקלטה היא live לחלוטין, כמו שאמרת, אפילו שומעים אותנו מקשקשים בדנית בין שיר לשיר, ואת החברה של הגיטריסט מתחננת ללכת לשירותים, ובעצם כל מה שנאמר באותו ערב, באופן מפתיע, דווקא לא נגעתי יותר מדי בהקלטה. בהתחלה שיפצנו את הסאונד לחלוטין, אבל זה לא נשמע לי בסדר, והחלטתי רק להוסיף קצת בס כבסיס להקלטה, ולהוציא את זה כמו שזה, אני חושב שזה הרבה יותר מיוחד ואותנטי ככה.

אני מסכים אתך. תודה לך ששוחחת איתי, ובהצלחה עם ההרכב החדש!
תודה רבה, cheers!

אלון מיאסניקוב

God Dethroned

להקת God Dethroned הוציאו לפני כמה ימים את אלבומם החדש "Ravenous". זאת היתה סיבה מספיק טובה לדבר עם Beef, על מנת להציג את הלקה לפני אלה שלא מכירים אותה ולברר כמה דברים עבור אלה שבעבר כן הכירו ואהבו את God Dethroned.

הלהקה התחילה בפעילות בשנת 1990. Beef לא היה עדיין בלהקה. Henri ייסד אותה עם חבר שהיה המתופף והם הקליטו דמו ואחרי שנה הם הוחתמו על ידי חברה קטנה מאוד, שבכלל לא השקיעה באלבום. הם בקושי פרסמו וגם שינו את העטיפה המקורית. בקיצור, הם הרסו את האלבום. כתוצאה מכך שהוא לא מכר, הלהקה התפרקה. Henri עבר ללהקה אחרת Ministry Of Terror ואתם הוא יצא לאירופה לסיבוב גדול של הופעות. במהלך סיבוב ההופעות, הרבה אנשים פנו אליו בשאלה, למה God Dethroned התפרקה, מזה הוא הבין שהרבה אנשים מתעניינים בלהקה ועלה בדעתו לחדש אותה.

בשנת 1996 התחלנו לעבוד על התקליט ה"שני" והקלטנו אותו, שלחנו מלא דמויים, פנינו לחברות תקליטים כמו Displaced וגם ל-Metal Blade ולעוד כמה, חיכינו בדיוק לחוזה ש-Displaced אמנם הציעו ובדיוק באותו זמן הגיע החוזה של Metal Blade, שהיה הרבה יותר מעניין מבחינת התנאים. ומאז אנחנו חתומים אצלם...

ממה אתם חיים מבחינה פיננסית?
אנחנו לא חיים מהמוסיקה. אנחנו אנשים עובדים. כל אחד מאיתנו עובד במשרה מלאה. גם אני וגם Henri עובדים במפעל. הרבה להקות שיצא לי להכיר בארצות הברית, חיים רק מהמוסיקה, אבל הם גרים בדירה קטנה, בלי מכונית ובלי טלוויזיה (אני מדבר על להקות קטנות). אני אוהב לחיות כך שיהיה לי כל מה שאני רוצה ולכן אני צריך גם לעבוד בעבודה אמיתית וכך יש לי גם כסף קטן מהלהקה וגם כסף למחייה מהעבודה.

ל-Henri יש גם חברת תקליטים קטנה בשם Cold Blood Industries. חברה שמתעסקת ב-metal גותי ועוד... Henri הוא בן אדם חרוץ. במפעל הוא עוסק בלוגיסטיקה. הגיטריסט השני לומד פסיכולוגיה. אנחנו להקה מציאותית שמבינה שצריך לעבוד כדי לקדם את עצמנו מבחינה פיננסית ומוסיקלית.

בתור להקה החתומה ב-Metal Blade, האם גדלתם על להקות שחתומות בחברה?
תראה, אני לא בדיוק זוכר טוב איזה להקות שאני

אוהב חתומות שם, אבל אני זוכר ש-Slayer התחילו שם והם היו אחת הלהקות שהכי אהבתי בגיל שש-עשרה. היו עוד הרבה להקות שאהבתי אבל הם לא היו ב-Metal Blade. למשל את Iron Maiden הגדולים, אהבתי מאוד.

אילו להקות החתומות כיום ב-Metal Blade אתה אוהב?
אני אוהב מאוד את Cannibal Corpse ואת Vader, Amon Amarth, שבקרוב נצא איתם לסיבוב הופעות.

לאיזה מוסיקה ולאילו להקות אחרות אתה מאזין?
אני אוהב מאוד את Nevermore ואת Iced Earth, גם Morbid Angle. אני שומע גם מוסיקה רגועה וקלאסית. אמנם אני לא מתעניין במוסיקה קלאסית, אבל אני אוהב לשים ברקע בבית, ככה בנוחות. קצת רוק רגיל, ג'אז ועוד.

האם אתם נגנים בעלי השכלה מוסיקלית (בשיטת המקל והגזר)?
לא, אנחנו כמו הרבה מלהקות ה-metal הישנות, פשוט קנינו כלי נגינה, והלכנו לחבר בשכונה שיראה לנו כמה אקורדים ותווים ועם הזמן השתכללנו והשתפרנו בכתיבה ולאט לאט עם הרבה סבלנות למדנו לנגן. אני התחלתי בגיל מבוגר מאוד, בגיל תשע-עשרה, פשוט כי ההורים שלי לא רצו לקנות לי גיטרה, אז עבדתי הרבה והרווחתי כסף וקניתי גיטרה.

איך אתה מגיב לסצנת ה-metal העכשווית, מצד אחד יש את ה-metal התעשייתי, הגותי, מצד שני יש את ה-hard core ומצד שלישי יש את החזרה ל-heavy metal המסורתי?
תראה אני גדלתי על heavy metal, בגלל זה אני אוהב את זה, אמנם אני אוהב metal ישן, אבל גם ה-heavyהחדש הוא טוב. hard core אני פשוט שונא, מוסיקה גותית ותעשייתית ב-metal דווקא אני אוהב, אתה יודע ל-Henri יש בחברה שלו כמה להקות gothic metal טובות מאוד.

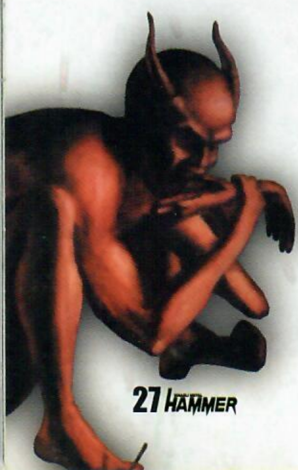
האם אתה רואה את עצמך בפרויקטים נוספים?
כרגע אין לי זמן להשקיע בדבר כזה, אמנם כשהתחלתי בלהקה היה לי עוד הרכב מקומי, אבל אחר כך כבר לא היה לי יותר זמן פנוי, אז עזבתי את ההרכב המקומי כי החלטתי שאני צריך להשקיע יותר בחיי המקצועיים ובלהקה, אתה יודע צריך גם לדאוג לבית ולזה צריך זמן וכסף. אבל הגיטריסט שלנו קשור לעוד הרכב death metal מתוחכם וכבד מאוד.

האם אתה מכיר להקות מישראל?
האמת היא שפעם קיבלתי פליירים מישראל, אבל אני לא זוכר אף אחת מהלהקות הישראליות.

איפה נהניתם להופיע הכי הרבה?
אוהבים להופיע בכל מקום. זה מבחינתנו חופש מהעבודה וזה מבחינתנו מעין טיול, אז זה ממש כיף (בסופו של דבר הקמנו את הלהקה בשביל זה), אנחנו אוהבים את כל ההופעות, אמנם לפעמים קשה לנדוד בדרכים כל הזמן, אתה יודע, צריך קצת זמן לבד. אבל ברוב המקרים זה פשוט כיף ואנחנו מתרגשים מאוד מההופעות.

יש בטח מקום אחד שאותו אתם זוכרים יותר ממקומות אחרים?
את האמת, Dynamo 99, זה היה אחד הפסטיבלים הכי טובים שהיו פשוט היה כיף. אנחנו נהנינו שם מאוד, בייחוד מפני שהרבה קהל הגיע לבמה שלנו בזמן ההופעה.

אז מה מתוכנן עכשיו?
סיבוב גדול מאוד, לקדם את האלבום החדש, נופיע בהרבה מקומות באירופה. התאריכים עוד לא

God Dethroned

סגורים. אבל, כשיהיו זה יהיה טוב.

האם היו מקומות שעשו לכם בעיות בגלל השם שלכם?
בהחלט, היו מקומות שהשם קצת יצר בעיות, אבל עדיין הקהל שם קנה את האלבומים שלנו והלך למופעים שלנו. תראה, יש מדינות שהן קצת יותר מושפעות מהדת, לדוגמה מדינות דרומיות בארצות הברית.

יש לך משהו להגיד לקהל הישראלי?
תקשיבו לאלבום החדש שלנו!

תודה רבה לך על זמנך!
תודה לך!

מאור אפלבוים

Avantasia

אתה לא מתגעגע לבס?
ממש לא! כבר שנתיים לא ניגנתי ואני בכלל לא חושב על זה. אני יכול לנגן בס ואני מנגן לא רע, אבל זה אפילו לא עשירית ממה שיכול לעשות הבסיסט שלנו. חוץ מזה אני הזמר ואני אוהב לקפוץ עם המיקרופון בחופשיות כמו גמד צווחן ולהתרוצץ בלי שגיטרה בס תלויה לי על הצוואר כמו עונש!

אתה מרוצה מהמכירות של הסינגל Avantasia?
אני לא יודע פרטים מדויקים, אבל אני יודע שבגרמניה הוא נמכר מצוין. למעשה אמרו לי שהוא נמכר אפילו טוב יותר מאלבומי מטאל גדולים. אני יודע גם שהוא הגיע למצעדים בצרפת, בפינלנד, בשוודיה ואפילו בדרום אמריקה, כך שאני לא יכול להתלונן.

תכניות לעתיד?
להיות בריא ולהזדקן, לעשות אלבומים טובים ולהופיע הרבה בהרבה מקומות.

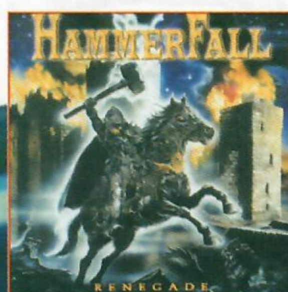
תבואו שוב לישראל?
רוב הסיכויים שכן. הפעם אנחנו רוצים להביא גם את הציוד שלנו, פירוטכניקה. זה אחרת כשיש לך את הציוד שלך, אין את ההרגשה הזאת שחסר משהו.

לסיום, היית רוצה לומר משהו למעריצים שלכם בישראל ולקוראי העיתון?
כמובן, אני רוצה להודות לכולם על קבלת הפנים החמה שנתנו לנו ואני מקווה לחזור ולראות את כולכם שוב.

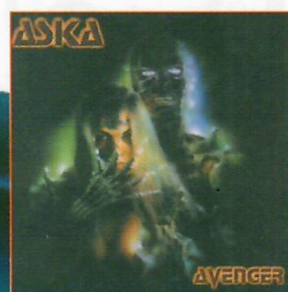
כרמית מזרחי

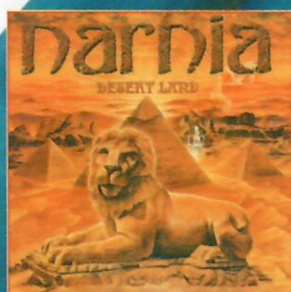
Angel In Black
Primal Fear
Nuclear Fire
Nuclear Blast

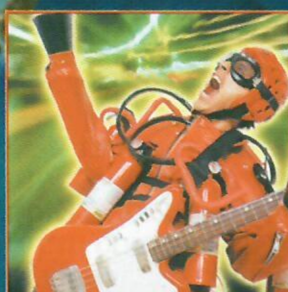
Renegade
HammerFall
Renegade
Nuclear Blast

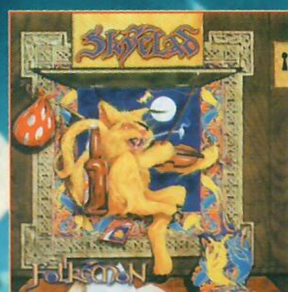

Crown Of Thorns
Aska
Avenger
EMA Records

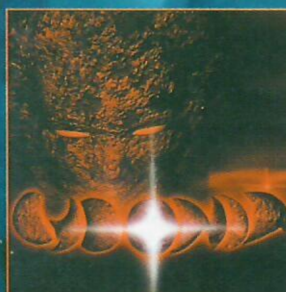
Inner Sanctum
Narnia
Desert Land
Nuclear Blast

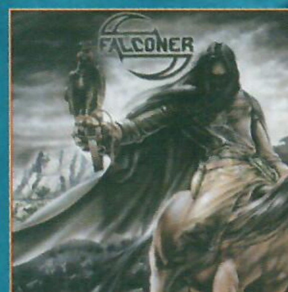

Superheroes
Racer X
Superheroes
Mascot Records

The Great Brain Robbery
Sckyclad
Folkemon
Nucear Blast

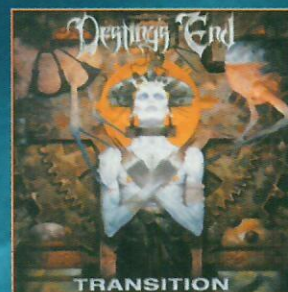

The Endless Beginning
Warrior
The Code Of Life
Nuclear Blast

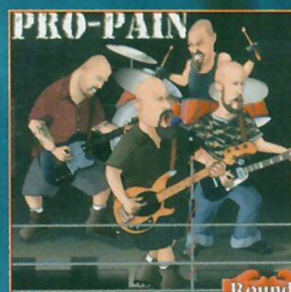

Legend In Time
Cydonia
Cydonia
Metal Blade

Mindtraveller
Falconer
Falconer
Metal Blade

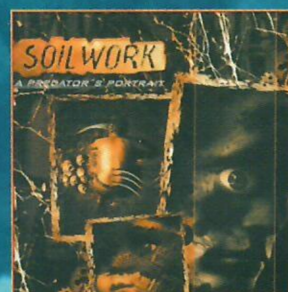
Transition
Destiny's End
Transition
Metal Blade

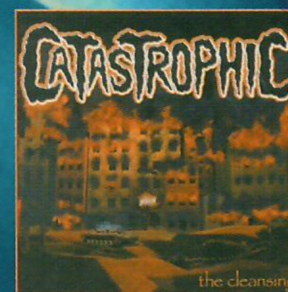
Substance
Pro-Pain
Round 6
Nuclear Blast

Everytime I Die
Children Of Bodom
Follow The Reaper
Nuclear Blast

Like The Average Stalker
Soilwork
A Predator's Portrait
Nuclear Blast

You Must Bleed
Catastrophic
The Cleansing
Metal Blade

HAMMER

Ville Vampiric
God Dethroned
Ravenous
Metal Blade

Metal Blessing
Mortification
The Silver Cord Is Severed
Nuclear Blast

Abadoned By Heaven
Graveworm
Scourge Of Malice
Serenades Records

IRON SAVIOR

Piet Sielck הוא אחד המפיקים הגדולים היום בסצנת המטאל. הוא הפיק להקות כמו Saxon ,Blind Guardian, Grave Digger ,Gamma Ray ו-Uriah Heep. את השם שלו ניתן למצוא בהרבה אלבומים גם של להקות מתחילות (כמו Heavenly, למשל). בשנת 1996 החליט Piet לעשות שינוי, לעבור אל הצד השני של ה"זכוכית" באולפן ולהקליט מוסיקה משלו. לפרוייקט הזה גויס חברו הטוב ביותר Kai Hansen והמתופף של Blind Guardian - Thomen Stauch. שנה מאוחר יותר יצא האלבום הראשון של הסופרגרופ שנקרא "Iron Savior". זה השם שאימץ Piet Sielck ללהקה שהתפתחה בהמשך. "Dark Assault" הוא אלבומם השלישי של Iron Savior והכבד הטוב ביותר שיצא עד כה. Piet התפנה מכל עיסוקיו המוסיקליים לשעה קלה כדי לענות על השאלות שלי.

בוא נדבר על האלבום החדש של Iron Savior - "Dark Assault", שהוא המשכו המוצלח של האלבום הקודם. האם אתה רואה אותו כהמשכו הישיר או שהוא שונה לחלוטין מבחינתך?
כן ולא. הייתי אומר שבאלבום החדש יש הרבה מה-trade mark של Iron Savior, אבל אנחנו לא חוזרים על עצמנו כל הזמן רק כדי לשחזר את ההצלחה. כך שבאלבום הזה לא "שיחזרנו" את "Unification" - האלבום הקודם שלנו, אך כמובן רצינו להיצמד לאיכות שהיתה ב-"Unification" ולדעתי, די הצלחנו. באלבום החדש יש כמובן את המלודיות, את הדאבל-בס ואת הקול שלי..חה..חה.. אבל גם ניתן למצוא שירים כמו "Made Of Metal" או "Into The Light", שלא דומים למשהו שעשינו בעבר וזה מה שתמיד נעשה בעתיד - תמיד נכניס אלמנטים חדשים למוסיקה שלנו.

בזמן האחרון שומעים יותר ויותר טענות כלפי להקות power metal, שהן משעממות ולא מחדשות כלום בסצינת המטאל היום. הרגשת צורך לעשות משהו שונה?
לא, ממש לא. אני לא הדוגמא כאן. אני די צמוד לסגנון שלי. כשהוצאנו את "Unification", אני אהבתי את אלבום כמו שאני אוהב את "Dark Assault" היום. אבל כשאתה מסתכל לאחור, אתה רוצה לעשות משהו אחר ואתה לא בהכרח חושב בכיוון המסחרי. אם אתה מתחיל לחשוב בכיוון הזה, אתה כבר לא נאמן לעצמך, ולמי שאתה. אתה יכול לעשות מוסיקה טובה רק בתנאי אחד: שאתה באמת מאמין במה שאתה עושה. אם הייתי משנה את הסגנון שלי רק כדי למכור יותר, אני לא חושב שזה היה עובד.

שמתי לב שהשירים ש-Kai Hansen כותב ל-Iron Savior שונים משאר השירים באלבום. השירים שלך הם יותר כבדים ושלו הם יותר בסגנון של Gamma Ray.
הייתי מסכים עם הקביעה שלך במקרה של "Unification", מכיוון שהשיר ש-Kai כתב היה מיועד במקור להיות שחזור של Gamma Ray. בגדול "Solar Wings" נשמע כמו שיר של Judas Priest וגם של Gamma Ray.

מה קורה עם ההרכב? ניגנת עם כל כך הרבה אנשים, הלהקה התחילה כפרוייקט של שלושה ועכשיו אתם שישה אנשים. לא היית מעדיף להקה יציבה וקבועה או שאתה רואה את הלהקה כלהקה שלך בלבד ולכן שאר חברי הלהקה לא כל כך חשובים?
הייתי אומר שההרכב הנוכחי הוא די יציב והסיבה לכך שיש לנו שלושה גיטריסטים היום היא רק לצורך ההופעות, כך שנוכל לשחזר את הסאונד שלנו בהופעות. השינויים שאתה מדבר עליהם היו שינויים של המתופפים.

אני נזכר בסיבוב ההופעות הקודם שלכם ש-Kai לא היה יכול להצטרף והיתה מן הרגשה שמשהו חסר שם...
נכון, אבל התמודדנו עם זה ובחרנו רק את השירים שניתן היה לבצע עם גיטריסט אחד. המגבלה הזאת רק הוכיחה לי שאנחנו צריכים לפחות שתי גיטרות ועדיף אפילו שלוש!

מקווה שכל הענין של שלוש גיטרות לא נבע מ-Iron Maiden!
טוב, אם היינו רוצים להעתיק מהם, היינו צריכים להתחיל לחפש גם זמר חדש חה...חה...!

הנושא של האלבומים שלך נשאר ללא שינוי. חשבת אולי על משהו אחר?
כן, בהחלט. שמע, זה לא קל לעשות אלבום נושא...
אחרי צאתו של "Unification" הרגשתי שאני לא ממש רוצה להמשיך ולכתוב אלבומי נושא יותר, אבל כשהתחלתי לעבוד על האלבום החדש, התחלתי לכתוב, בא לי הרעיון לסיפור שהוא בעצם הסיפור ב-"Dark Assault" ואז אמרתי, או. קיי., בוא נעשה "חלק ג'" .חה.. חה.. ולגבי העתיד.... אני רק יכול להגיד את מה שאמרתי אחרי "Unification": מאד ייתכן שהאלבום הבא של Iron Savior לא יהיה אלבום נושא, למרות שהמילים והטקסטים תמיד יהיו קשורים למדע בדיוני. בירות, כוסיות ומכוניות - זה פשוט לא הסגנון שלי!

אתה היית מעורב בתעשיית המוסיקה הרבה שנים, מה גרם לך לרצות להקים להקה משלך?
היו כמה סיבות לכך. אני הפקתי הרבה בחיים שלי ומאד אהבתי את זה ועדיין אוהב. בערך ב-1996 שאלתי את עצמי שאלה: האם בעוד עשר או חמש-עשרה שנים אני אתחרט שלא עשיתי שום דבר משלי? לא יכולתי לענות חד משמעית על השאלה הזאת. אני עבדתי עם כל כך הרבה מוסיקאים באולפן בחיים שלי ויצא לי הרבה פעמים לעשות "עבודת" גיטרות פה ושם, קולות רקע וכו' והרגשתי שהייתי מספיק טוב כמוסיקאי, מספיק בשל כדי לנסות ולראות האם אני יכול להצליח גם כמוסיקאי. גם סיקרן אותי לדעת אם אני מסוגל לכתוב, לנגן ולהפיק אלבום metal כמו שאני רוצה. כך שאלה שלושת הסיבות שהובילו אותי להחלטה להקים את Iron Savior.

ואתה בוודאי די שמח לגבי התוצאות.
כן, אני בהחלט שמח. אני לא יכול להגיד שציפיתי להצלחה כזאת, כי האלבום הראשון נעשה למעשה בתקופה שכולם שמעו גראנג' והעיתונים שאלו שאלות "האם המטאל מת?", כך שהמוסיקה של Iron Savior היתה כל דבר חוץ מתקווה להצלחה מסחרית. לא היה לי מושג מה הולך לקרות, אבל בסופו של דבר אני בר-מזל כי ביחד עם HammerFall היינו אחת הלהקות המעטות שפרצו קדימה עם סוג כזה של מוסיקה. אני מקווה מאד שנשאר פה עוד הרבה זמן חה.. חה!

חשבת שאולי היה כדאי להתחיל עם זה הרבה קודם?
לא, לא ממש כי כל השנים האלה שעבדתי באולפן, לא הרגשתי בשל ושלם כמוסיקאי. ידעתי שיש לי שמיעה טובה, ידעתי שאני מפיק טוב אבל לא הרגשתי צורך להיות גיטריסט או סולן. לדעתי כל מה שעשיתי באולפן בעבר רק עזר לי להתפתח ולהיות מוסיקאי.

למדת הרבה דברים כשעברת לצד השני באולפן?
לא הרבה השתנה, אני עדיין מפיק. אבל כשאני עם Iron Savior - אמנם אני מוסיקאי, אבל אני גם מפיק. אני לא עושה דברים בצורה שונה עכשיו, כך שלא השתנה הרבה.

היה טבעי שתזמין את Kai Hansen להיות חלק מ-Iron Savior, כי הכרת אותו הרבה זמן, נכון?
כן, אנחנו מכירים מאז הייתי בן אחת-עשרה ומאז אנחנו חברים טובים, מאד קרובים. באלבום הראשון לא היה לי הרבה ביטחון עצמי, הרגשתי שאני יכול להתמודד עם ריפים אבל לא עם גיטרה מובילה, אז ביקשתי מ-Kai לעשות קצת סולויים והוא מיד הסכים. הוא אהב את המוסיקה וזה נגמר בכך שעשינו גם את השירה ביחד והוא הפך להיות חלק מהלהקה. עם Thomen זה היה קצת אחרת. הרעיון המקורי שלי היה להשתמש במכונת התופים. כשהקלטנו את רוב החומר, הבאתי את הדמו ל-Thomen והוא היה בשוק: "מה זה צריך להיות!!?? אתה לא יכול להשאיר את זה ככה, בשום בפנים ואופן! אני אעשה את זה - אני אתופף בשבילך". אמרתי, אין בעיה - קדימה! ככה בעצם נוצר ההרכב "all strar" עם Kai ו-Thomen. ללא ספק הדבר הזה מאד עזר בהתחלה והשמות האלה פתחו לא מעט דלתות. למרות שבשלבים מאוחרים יותר התעוררו הבעיות.

מאיזה סוג?
אני הבנתי די מהר ש-Thomen לא יוכל להקדיש הרבה זמן ל-Iron Savior מכיוון שהוא עסוק מעל ומעבר עם Blind Guardian. הזמנתי מתופף אחר - Dan Zimmermann, אבל הוא התחיל לעבוד עם Freedom Call וגם לא היה לו כבר הרבה זמן פנוי. Kai עסוק מאד עם Gamma Ray ואני לא יכול לבוא אליו בטענות כשהוא לא יכול להצטרף אלינו בסיבוב הופעות. אם Kai לא יהיה זמין בקרוב, אנחנו נופיע עם שלושה גיטריסטים בכל מקרה. אולי Uwe Lulis יעשה את הקטעים של Kai.

אני רוצה לשנות קצת כיוון... אחד האלבומים שאהבתי בשנה שעברה היה האלבום של Heavenly שהיה לך חלק גדול בו...
לא ממש. עשיתי קצת סולויים, קצת קולות רקע.

כן, קצת הפקה, קצת פה, קצת שם... זה היה אלבום טוב ולא השקיעו בו הרבה כדי לקדם אותו.
למעשה אני אוהב מאד את האלבום הזה. Heavenly זכו בתחרות הלהקות הצעירות של Modern Music וכך קיבלתי את הדמו שלהם. שמעתי את השיר הראשון ואמרתי להם (לחברה) שאם אני הייתי מחליט, הייתי מחתים אותם מיד. החבר'ה האלה כותבים שירים מאד מעניינים, הם קצת שונים משאר הלהקות. ברור ממי הם מושפעים, זה לא סוד גדול, אבל הם כותבים אחרת לגמרי. כך שמאד נהניתי להפיק אותם.

אתה מתכוון לעבוד איתם שוב?
כמובן, אם הם ירצו להמשיך לעבור איתי, אני אשמח להמשיך לעבוד איתם.

מכל ההפקות שעשית במשך השנים, יש משהו מיוחד שהכי אהבת?
כמובן. הייתי מציין את העבודה עם Blind Guardian על "Imaginations From The Other Side". זאת היתה הפעם הראשונה שיכולנו לעשות הפקה ממש גדולה ללא לחצים וללא מגבלות של זמן. היה לי זמן לעשות הרבה דברים ניסיוניים. יש לי המון זיכרונות טובים מההפקה הזאת.

היית אמור לצאת לסיבוב הופעות עם Helloween, אבל הבנתי שהיתה איזושהי בעיה עם Uli וה-tour בוטל?
כן, יש לו בעיה בידיים. אני לא יודע מה בדיוק קרה. הם התחילו לעשות חזרות ואולי הוא התאמץ יותר מדי. הרופא אסר עליו לתופף לכמה שבועות. עכשיו אנחנו מתכננים headline tour בחודש אפריל.

מה קורה בקיץ?
אני אשמח מאד להופיע ב-Bang Your Head או ב-With Full Force, אבל אולי הפעם נופיע בפסטיבלים קטנים יותר ובארצות אחרות.

אם כבר דיברנו על Helloween, אני חייב לשאול אותך מה דעתך על אלבומם החדש?
אני באמת אוהב אותו, לדעתי זה האלבום הטוב ביותר שהם עשו עם Deris.

Piet, אני מודה לך על זמנך והרבה הצלחה השנה!
תודה.

Amit

ENSLAVED
הויקינגים באים!!!

אני בטוח שלרובכם הלהקה הזו היא שם מוכר וידוע, אך גם מי שעדיין לא ערך היכרות מעמיקה עם הנורדים הויקינגים הללו - עדיף עכשיו מאף פעם לא !! זהו אלבמה השישי של Enslaved היוצא בימים אלה לאור. החגיגה הפעם היתה כפולה: הלהקה זכתה במקום הראשון בפרסי הגראמי!!! בנורבגיה בקטגורית הרוק הכבד כל הסיבות האלה הובילו אותנו לראיון מעניין במיוחד עם הלהקה שתשעבד אתכם לסאונד של הקור והחושך!!!

האלבום החדש ממשיך את הקו של קודמיו ומשלב בצורה חסרת תקדים ומיוחדת מוסיקת בלאק מטאל עם אלמנטים ויקינגים עתיקים. לדעתי זה האלבום הטוב ביותר שלכם מאז "ELD" שיצא לפני ארבע שנים. איך אתה מסכם את האלבום הזה?

אני ממש מאושר מהתוצאה הסופית, תמיד, כאמן, יהיו לך רגעים שתאמר "יכולתי טוב יותר", אבל כרגע זה נשמע לי מאה אחוז בסדר. אני מאמין שזה האלבום הכי טוב שלנו. עד עכשיו כל הביקורות נוטות להסכים איתי. באלבום הזה נעשו השילובים המאפיינים את המוסיקה שלנו בצורה הטובה ביותר, יש בו את האגרסיה שהיתה לנו באלבום " Frost", אך גם את המלודיות שהיתה ב-"ELD". אני מאד מרוצה גם מהחומר וגם מהסאונד ומההפקה באלבום הזה.

מזל טוב גם על הגראמי!! ספר לי קצת במה העניין?

בכל שנה בנורבגיה ישנה חלוקת פרסי תעשיית המוסיקה, בגלל שרוק כבד ומטאל מאד מאד חזקים פה, אז הוכנסה קטגוריית מטאל ורוק כבד לאירוע הזה. בשנה שעברה קיבלו את הפרס להקת Dimmu Borgir והשנה - אנחנו. אני מאד גאה בזה ומעבר לזכייה שלנו, זה מצביע על מצב מאד בריא מבחינה תרבותית, מתייחסים למטאל סוף סוף כאל צורת התבטאות מוסיקלית לגיטימית ולא כחבורה של שורפי כנסיות וזה מאד משמח ומספק אותי כאמן. אני מכיר את כל ההתפתחות של הסצינה פה מימיה הראשונים וזו הרגשה שהקונצנזוס הכיר בנו ללא שום מסחור מצידנו וזה נפלא.

אתם תמיד העדפתם לייחצן את עצמכם על הפן המוסיקלי ולא על הפן הדמגוגי, כשיצא האלבום המשותף לכם ול-Emperor בקיץ 93, העדיפה החברה להמשיך עמם ולהפרד מכם מפני שהקהל רצה לשמוע על כנסיות שרופות ואתם לא סיפקתם את הסחורה. מהלך שהיה לדעתי טוב עבורכם מפני שמצאתם בית טוב ב-Osmose Productions, עמה נשארתם עד היום.

אני מסכים, תמיד העדפנו ללכת כלהקה ולא כחבורת עושי פרובוקציות, המוסיקה שלנו מיוחדת מספיק כדי למכור בזכות עצמה בלי שערוריות נלוות. אמנם בהתחלה זה שיחק לרעתינו אבל היום אני יודע ומאמין שזה היה צעד חכם. אנשים מתחברים אלינו בגלל המוסיקה. יש לנו חופש אמנותי מלא בחברת בתקליטים שלנו והם מאד מאמינים בנו.

הטקסטים הפעם מתעסקים גם באלמנטים נוספים?

מעבר לעיסוק במיתולוגיה הנורבגית, האופייני מאד למוסיקה וליצירה שלנו, יש פה הפעם נופך נוסף ברור מאד של חיפוש עצמי ומטאפורות ואינטרפטציות אישיות בתוך ים הדימויים בסגנון. השירים הם הרבה יותר אישיים ויש הרבה מתחת לפני השטח. אני חושב שהגדולה של להקות עבר כמו Iron Maiden היתה היכולת להעביר תחת ים של דימויים מסר אחר לגמרי, משהו שיש להסתכל לעומקם של הטקסטים והרעיונות כדי להבין וזה מה שעשינו עם הטקסטים באלבום הזה.

בנורבגיה, וגם הפעם אני בטוח שזה לטובתינו. אני מוציא מתוכי מוסיקה שבאה לשקף רגשות ודברים העוברים עליי, אין לי שום עניין לדחוף לתוך הלהקה כל רעיון והשפעה חדשה בגלל שזה מה שהשוק דורש. המוסיקה שלנו נשענת על מקורות מהעבר אך בו בזמן עם הפנים לעתיד, אין בנו "רטרו" אבל אנחנו גם לא מתיימרים להיות הסאונד של המלניום הבא ולפוצץ באלקטרוניקה, יש לנו דרך ברורה עם השפעות אך האונייה שלנו לא מתנדנדת מכל סערה בים

בכלל זו מעין צורת ראייה של המציאות, הלא כן?

כן, המוסיקה שלנו נוצרת בתקופה ובזמן אחר לגמרי מאבותיה הרוחניים. אנחנו חיים בעולם מתועש קר, מחשבי, מה הטעם שגם האמנות תישמע ככה? האמנות צריכה לבוא ממקום אחר מחיי היום יום ולא להיות בבואה של חיי היום יום. ככה זה נכון, לפחות לגביי.

ומה אתה יכול למנות כהשפעות המוסיקליות שלך?

המון המון להקות מסגנונות שונים ומשונים, החל ב-Iron Maiden, Celtic Frost, Motorhead, King Crimson, Rush, Pink Floyd ועוד, אתה ממש יכול לשמוע את זה במוסיקה שלנו, גישה המשלבת את האלמנטים שהזכרתי ועוד רבים אך לעולם לא נשמעת כמו אחד מהם אלא אך ורק כמו Enslaved וזו לדעתי הגדולה שלנו.

ומה קורה לגבי הופעות? אתם מסתובבים הרבה בהופעות עם להקות death metal. יש סיבה לעניין?

אנחנו להקה שמאד אוהבת להופיע ולהסתובב ב-tours. יצא לנו במהלך השנתיים האחרונות לנגן עם המון להקות טובות ומתוכן אכן הרבה הרכבי death metal. להקות מצויינות כמו Nile, Morbid Angel ועוד רבים וטובים. היינו אמורים לנגן עכשיו בפסטיבל מאד גדול באירופה, אבל העניין לא ממש יצא לפועל. גילינו שמנסים לעבוד עלינו ולא במיוחד אהבנו את זה בכלל חלק נרחב מאד מהסצינה הפך סופרמרקט של אנשי עסקים, שאין להם דבר וחצי דבר עם המוסיקה הזו ומהותה והם מנסים להכתיב את העניינים בעזרת הכוח הכלכלי שלהם. זה מגעיל אותי.

המוסיקה שלכם תמיד נשמעה שונה, מיוחדת ועם טעם עתיק, בעוד רוב הלהקות מנורבגיה הולכות לכיוון קר ומנוכר וברוטלי יותר ויותר, אתם מוציאים אלבום הממשיך את המסורת שלכם אך ללא המימד העתידני האופייני כל כך ללהקות מאזורך בזמן האחרון. האם אתה רואה מקום לשילובם של השפעות אלה במוסיקה שלכם בעתיד?

איני שולל דבר, אך ממש לא נראה לי. שים לב שזו כבר פעם שנייה בקריירה שלנו שאנחנו הולכים נגד הזרם

ומה אתה מכיר מהסצינה שלנו? אני מאמין שזה הראיון הראשון שלך לעיתון ישראלי, הלא כן?

כן, זה הריאיון הראשון ואני מקווה שיהיו עוד רבים. אני מכיר את Salem, הם עדיין פועלים? אני זוכר אותם מזמן האמת שאנחנו מקבלים "מיילים" ובעבר - מכתבים מכל העולם וגם מישראל. אבל זו הלהקה היחידה שאני מכיר. דרך אגב כל מי שרוצה לכתוב או לקבל מידע נוסף על Enslaved מוזמן לבקר באתר הרשמי שלנו: www.enslavedunion.com ולקבל את כל האינפורמציה. נשמח גם לנגן אצלכם. מה המצב שם? נרגע קצת? די מפחיד מה שרואים בחדשות...

האמת, הרבה פחות רציני ממה שנראה לך. אני בטוח שהרבה אנשים ישמחו לראות אתכם כאן מנגנים. ללהקה יש קהל עוד מהימים הראשונים שלכם ואני מאמין שהרבה קהל יתווסף עם צאת האלבום החדש והמצויין שלכם. חוץ מזה, יש כאן פוטנציאל למלחמת בלאק אמיתית א-ת-ם נרתעים מזה?

כבר אמרתי לך שאנחנו לא כמו הנורבגים האחרים.

 גידי פרסקי

מה קורה ל-God-wie?

YNGWIE J. MALMSTEEN

לא כל יום מתקשר אליך הביתה מישהו בשם Yngwie Malmsteen. לא כל יום יוצא לך לדבר עם גיטריסט ברמה שלו, לכן הכנתי לו שאלות שבאמת היו חשובות לי וויתרתי מראש על שיחה ידידותית ־ אותה יכולתי לנהל עם מישהו אחר. אם הייתי צריך לתמצת את הראיון, הייתי יכול לעשות את זה בכמה מילים: "אני, אינגווי!". המבין ־ יבין.

Yngwie – מה קורה ?
הכול בסדר...

קודם כל כדי לסגור פה ויכוחים – איך מבטאים את שמך?
מממ אינגווי (סגול בוו) מבטאים את זה.. I.. N..G..A.. (מסתבך בעצמו) טוב, זה לא שם ממש נפוץ גם בשבדיה.

אתה בסיבוב הופכות כרגע ?
כן.. כן כרגע חזרנו מסיבוב הופעות בארה"ב מחוף לחוף שהתחיל בסן פרנסיסקו והגיע עד מיאמי ובתחילת מרץ נצא לסיבוב הופעות ברחבי העולם.

אתה עדיין מופיע בסיבוב הזה עם Doro ו-Dio?
לא. לא.. ממש לא..

אז איך היה סיבוב ההופעות איתם?
היה בסדר.

איך היה להופיע יחד עם עוד שני ענקי מטאל?
היה בסדר! לא היה רע. לא נהדר, רק בסדר! אני לא רגיל להופיע כחימום למופע המרכזי. אני לא אוהב כשיש בלגן של הרבה להקות מסביב.

בסיבוב ההופעות, מי היה בעצם מופע ה-headline המרכזי?
Dio היה המופע המרכזי של סיבוב ההופעות אבל אהה.. גם אני – בדרך כלל אני headline של עצמי.

אז התרגלת להיות היחיד שמנגן בלי להקות אחרות
כן, החלט.

שמעתי את אלבומך החדש "War To End All Wars" מה הסיפור עם השיר האחרון בסגנון הרגאיי?
סתם חשבתי שיהיה כיף לעשות משהו קצת שונה – בד"כ מה שקורה זה שבכל אלבום שאני מוציא – יוצאת גירסה יפנית עם שירי בונוס, אז הפעם החלטתי לתת למעריצים באירופה וארה"ב שיר בונוס שאי אפשר למצוא בגירסה היפנית.

יש סיכוי שתבקר בישראל?
אשמח לבקר.. סיבוב ההופעות עדיין לא נסגר סופית עם הסוכנות שלי, אז מי יודע...

הסולן Mark Boals שהקליט איתך את האלבום החדש, לא מופיע איתך. מדוע?
הסכמנו רק על זה שהוא יעשה את מה שבא לו בדרכו שלו ואני אעשה מה שבא לי בדרכי שלי.

האלבום החדש נשמע קצת שונה מאלבומיך הקודמים האם זו היתה החלטה מכוונת או שעניין השוני בסאונד התפתח תוך כדי ההקלטות ?
רציתי שהסאונד יהיה יותר "חי" ושהאלבום יישמע מלוטש יותר – התעייפתי מהפקות קודמות שהיו לי עם Chris Tsangarides והחלטתי הפעם להפיק את האלבום בעצמי, כי לטעמי, עד היום הסאונד היה "נעים" ולא מספיק אגרסיבי וכבד.

מדוע החלטת לקחת את העניינים לידיים גם בנגינה על גיטרה בס?
אני מנגן על בס ברוב האלבומים – וזו החלטה שלי בלעדית. בכל פעם שאני נותן למישהו אחר לנגן בבס, אני מתאכזב. בכל פעם שאני משתף מישהו בהפקת האלבום, אני מתאכזב. בכל פעם שאני נותן לסולן לכתוב מילים לשירים, אני מתאכזב!!! אז הגעתי להחלטה: מעכשיו רק אני אנגן על בס, אפיק בעצמי את האלבום ורק אני אכתוב את המילים לשירים .

אתה עדיין בקשר עם Joe Lynn Turner – אחד הזמרים היותר בולטים שהקלטת והופעת איתו, יש סיכוי לראות אתכם שוב עובדים יחד ?
(צוחק) זה בדיוק מה שאני לא רוצה לעשות, לא רוצה לחזור לימי הפופ, אני רוצה לנגן בסגנון כבד יותר.

מלבד המשפיעים הקלאסיים, ממה עוד אתה מושפע?
הייתי מושפע בעיקר מריצ'י בלקמור בעיקר וגם זה היה לפני זמן רב מאוד. אני עדיין מושפע, כמעט בלעדית ממוסיקה קלאסית – אני לא אוהב הרמוניות של גיטרות חשמליות ושינויי אקורדים מהירים וזה בא לידי ביטוי בשירת הסולו שלי.

מה יחסך ללהקות המטאל החדשות יחסית בשטח כמו HammerFall ו-Rhapsody?
אני מכיר את הנגנים של Hammerfall די טוב, אנחנו מבלים יחד מדי פעם, אבל מעולם לא שמעתי אותם, אין לי שום מושג איך הם נשמעים.

אתה משנה את ההרכב שלך כמעט בכל אלבום מדוע?
כי זו לא להקה (ממלמל לעצמו שוב.. "זו לא להקה") – זה רק 'Yngwie', כמו שיש Ozzy, Dio או Michael Schenker אז מדובר פה באלבום ש-Yngwie עושה .

שמעתי את אחד מאלבומיך הקודמים עם תזמורת קלאסית "Concerto Suite For Electric Guitar" והבנתי שיש לו שתי גירסאות, גירסה קלאסית וגירסת רוק– מה ההבדל ביניהן?
ההבדל היחיד הוא בעטיפה. חברות התקליטים רצו עטיפה מסוימת שתתאים לאגף הקלאסי בחנות, ועטיפה שונה שתתאים לאגף הרוק שבחנות. לי אין שום קשר להחלטה הזאת – אישית אני חושב שזו החלטה טיפשית כי האלבום הוא אותו אלבום.

אילו גיטריסטים מתקופתנו אתה אוהב?
אני לא שומע גיטריסטים אחרים. אני מתאר לעצמי שיש כמה טובים, אבל אני ממש לא שומע נגנים אחרים.

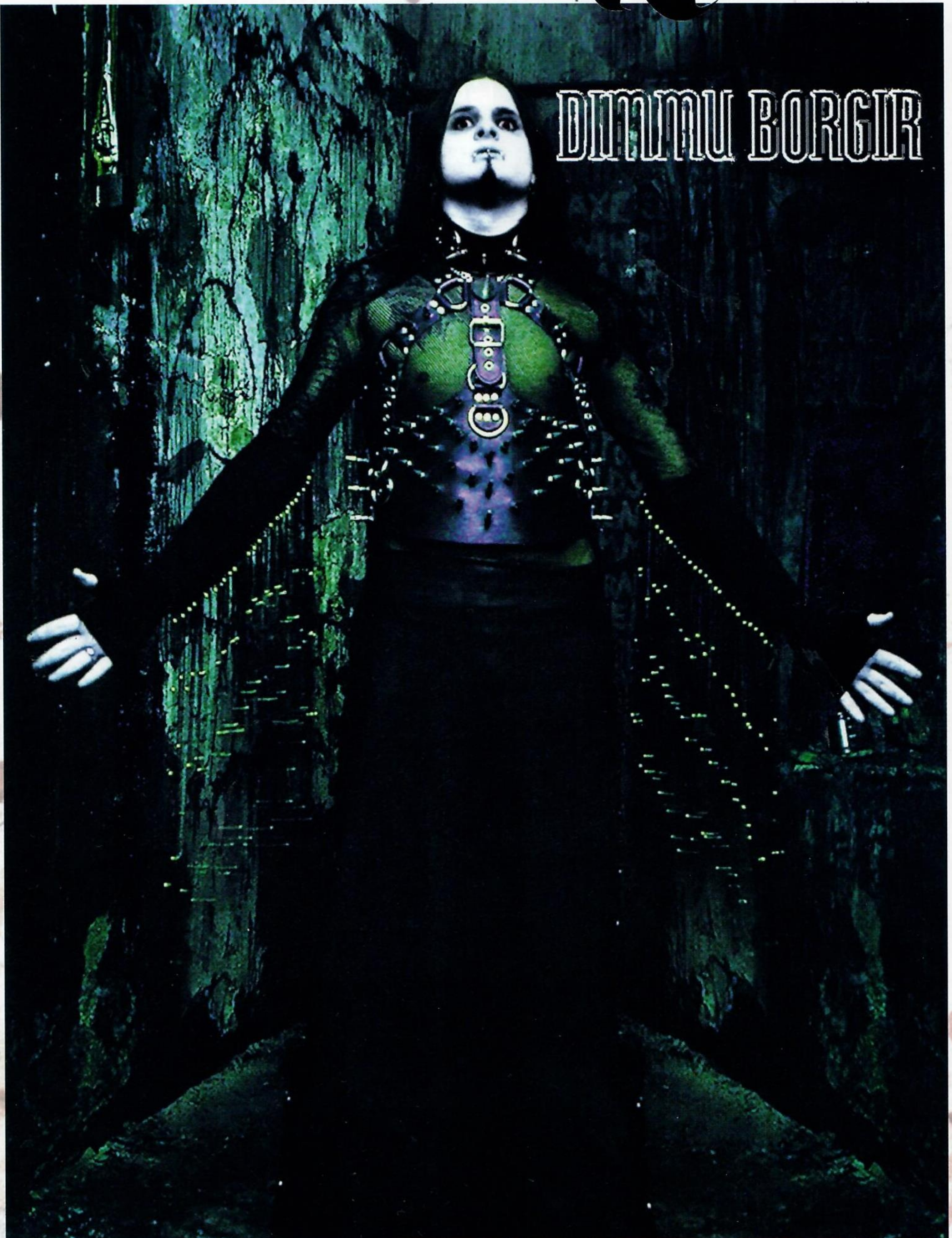
מלבד בהופעות, כמה יוצא לך לנגן?
בבית יוצא לי לנגן כשעתיים ביום, אבל כשאני כבר בבית, אז אני מקדיש את הזמן למשפחתי: לאישתי ולבן שלי.

אתה עדיין מכוון את הגיטרה חצי טון נמוך יותר מהכיוון הסטנדרטי?
תמיד!! התחלתי לעשות את זה לקראת סוף שנות השבעים, ולדעתי זה נשמע טוב יותר כבד יותר ונוח יותר לזמר.
עם Steeler ו-Alcatrazz כיוונתי את הגיטרה בכיוון הסטנדרטי,מכיוון שהיה לנו בלהקה נגן קלידים, כך שנאלצנו להתכוונן לפיו.

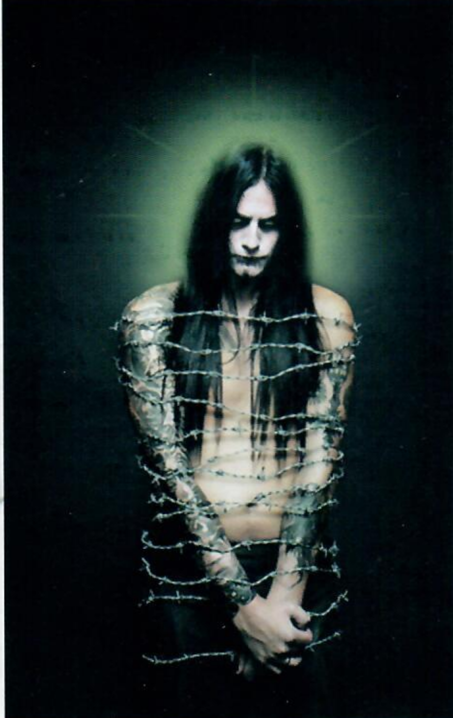
יש סיכוי שתעשה אלבום אינסטרומנטלי לגמרי?
אלבומי הקודם "Alchemy" כלל הרבה קטעים אינסטרומנטליים וכמובן גם האלבום עם הסימפוניה. עשיתי כמה הופעות שכללו רק קטעים אינסטרומנטליים והקהל יצא מגדרו להפתעתי. מי יודע אולי עוד אעשה בעתיד אלבום ללא סולן.

עוד משהו שרצית לומר לקוראי מטאל האמר?
אשמח לבוא להופיע אצלכם. תתעדכנו בכל מה שקורה עם להקתי בעתיד והקשיבו לאלבום החדש "War To End All Wars".

 בועז בר לוי

DIMMU BORGIR

אומר זאת כך- אם אתם אוהבים black metal, אפשר בוודאות להסיק מכך שאת Dimmu Borgir אתם מכירים, לא בהכרח אוהבים, אבל ללא ספק מכירים. בשנים האחרונות הפכה הלהקה הנורבגית הזאת, לאחת מהמובילות בטבלת הלהקות בז'אנר שנודע בעבר לאו דווקא בגלל המוסיקה המצוינת שהנפיק, אלא בגלל הכנסיות שנשרפו על-ידי חברי הלהקות, על-ידי האנשים שנרצחו על ידם ודברי השנאה שיצאו מפיהם של כמה מגדולי ה"אינטלקטואלים" של הז'אנר. באם נצטרך היום להגדיר את שלושת הלהקות המצליחות ביותר בתחום, נוכל לומר בנשימה אחת Emepror, Cradle Of Filth ו-Dimmu Borgir. הלהקה, החל מהתקליט "Enthrone Darkness Triumphant", זכתה להצלחה שרק מעטים בעולם המוסיקה הקיצונית זוכים לה. הלהקה היתה כבר ידועה ב-underground במשך מספר שנים לפני צאת ה-EP הראשון "Inn I Evighetens Morke", בתרגום חופשי- into the eternity of darkness. מיד לאחר מכן שוחרר התקליט הראשון, באורך מלא, שהקליטה הלהקה "For All Tid" שיצא ב- 94'. ב- 96' הוציאה הלהקה את אחד התקליטים החשובים בז'אנר לאותה שנה "Stormblast". אחת הבעיות היותר רציניות ממנה סבלה הלהקה היתה, ההתעקשות שלהם לשיר בנורבגית, מה שהרחיק מהם מספר לא מבוטל של מאזינים פוטנציאלים. (אני ביניהם). לאחר מכן הגיע ה- EP "Devil's Path", שבעקבותיו עשתה הלהקה את ההחלטה הנבונה, לכתוב באנגלית. אז הגיע התקליט שהזניק אותם לצמרת, "Enthrone Darkness Triumphant". התקליט הופק על-ידי Peter Tagtgren הידוע, באולפני Abyss הישנים. התקליט היה יצירת מופת של מלודיה אפלה, מופק היטב, וקולע למספר נרחב של טעמים מוסיקליים. הוא הזניק את הלהקה לדרגה של כוכבי על בתחומם. מספר התקליטים שמכרו היה שני רק לכמות שמכרו Cradle Of Filth, וכאן גם התחיל נושא שהווה בעיה עבורם בשנים האחרונות, אותם חובבי ה-black אשר ראו את הז'אנר כממוקם במערות הגיהינום בלבד, התמרדו נגד מגמת הפופולזציה של המוסיקה. אותם אנשים ראו את כל להקות הדור החדש כגורם שהורס את האפלה הסובבת אותם, בעיניהם רק Darkthrone ו-Gorgoroth הן להקות המביעות את מה שאמור להיאמר על ידי הסגנון. לדעתי הם טועים ובגדול. כל סגנון מוסיקלי יכול וצריך להתפתח, אם Mayhem בוחרים להוציא תקליט מופק היטב ובעל ריפים מתוחכמים, זכותם, ואם Dimmu Borgir בוחרים להוציא תקליט עשיר במלודיה ועטוף בשכבת של קלידים ונעים להאזנה, למרות הסולן בעל הקול המפלצתי, אני אישית מברך על כך. לאחר צאת יצירת המופת שלהם, הסתבר כי ללהקה נותר רק לרדת. תקליטם הבא "Spiritual Black Dimensions", הכיל את כל הגורמים שעשו את "Enthrone" לתקליט טוב, אבל משהו לא תיקתק. האלבם הוקלט באולפני ה-Abyss החדשים, וככל הנראה Tagtgren שיחק עם כפתור אחד יותר מדי. הסאונד היה מעורבל, סמיך כמו מרק שהתבשל יותר מדי, ושטיחי הקלידים השתלטו על המוסיקה והפכו אותה לאימפוטנטית. השלב הבא היה, שבלהקה נוצרו בלגנים למיניהם, שאחריהם שוחרר תקליטם החדש "Puritanical Euphoric Misanthropia", ועל כך נשמע ישירות מפי Silenoz, גיטריסט ואחד האבות המייסדים של הלהקה:

שלום Silenoz, רציתי לשאול אותך, מה בדיוק רציתם לומר עם שם התקליט?
השם ממשיך את המסורת שלנו של שמות תקליטים בני שלוש מילים, הוא לא מביע שום דבר ספציפי מלבד את רוח התקליט. הכיוון הכללי של המילים הוא שהן עוסקות במיזאנטרופיה, באופל, ובאופן כללי – בכל הצדדים הפחות חיובים של הקיום האנושי.

בתחום הזה שמתי לב שחל שינוי עצום בנושאי הכתיבה שלך, הייתם בעלי נטיה שטנית מובהקת, כמו רבים אחרים מהעוסקים ב–black metal, ונראה כי הפכתם את הסגנון ליותר קוסמופוליטי, לא מצומצם לשטן וחבריו דוכסי הגיהינום למיניהם.
בדיוק. המילים שלי הן הדרך שלי להביע את עצמי וגם הרבה מעבר לכך. אני כותב על הצדדים האפלים של המין האנושי, מתוך רצון להגיע לאיזה שהוא מצב של שקט פנימי.

כלומר, כתיבת השירים, והנושאים בהם הם עוסקים, מהווה יותר תראפייה – מין טיפול פסיכולוגי בבעיות המפריעות לך, מעין בילוי ארוך על ספת הפסיכולוג.
בדיוק. הדרך שלי להתמודד עם הפחדים האישיים שלי, היא כתיבת המלים הללו. אם הייתי ממשיך לכתוב על עוצמתו של השטן, הייתי מרגיש שאיני נאמן לעצמי, ומבזבז את מה שהלהקה מביעה, על הופעה מטופשת. במקום זה, אני כותב על הבעיות המטרידות אותי, והתוצאה היא אפלה ואמיתית הרבה יותר ממה שהיתה אם הייתי מזייף רוע. חלק מהשירים שלנו נכתבו במשך חודשים, זה לא שאני לוקח עט ליד ופשוט כותב, זה

ניכר בך שאתה די מעריץ את הצד האפל של החיים.
בהחלט, אני חושב שבאופל יש הרבה יצירתיות, ניתן לשאוב ממנו הרבה, ואני חושב שזה משתקף במוסיקה שלנו.

בהאזנה ראשונית שלי לתקליט החדש, אני יכול לציין כמה גורמים מרכזיים, הראשון הוא המהירות המדהימה של התקליט. מקצבי grind בלתי פוסקים. אני לא חושב שהיה לכם תקליט כל כך מהיר ומרוכז להאזנה.
טוב, זאת בעיקר תוצאה של המתופף החדש שלנו, Nick Barker, יוצא Cradle Of Filth, הוא המתופף המדהים ביותר שראיתי.

אני נוטה להסכים. עוד גורם חיובי הוא, השימוש בקולות נקיים, המעשיר את המלודיה שתמיד היתה חלק מהמוסיקה שלכם.
האחראי לכך הוא Vortex, שהיה לפני כך ב–Borknagar, הוא הוסיף הרבה בקולו המלודי והכמעט אופראי שלו.

גם הסאונד המשובח לא הזיק. אני מבין שהפעם לא הקלטתם ב–Abyss.
נכון, החלטנו לגוון והפעם הקלטנו ב–Fredman החדש. אנחנו מאד מרוצים מהסאונד החלק והנקי שהשגנו, לדעתנו הוא הטוב ביותר שלנו.

למרות שבדרך כלל אני מאד אוהב את הסאונד שמשיג Peter ב–Abyss, אני יכול להבין למה עשיתם את המעבר, התקליט הקודם שלכם סבל מאנמיה רצינית בתחום.נכון, אין לנו מושג למה הסאונד יצא כל כך רע, עד אז היינו מאד מרוצים ממה שעשה Peter בשבילנו, ופתאום יצא המרק הזה, שאני פשוט לא מסוגל להקשיב לו. הפעם החלטנו לתת הזדמנות למפיק אחר ואני חייב לומר שאני מרוצה מאד מההחלטה שלנו.

עברתם די הרבה שינויים בהרכב לקראת הדיסק החדש, על Nick שמענו, וגם על הבסיסט החדש, אבל מה קרה ל–Nagash, הבסיסט הקודם, ול–Astenu, הגיטריסט?
Nagash החליט לעזוב כדי להתרכז לחלוטין ב–Konvenant, הלהקה השניה שלו, ואילו Astenu פשוט הועף מהלהקה, הוא הפיץ אווירה עכורה סביבו, לא עמד בהתחייבויות שלו, ולא השאיר לנו ברירה. בסופו של דבר כולנו חברים, וחשוב שנסתדר גם במישור האנושי ולא רק כלהקה, ולכן פשוט העפנו אותו. הוא הוחלף ב–Galder הידוע בזכות עצמו כסולן, גיטריסט, וכותב השירים של Old Man's Child והוא בהחלט הביא עמו רוח חדשה, ותרם הרבה לתהליך היצירה.

איך בעצם מתיישב נושא המחויבות עם העובדה ש–Nick למשל, הוא בעצם hired gun כמתופף, ומעורב במספר פרוייקטים?
זה לא מדוייק. Nick אמנם מתופף במספר פרויקטים, אבל הוא רחוק מלהיות hired gun, העדיפות הראשונה שלו היא Dimmu Borgir, ואני בהחלט רואה אותו כאחד הגורמים היותר יציבים ותומכים בלהקה.

משהו משותף ששמעתי על שניכם הוא שאתם מעריצים גדולים של Iron Maiden.
נכון, אנחנו נוהגים לשבת שעות ולדבר על התקליטים הישנים שלהם. אמרתי לך שהיחסים הם חבריים לחלוטין.

מה היית משיב לכל אותם קיצונים בתחום, המבקרים אתכם על הכיוון המלודי שלקחתם.
זכותם לחשוב מה שהם רוצים, אף אחד לא מאלץ אותם לקנות את הדיסקים שלנו, אבל אנחנו עושים את המוסיקה שאנחנו רוצים לעשות, לדעתנו זאת התפתחות ברורה ורצויה, אתה לא יכול כל החיים לנגן באופן פרימיטיבי, וליצור מוסיקה חד גונית.

אני מסכים, ואני גם מבין שהמעבר שעשיתם בזמנו מנורבגית לאנגלית רק הועיל, זה, בצירוף המוסיקה המלודית שלכם הפך אתכם לאחת הלהקות המוכרות כמויות רבות יותר של תקליטים כמעט מכל להקה אחרת בתחום.
נכון, אני מעריך שמכרנו מ–"Spiritual Black Dimensions" כ– 140 אלף עותקים, ומובן שאנחנו מקווים לשבור את השיא עם התקליט החדש.

עוד שאלה אחת ואשחרר אותך לישון, למה השמות המפוברקים, די ברור שלך לא קוראים Silenoz ולסולן הלהקה לא קוראים Shagrath.
נכון, יש לכך מספר סיבות, הראשונה שבהם היא שכך היה נהוג בתחילת שנות התשעים, בפריצה הגדולה של להקות ה–black הנורבגיות. וסיבה נוספת היא שהשמות האמיתיים שלנו, היו נשמעים די מגוחכים על תקליט black.

אני מניח שזה תורם במידה מסוימת לכל נושא ה–showנכון מאד, כל מה שאנחנו עושים זה כמו מופע תאטרון, ועל הבימה אנחנו יותר דמויות אפלות מאשר חבורה של צעירים נורבגים, והשמות הייחודיים האלה מאפשרים לנו לשמור על המסתורין שהלהקה מקרינה.

טוב, Silenoz, תודה רבה לך על הראיון, עוד כמה ראיונו נשארו לך להלילה?
(עונה בקול מיוסר) עוד שניים.

טוב, אני אשחרר אותך ושיהיה לך לילה טוב!
(צוחק) תודה! לילה טוב!

אלון מיאסניקוב

סטפן ויירהול, לשעבר מלהקת הדת' העבדית Mithotyn, חוזר אלינו בהרכב חדש ובמוסיקה חדשה. הוא הפשיט את מעטה הדת' הכבד מהמוטיבים העבדים העממיים והלביש במקומו מטאל מסורתי. עם סולן מדהים ומלודיות מופלאות, הוא מגיש לנו את Falconer, פנינה אמיתית.

שלום סטפן, ספר לי על האלבום החדש שלך.
אלבום הבכורה של ההרכב החדש שלי, Falconer, משלב מטאל עם אלמנטים של מוסיקה נורדית עממית. במידה רבה זה דומה למוסיקה שעשיתי בעבר ויש באלבום אותה אווירה של ימי הביניים, אבל הפעם השירה צלולה וגם המוטיבים העממיים שולבו בצורה מקורית יותר. התחלנו לעבוד על האלבום כבר מקיץ 1999 ולמעשה זו היתה עבודה של חמישה עשר חודשים.

מדוע עזבת את להקתך הקודמת, Mithotyn?
רציתי לעזוב את Mithotyn כי לא רציתי לעשות דת' מטאל יותר, אלא משהו שיהיה יותר נאמן לעצמי. כאשר חברת התקליטים, שהיינו חברים בה הפסיקה להתקיים, זה היה המסמר האחרון בארון של הלהקה. במידה רבה אני מרוצה יותר מהמצב כפי שהוא היום, אני עושה מטאל בסגנון שנות השבעים והשמונים ואני אוהב את זה, זה יותר קרוב אליי, את יודעת איך אומרים, "אני יכול לקנות את התקליט של עצמי".

איך יצא שקרסטן, המתופף שניגן איתך ב - Mithotyn הצטרף גם להרכב הנוכחי?
לקרסטן היתה להקה אחרת לאחר שהלהקה שלנו התפרקה, אבל היא לא היתה להקה רצינית. הוא שמע את החומר שכתבתי ואהב אותו מאוד. ביקשתי ממנו להצטרף, כי הכרתי אותו כבר חמש שנים כמתופף וגם כי היינו חברים ואנחנו גרים באותה העיר ושמחתי מאוד שהוא הסכים.

איך הצטרף ללהקה הסולן שלכם, מתיאס בלאד?
אנחנו גרים בעיר קטנה מאוד בשבדיה ואין כאן זמרי מטאל, אז התחלתי לחפש זמרים טובים באופן כללי ולאו דווקא זמרי מטאל. שמעתי את מתיאס ואהבתי מאוד את השירה שלו. יש לו קול שנשמע מאוד מקורי. התקשרתי אליו ואחר כך גם שלחתי לו מספר הקלטות דמו שלנו. הוא אהב מאוד את מה שהוא שמע ורצה להתנסות במשהו חדש.
מה הרקע שלו?
מתיאס למד באקדמיה לדרמה מוסיקלית בלונדון והוא עובד בתיאטרון המוסיקלי בשבדיה. אין לו שום רקע ברוק כבד, אבל הוא זמר מצוין.

אתם מתכוונים להופיע בעקבות האלבום?
לא, אין לנו תכניות כאלה. אני מרוצה מהמצב כפי שהוא, אני אוהב שקט ושלווה ולא רוצה לבלות שבועות שלמים באוטובוס בדרכים בסיבוב הופעות. בנוסף לכך למתיאס יש הרבה עבודה שהוא עושה בתיאטרון המוסיקלי כאן בשבדיה.

אתה לא רוצה שהלהקה תגדל ותתפתח מעבר למה שהיא היום?
בוודאי שאני רוצה בכך, אבל מה שקורה בינתיים זה גם בסדר מבחינתי. כרגע אין תכניות להופיע ואני מרגיש אסיר תודה על כך שהמוסיקה שאני עושה מוקלטת, מתועדת וקיימת בזכרון.

מה קוסם לך בשילוב שבין פולק שבדי לבין מטאל?
המוסיקה העממית השבדית היא משהו מאוד מאוד טבעי עבורי. אני מרגיש נאמן לעצמי כשאני יוצר את המוסיקה הזאת. בנוסף לכך אני גם לא מכיר להקות אחרות שמשתמשות בחומרים של הפולק השבדי בצורה כזאת וזה הופך את המוסיקה שלי לייחודית ומקורית.

גם המוסיקה שאתה עושה וגם מוסיקה שעושות להקות אחרות ושונות לגמרי, נקראות Viking metal. אתה רואה את עצמך חלק מן הז'אנר הזה?
טוב, אני לא כותב על הויקינגים! אני מנסה ליצור משהו מקורי וייחודי משלי עם המוסיקה הסקנדינבית.
מה עוד משפיע עליך חוץ מהמוסיקה השבדית העממית?
אני מושפע מאוד ממייק אולדפילד וממטאל מסורתי כמו איירון מיידן וג'ודאס פריסט. אלבום המטאל האהוב עליי ביותר ושהשפיע עליי בצורה המכריעה ביותר הוא "Heaven & Hell".

יש באלבום שיר בונוס מדהים בשבדית עתיקה, מי יקבל את הגרסה הזאת?
בהתחלה זה היה אמור לצאת רק ביפן, אבל חברת התקליטים שלנו החליטה שהשיר טוב מדי מכדי לוותר עליו ועכשיו זה יופיע בכל גרסאות האלבום. השיר הוא בלדה שבדית שנכתבה על בסיס סיפור אמיתי בתחילת המאה השבע עשרה. הוא מספר את סיפורן של בנותיו של פר טרישונס בעיירה ונגה. השיר הזה הוא במידה רבה חזרה הביתה עבורי. העיירה ונגה שוכנת במרחק של כארבעים קילומטר מן העיירה שבה נולדתי.

מה השיר האהוב עליך באלבום?
כמובן שאני אוהב את כל השירים, כי אני כתבתי אותם, הם שלי. הן מבחינה מוסיקלית והן מבחינת המילים אני אוהב מאוד את "Quest For The Crown". יש בו אווירה מאוד טיפוסית של ימי הביניים. אני אוהב מאוד גם את המוסיקה של "Substitutional World".

יש לך תכניות לאלבום חדש?
אני לא כותב שום דבר בינתיים, אין לי השראה לשירים חדשים...

מילים אחרונות?
קנו את האלבום שלנו, אני חושב שתאהבו אותו!

כרמית מזרחי

עשה מנוי
קבל 12
גליונות
ושלם על
10 בלבד!

12 גיליונות במחיר 299 ש"ח (במקום 358
ש"ח בחנויות) כולל דיסק פיצוץ המצורף חינם
לכל גיליון כל חודש

ואם זה לא מספיק אז אנחנו נותנים לך דיסק
במתנה לפי הסגנון שלך וגם כובע METAL HAMMER

ISRAELI METAL
HAMMER

נא סמן במשבצת

☐ אני מעונין במנוי ל-12 גליונות במחיר

12 גליונות+דיסק לפי הסגנון שלי+כובע
METAL HAMMER ISRAEL

☐ אני מעונין במנוי ל-6 גליונות במחיר

6 גליונות+כובע METAL HAMMER ISRAEL

נא מלא פרטים בכתב יד ברור

נא חייבו את כרטיס האשראי

○ ישראכרט ○ ויזה ○ דיינרס ○ אמריקן אקספרס

מספר כרטיס

תוקף

מספר ת.ז.

שם בעל הכרטיס:

שם המנוי:

כתובת:

מיקוד:

טלפון:

נייד:

דואר אלקטרוני:

ניתן גם לשלוח צ'ק או המחאת דואר לכתובת המערכת
מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ ת.ד. 52043, תל אביב 67212
טלפון: 03-6881410 פקס: 03-6885187

גליון 1

גליון 2

גליון 3

גליון 4

גליון 5

גליון 6

גליון 7

גליון 8

גליון 9

גליון 10

גליון 11

גליון 12

גליון 13

STRATOVARIUS

הופעה בלונדון

למרות חומת ההתעלמות הבריטית מהסצנה האירופאית, למרות העיתונות השחצנית והעוינת כל כך לכל מה שהוא heavy metal עם כשרון ומלודיה והוא לא מתוצרת מקומית או תוצרת ארה"ב, התאספו להם, בערב לונדוני קר ביותר, שהיה סיבה מספקת כדי להתכסות בהרבה denim & leather (כאילו שאנחנו צריכים סיבה), כאלף metalheads מקומיים, להופעה הראשונה של Stratovarius, אי-שם ביבשת הנחשבת למולדת של ה-heavy metal.

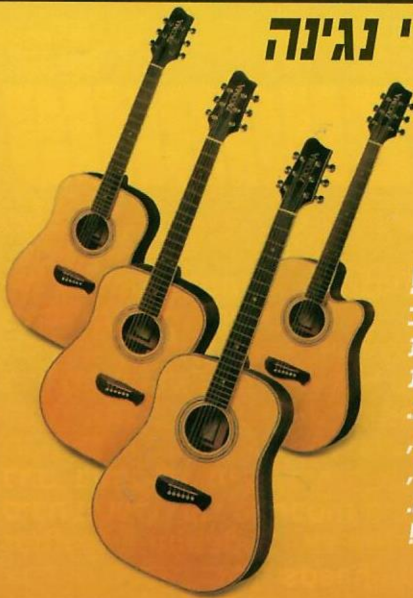
זאת היתה עוד הוכחה שמשהו בכל זאת משתנה פה, לא בזכות Kerrang, שהיה וכנראה גם יישאר, עיתון לגילאי ארבע-עשרה ומטה, ולא בזכות ה-Metal Hammer המקומי, (שהוא לא בדיוק ה-Metal Hammer הישראלי) אלא בזכות אותם אחים ואחיות, חיילים בצבא ה-metal העולמי, שגם אליהם הגיעה הבשורה הגרמנית, השוודית, האיטלקית, הנורבגית וכו'. חמשת הפינים, לא נראו כאילו הם מתרגשים יתר על המידה מהמעמד ומהסביבה, שבכל זאת היו חדשים בשבילם, ומהשניה הראשונה ועד ההדרן האחרון, הם נתנו הופעה מקצועית ללא שום תקלות ועם סאונד יוצא מן הכלל, שכבר הפך לתווית האיכות של ה-Underworld שבצפון לונדון.
Timo Kotipelto הזמר, הדהים את כולם ביכולת השירה שלו, מה שהיווה פיצוי הולם לאלה שנאלצו לשמוע את האדון Dickinson יומיים קודם לכן. ו-Timo Tolkki הוציא לאנשים את העיניים עם סולואים, שלא נראו ולא נשמעו כאן מאז הביקור האחרון של איזה גיטריסט סקנדינבי אחר...

רשימת הסט הורכבה בעיקרה משני אלבומים, "Visions" מ-1997 והאחרון מהשנה שעברה "Infinite". ההתלהבות והאקסטזה שבה התקבלו שירים כמו "The Kiss Of Judas" , "Paradise", "Black Diamond", "Hunting High And Low", "A Million Light Years Away", או קטעים הרבה יותר ישנים כמו "Father Time" או "Against The Wind", העלו את השאלה, מדוע Stratovarius חיכו כל-כך הרבה שנים כדי לכלול גם את לונדון בסיבוב ההופעות שלהם... דבר אחד בטוח, בפעם הבאה ההופעה תהיה במקום הרבה יותר מרווח. היה די משעשע, לראות את ההרכב הזה, שרגיל להופיע במקומות הרבה יותר גדולים מה-Underworld ועל במות יותר רחבות, מתרגל למרחב הקטן שהיה להם בערב הזה. הרבה לרוץ על הבמה הם לא יכלו, מכיוון שצעד אחד יותר מדי - והם היו מוצאים את עצמם בפיצרייה שליד המועדון. אבל, לעומת זאת היה צריך ללכת פחות כדי להעביר מיד ליד את בקבוק הוודקה שנשתה במהלך ההופעה...
אנרגיה היתה לא רק על הבמה אלא גם אצל הקהל, ששתה בצמא כל צליל שבקע מהרמקולים והחזיר את Stratovarius לשני הדרנים, שסיימו עוד ערב metal נהדר, ובלי שמרגישים זה הופך להיות הרגל...

Amit

יבואני כלי נגינה

TACOMA GUITARS

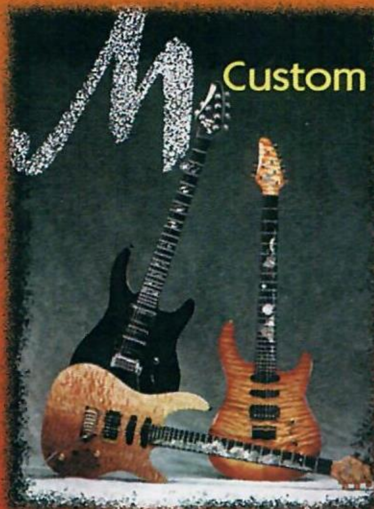
חדש בישראל!
מגוון רחב
של גיטרות
אקוסטיות קלאסיות
תוצרת ארה"ב.
עבודת יד מעולה,
גימור מקצועי,
עם או בלי הגברה.
צליל מדהים!

מתנה מיוחדת
לכל המביא מודעה זו

WARWICK

כלים מדהימים
ביופים ובצלילם,
עצים אקזוטיים,
אלקטרוניקה מתקדמת
Mec ,Basslines
שריגים מסגסוגת
מיוחדת כמו בפעמוני
כנסיות. מגוון דגמים
6, 5, 4 מיתרים,
אפשרות להזמנה
אישית custom
לפי דרישת הלקוח

BRIAN MOORE

גיטרות עבודת יד
custom made
בסטנדרט הגבוה
ביותר. בריאן מור,
מבוני הגיטרות
היוקרתיים
בארה"ב, הצליח
לשלב בכלים אלה
צליל מסורתי וחם,
עם הטכנולוגיה,
נוחות הנגינה
והיופי יוצאי הדופן.

ניתן להשיג בחנויות כלי נגינה בכל רחבי הארץ
מיוזיק סנטר: רח' פריימן 20 א.ת. ישן ראשון לציון טלפון: 03-9561740
פרטים בטלפון: 03-9561740

מחסן הזדמנויות של כלי נגינה
B.C. RICH, SONOR, ISTANBUL
CARVIN, PEAVEY

בי"ס למוסיקת רוק
לימוד גיטרה,תופים,סינטיסייזר

חדר חזרות

רח' אחוזה 68 רעננה טל: 09-7418439 נייד: 052-595000

להקת HEAVY METAL מחפשת סולן
עם ביצים. ניסיון קודם חובה!
טל' 050-324335

לראשונה בישראל נפתח קורס מיוחד

לימודי תופים למוסיקת רוק
דגש על טכניקת דאבל בס
20% הנחה מיוחדת לקוראי'

ISRAEL METAL HAMMER

אבי דיאמונד
054-381630

www.avi-diamond.com

ALBUM OF THE MONTH

Rage
"Welcome To The Other Side"
[G.U.N.]

די קשה לי לקבוע אם האלבום החדש הזה של Rage הוא בעצם "חזרה" למקורות או תחילתו של עוד פרק מוסיקלי בקריירה הארוכה והמוצלחת של Peavy' Wagner, מנהיג הלהקה. מצד אחד, אפשר למצוא ב-"Welcome To The Other Side", שהוא אלבום הסטודיו הארבעה-עשר של הלהקה, הרבה מרכיבים שעשו את האלבומים הנהדרים והמצליחים שלהם כמו "Trapped" מ- 1992, "The Missing Link" מ- 1993, "Black In Mind" מ- 1995, או "End Of All Days" מ- 1996 , שהיה האחרון לפני תחילתה של תקופת ה-metal mit classical, שבאה לביטוי בשני הדיסקים האחרונים שלהם. מבחינה אינסטרומנטלית לעומת זאת, יש באלבום הנוכחי גם הרבה רגעים בהם מרגישים בבירור את השפעתו של הגיטריסט הרוסי היוצא מהכלל של Rage - Victor Smolski, שחוץ מסולואים וקלידים הוא גם שותף מלא לכתיבת מרבים השירים פה. ומי ששמע את עבודת הסולו של האיש הזה, יודע שמדובר במוסיקאי מאוד מיוחד ואינטליגנטי, בעל ראש שחושב בצורה שונה לגמרי מגיטריסט metal טיפוסי.

את שלושת הסופר-סטארים הבין-לאומיים הללו, משלים המתופף האמריקאי Mike Terrana, הנראה, סוף סוף, כאילו מצא ב-Rage את ביתו. מה שבטוח, לא יימנע ממנו לנגן בעוד איזה אלף הרכבים ופרויקטים אחרים. אם עד לא מזמן Rage היתה Peavy' Wagner ועוד כמה מוסיקאים שאיתו, עכשיו כל אחד מהשלישייה הזו הוא צלע שווה במשולש שנותן לנו אלבום אדיר, בעל סאונד ייחודי, שהושג תודות לעבודה עם ציוד אנלוגי (גם זה באחריותו של Smolski) והכי חשוב, שירים נהדרים כמו "Paint The Devil On The Wall" או "The Mirror In Your Eyes", "Point Of No Return", "Lunatic", "Straight To Hell" ובעצם כל קטע שעליו תיפלו, הוא פצצת איכות אמיתית, גם לצוואר ואולי יותר חשוב לאוזניים. אין פה אולי מוסיקה קלאסית, אבל זהו בטוח אלבום קלאסי. "Welcome To The Other Side", הוא כנראה תחילתו של הפרק המוצלח ביותר של Rage, שהיתה וכך גם נשארה - עץ די שווה בג'ונגל ה-metal האירופאי. ובהחלט לא מדובר פה בלהקה הנשמעת כמו מאה להקות אחרות.
לשמחת כל המעריצים הרבים שלהם, האילן הזה נמצא כיום בשיא פריחתו ובמידה ואתם עדיין לא מכירים את Rage, אז למה אתם מחכים? יהיה קשה למצוא אלבומים טובים יותר בשנה הקרובה... יופי Peavy'!

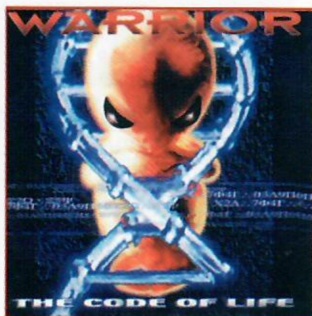
10
Amit

Aska
"Avenger"
[EMA Records]

מי שהתגעגע ל-true metal האמיתי, ללא צחצוחי החרבות, ללא הטיסות על דרקונים, ללא יריקות עשן וכיוצא בזה, ישמח בוודאי לגלות להקה חדשה יחסית המגיעה אלינו מארה"ב ועונה על כל הקריטריונים של ה-true metal - Aska. "Avenger" - הוא אלבומם השני, שעדיין לא הגיע לכל מקום בעולם (למרות שהלהקה הספיקה להופיע במקומות די נדירים לגבי להקות מטאל, כמו קוריאה וסעודיה. מתברר שללהקה יש קשרים טובים עם משרד הביטחון האמריקאי והם הופיעו כמעט בכל מקום בו יש נוכחות צבאית אמריקאית) ודי קשה להשיג אותו. אז מה יש לנו כאן? True metal כבר אמרנו? יש כאן אלבום נושא עם אחד-עשר שירים מעולים שממשיכים להתנגן בראש כבר אחרי ההשמעה הראשונה, אבל!!! האלבום הזה משתבח עם כל השמעה נוספת ואם השיר שנמצא באוסף לא תפס אתכם בפעם הראשונה, תנו לא עוד הזדמנות ותראו שזה עובד! אחלה להקה, אחלה מוסיקה - הכל פשוט ולעניין. אסור ל"חכמולוגים" ול"אינטליגנטים", מומלץ בחום לכל אוהבי Manowar, Virgin Steele, Dio ו-Judas Priest. ואם כבר החלטתם לרכוש את "Avenger", לכו לאתר הלהקה www.askaband.com ועשו זאת לפני שיהיה מאוחר!

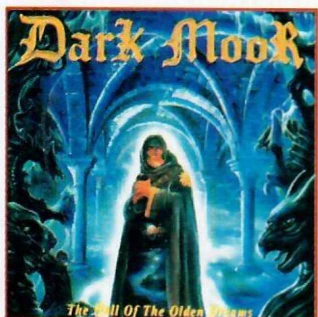
9

Warrior
"The Code Of Life"
[Nuclear Blast]

פעם בעשור מגיח ג'ו פלויד עם Warrior, מעניק לעולם אלבום הווי מטאל, בנוסח אמריקני מסורתי - ונעלם. אז הנה הגיע תורו של העשור הראשון במילניום החדש. הפעם בלי Parramore McCarty, אבל עם Rob Rock המצוין. האלבום "The Code Of Life" מספק את כל מה שניתן לצפות מאלבום של Warrior - רוק כבד משובח, בלי התחכמויות ובלי פשרות, גיטרות חמות חזקות, נגינה עמוקה ומלאת נשמה ושירה טיפוסית של רוב רוק, שכמובן משנה את האופי של הלהקה, אבל בצורה הגורמת לה להישמע כאילו התבגרה והבשילה לקראת משהו חדש וטוב יותר. גם השילוב של אלמנטים של thrash רק הוסיף לחגיגה הכללית של האלבום המעולה הזה. בימים אלה אני מעט מתקשה לשים את האצבע על הקו הדק המפריד בין heavy metal ל-power metal, אבל כאן אין שום מקום לספק. זה לא פאואר בשום צורה ובשום אופן. המלודיות ובעיקר העיבודים כתובים בצורה המתמקדת בכלי הנגינה האולטימטיבי של הרוק הכבד לדורותיו - הגיטרה האלמותית. קטעי הסולו של פלויד הם מעולים עד עוצרי נשימה, במיוחד בשיר הפותח הנהדר של האלבום "Kill The Machine" ובשיר "Standing".
לאחרונה יצאו הרבה דיסקים טובים, מה שמקשה את הבחירה על כיסינו הדלים, אבל אם הייתי נאלצת להמליץ על אחד מהם בלבד, הייתי אומרת, לכו על זה, כי זה יגרום לדם לרתוח, כי זה יגרום לכל האנרגיות להתפרץ וכי זוהי תמצית כל מה שהוא רוק כבד.

9.5
כרמית מזרחי

Dark Moor
"The Hall Of The Olden Dream"
[Arise Rec.]

בין גלי המטאל העצומים השוטפים אותנו בשנה האחרונה, יש רוב מוחלט כמעט לאנשי הדרקונים למיניהם. מזמרים להם באושר על נושאי חרבות, מחריבי ערים, ותוקפי דרקונים חסרי אונים. הכל טוב ויפה, אני אישית רואה בעצמי חבר מין המניין במועדון ההסתדרותי אשר בו חברים כל אותם ליצני חצר שהזכרתי. אני נהנה באותה מידה מ-Manowar, השרים על אחיהם למטאל, ומ-Rhapsody אשר הקימו מקהלה ששרה על חרבות ואבני חן. אבל, אני חייב לומר שנשבר לי. נשבר לי מהעתקים הזולים האלה. להקות כמו Ironfire ו-Crystal Eyes עם הקריקטורה שלהם על Manowar, פשוט ממלאות אותי בחלחלה.

עכשיו, למען הצדק שמגיע להם, Dark Moor טובים בהרבה מהלהקות שהזכרתי, הם יודעים לנגן, הם מופקים היטב, ולא מפחדים להרביץ מהירות ותוקפנות שחסרה לי בכל הגל החדש הזה של חקיינים חסרי מעוף. מצד שני, יש להם סולנית נוראית, שבכלל הטעתה אותי לחשוב שהיא מהמין הנגדי בגלל התמונה של הלהקה. יש להם שירים ארוכים מדי ונמרחים מדי, והכי נורא, אין להם שירים טובים. יופי של סולואים, אחלה קטעי קישור, אבל הם לא היו מצליחים ליצור שיר טוב גם אם החיים שלהם היו תלויים בזה. בעסה. קחו לדוגמא את השיר הראשון, "Somewhere In Dreams", יופי של מוסיקה, באמת, אבל המילים! פשוט זוועה! והשילוב של המילים עם הלחן, זה מה שנורא פה, וזה ממשיך להיות נורא, מבחינה זאת, לאורך רובו של הדיסק. העטיפה, דרך אגב, מוצלחת, היא של אותו גאון שהיה אחראי לכמה מהעטיפות הטובות ביותר במטאל האירופאי, בין השאר ל-HammerFall.
ובקיצור נמרץ - לא לכל טעם, בעיקר לחברי הסתדרות אדומי פנקס, חובבי מקהלות, אבל לפחות אנינים ממני.

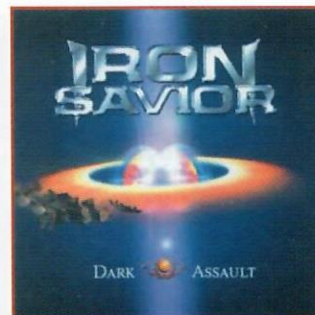
7
אלון מיאסניקוב

Cydonia
"Cydonia"
[Metal Blade]

האלבום הזה נופל תחת כל הקלישאות האפשריות. גם פאואר מטאל בהשפעת Helloween, גם להקה איטלקית, גם אלבום נושא, גם קטעי Narrator ארוכים, גם יש שם שיר שקוראים לו "Great Soul Of Steel" (עד כמה אפשר למחזר את המילה Steel...?) וגם Olaf Thorsen שמנגן שם בגיטרה. התגובה הראשונה שלי היתה, נו אז מה חדש תחת השמש. אבל למרות הכל, האלבום מקסים. כאמור זהו אלבום נושא והוא מספר את סיפורם של בני אנוש שעזבו את כדור הארץ והלכו להתיישב באיזור Cydonia שעל כוכב הלכת מאדים. יש באלבום הזה גיטרות בהירות ומלטפות, סולן עם קול מיוחד, מלודיות טובות ומילים שיש בהן קסם Cydonia ילדותי, כי אף על פי שהן מספרות סיפור שכבר סופר אינספור פעמים, בגרסה זו או אחרת בידי סופרי מדע בדיוני, ואף על פי שהן מבטאות רעיונות ישנים מאוד, עדיין יש בהן מן הקסם ורעננות ראשונית.
השירים באלבום טובים מאוד ולא פשטניים מדי. במיוחד טובים "Land of Life" ו-"Legend In Time" שקצת מזכירים את Gamma Ray בימי Ralf Scheepers העליזים וקצת (כמה מפתיע) את Labyrinth - ששני חברים ממנה, Olaf כגיטריסט שני ו-Matt המתופף מנגנים כאן. פרט לתחושה קלה של משהו שחוזר על עצמו, האלבום הזה ראוי ללא מעט תשבחות. האלבום הבא של Cydonia, אם יהיה, יקבע למעשה את מעמדה של הלהקה הזאת. הפוטנציאל שלה גדול מאוד וברור לעין ובעיקר לאוזן, אך עדיין לא קיים חותם ברור המייחד אותה מאחרות והיא עוד לא הצליחה ליצור לעצמה את אותו מאפיין מקורי שעושה להקות גדולות. נותר רק להמתין בסבלנות ולגלות מה צופן לה העתיד. ובינתיים, האלבום הזה הוא עסקה טובה לאוהבי פאואר מטאל ובמיוחד למעריצי Labyrinth.

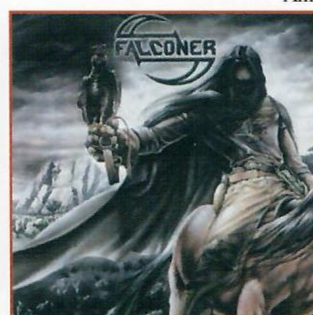
8
כרמית מזרחי

Iron Savior
"Dark Assault"
[Modern Music]

עם "Dark Assault", Iron Savior חוזרים ונותנים לנו עוד אלבום power metal טהור ומקצועי, שהוא בהחלט המשך מוצלח לשני הדיסקים הקודמים והמצוינים שלהם. החיבור הזה בין Piet Sielck , שהוא בעל הבית הראשי וכותב את מרבית החומר של הלהקה ו-Kai Hansen, התורם מזמנו כשהוא לא עסוק עם Gamma Ray, נותן לנו metal מהיר ואנרגטי, המתבסס פחות על מלודיות קליטות ויותר על עוצמה וקצב. בעיקר בחציו הראשון של הדיסק, הקטעים בנויים בצורה צפויה מראש, מה שעדיין לא פוגע באיכותם. החלק השני כולל שירים מורכבים ומעניינים, שבזכותם האלבום הזה ובעצם כל מה ש-Iron Savior עושים, מתעלה אל מעבר ל-power metal סטנדרטי. "Dragons Rising", "Predators", "Made Of Metal", "Firing The Guns" הם בין הדוגמאות הטובות ליכולת הכתיבה של האדון Sielck, ובתור בונוס הם מבצעים בפעם ה...... גרסת כיסוי לשיר של Judas Preist והפעם את "Delivering The Goods". עם "Dark Assault", Iron Savior בהחלט הצליחו לסגל לעצמם סאונד משלהם וסגנון משלהם ועם השירה המשתפרת מאלבום לאלבום של Piet Sielck ו-"היד התומכת" של Kai Hansen (כשהוא לצדך, יש תמורה בעד האגרה), הם ממשיכים לצעוד בראש הרכבי ה-metal הגרמני. עם הדיסק הקודם שלהם מ- 1999 "Unification" הם הראו לעולם שהם יודעים לעשות heavy metal ברמה הכי גבוהה שיש, וזה היה רק צפוי שנקבל מהם עוד masterpiece וזה בדיוק מה שקיבלנו עם "Dark Assault". שימו לב לקטע השלישי "Solar Wings", שהוא תוצרת "בית החרושת" של Kai Hansen והוא השיר המלודי והקליט בדיסק, שבקלות היה יכול להיכנס לאלבום של Gamma Ray.

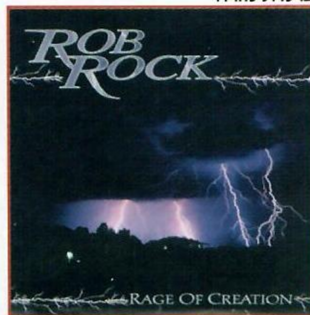
9
Amit

Falconer
"Falconer"
[Metal Blade]

נתחיל דווקא בקטע הבונוס שלא יופיע בכל גרסאות האלבום. זוהי גרסת מטאל יפהפייה לשיר שוודי עתיק, אשר ממצה למעשה את כל מהות אלבום הבכורה של ההרכב החדש של סטפן וויינרהול, מייסד ז'אנר ה-Viking metal. אחרי שעזב את להקתו הראשונה והאגדית, Mithotyn, חוזר אלינו סטפן בהרכב הנוכחי כשלצידו המתופף של להקתו הקודמת, Karsten Larson והסולן השוודי המצוין Mathias Blad. וינרהול כתב מוסיקה מעט שונה ממה שסיפק לנו בעבר. היא פחות כבדה, הגיטרות פחות אכזריות והשירה בעצם נמצאת במקום הראשון כשהיא מובילה את המנגינה. הבחירה בקולו הצלול והנוקב של Blad היא מושלמת לתפקיד הזה. חשוב מכל, המוטיבים הסקנדינביים העממיים ממשיכים לבלוט בנוכחותם. זאת, אף על פי שאין שילוב של אף כלי נגינה עתיק וגם שום שימוש במקהלות, זמרי אופרה או שאר טריקים מתוחכמים, שכל כך פופולריים בימים אלה. הזמרת האורחת היחידה היא אולריקה אולפסון, שמצטרפת בקול שני לקטע הבונוס שהזכרתי. למעשה, עם הרכב בסיסי של גיטרה, בס ותופים מצליחים Falconer להחיות את המסורת המוסיקלית הנורדית באמצעות heavy metal. גם המילים של השירים הן חגיגה. לאוזן בלתי מיומנת בשפה האנגלית יהיה קשה להבחין, אבל רוב השירים כתובים בשפה שהיא תערובת של אנגלית מודרנית עם מילים באנגלית עתיקה, שלא נמצאות היום בשימוש.
התוצאה היא אלבום עם אווירה מכושפת, ייחודית ומופלאה.
אני חושבת שדווקא אוהבי הבלאק והאווירה בינינו יאהבו את האלבום הזה, אבל גם למי שלא, זהו פשוט אלבום מטאל מצוין. לכו לקנות.

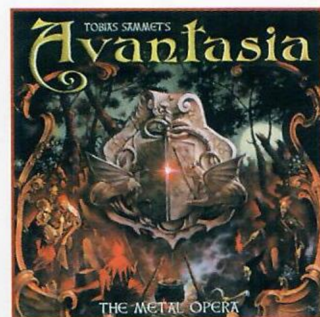
9
כרמית מזרחי

Rob Rock
"Rage Of Creation"
[Massacre]

השם Rob Rock לא יאמר הרבה לרבים מכם וזה די מובן לאור העובדה שהזמר הזה לא עשה עד היום משהו חשוב באמת, למעט שיתוף פעולה עם מספר מוסיקאים ידועים יותר, בכמה הרכבים זניחים. אבל כל זה עומד להשתנות, בזכות הדיסק הנהדר הזה שלו "Rage Of Creation" היוצא עכשיו. ואם כבר עברתם את גיל המינימום למכירת משקאות ובמידה ואתם מאלה שלא הכי מתרשמים ומתלהבים מגל ה-metal החדש שתקף אותנו בשנים האחרונות, אז הנה משהו שיזרים לכם את האדרנלין באלכוהול ... סליחה, בדם. זהו אלבום metal קלאסי שידבר לא רק, אבל בעיקר אל אלה מביניכם שעדיין מתגעגעים ומנגנים את אותם תקליטים נהדרים ושרוטים של שנות השמונים כמו Rainbow, Dio, Sabbath ואני בטוח שאתם מבינים את הרעיון. השירים בדיסק בנויים בעיקר על מלודיות השירה ועל הקול המצוין של Rock, או בכינויו המוכר יותר The Voice Of Rock ואין טעם להבליט או להזכיר קטעים מסוימים מהאלבום, כיוון שבאמת כל אחד-עשר השירים טובים ושומרים לאורך כל חמישים הדקות על רמה גבוהה של metal קלאסי ומלודי. מי שאחראי על מרבית עבודת הגיטרות הוא Jack E. Lee, הזכור לכולם (אני מקווה) מ-"The Ultimate Sin" של Ozzy, כאילו שלא עברו איזה מאה שנים מאז! ושם אפילו יותר מוכר ואקטואלי שמוצאים פה הוא Roy Z, שלו חלק לא פחות גדול ב-"Rage Of Creation" מאשר ל-Rob Rock, והפעם הוא איננו מסתפק בהפקה אלא גם מנגן על הבס ועל חלק מהגיטרות. נראה שכל מה שהאיש הזה נוגע בו בזמן האחרון הופך לזהב והדיסק הזה הוא לא יוצא דופן. אם יש שיר אחד שאני מוכרח לציין, זה את גרסת הכיסוי המקסימה ל-"Eagle" של להקת ה-"metal" השוודית המהוללת ABBA, ואין לי מושג איך השיר הזה נשמע במקור (ואני מתנצל על חוסר ההשכלה), אבל כאן Rob Rock עשה ממנו תאום סיאמי ל-"Heaven And Hell" של Sabbath ובשבילי זה מספיק כדי להפוך את "Eagle" לדובדבן שבקצפת. "Rage Of Creation" הוא יופי של אלבום בשביל כולם!!! ורק Primal Fear, לקחו ממנו (בצדק) את הבכורה כאלבום החודש של עיתון ה-metal הגרמני Rock Hard, בכל אופן הוא בהחלט סיבה טובה לעשות היכרות עם Rob Rock.

8
Amit

Avantasia
"Avantasia"
[AFM]

הספר Malleus Maleficarum נכתב בידי שני כמרים במאה החמש עשרה ובו מפורטים כל מעשי הכשפים האסורים על פי חוקי הכנסייה. בעקבות הספר התגברה תופעת ציד המכשפות באירופה, בה הועלו על המוקד עשרות אלפי נשים באשמת כשפים. לתקופה חשוכה זו לוקחת אותנו אופרת המטאל של טובי סאמט, סולן להקת Edguy, שלה חיכינו כל כך הרבה זמן.
בפרויקט הסולו שלו מספר לנו סאמט סיפור של אור ופנטסיה בתוך כל הרשע והתככים של הכנסייה ־ פרח נזירים צעיר בשם גבריאל (מי אם לא סאמט בעצמו) יוצא להציל את אחותו החורגת המואשמת בכישוף על לא עוול בכפה. בסיפור הבדיוני משולבות גם דמויות אמיתיות שחיו באותה תקופה, כמו האפיפיור קלמנס ה-22 והבישוף פון ביקן ממיינץ. מגובה בסוללה מרשימה של מוסיקאים וזמרים יצר סאמט אלבום נושא מצוין ומעניין. הניו ריכטר מגאמהריי עשה עבודה מצוינת עם הגיטרות כשלצידו מרקוס גרוסקופף (Helloween) על הבס ואלכס הולצוורת' (Rhapsody) על התופים.
גם מגוון הדמויות שבאופרה מיוצגות על ידי מגוון רחב ומרתק של קולות: לצידו של סאמט שרים קאי הנסן (Gamma Ray) בהופעה משובחת, אנדרה מאטוס (Angra), David DeFeis (Virgin Steele), רוב רוק (Warrior), אוליבר הרטמן (At Vance) ומי שקולו הופך את כל האלבום למופלא במיוחד, Michael Kiske.
שיר הנושא, "Avantasia", סוחף ומרשים במיוחד. אהבתי גם את "Sign Of The Cross" בגלל השילוב הייחודי בין הקולות של סאמט, קאי הנסן ואנדרה מאטוס.
הדיסק הזה הוא בהחלט יצירה יוצאת דופן בנוף הפאואר מטאל של ימינו ומארג בתוכו את כל הגדולה של הז'אנר, לא רק בגלל המשתתפים, אלא בעיקר בגלל הכשרון והמוסיקה הנהדרת. אלבום חובה.

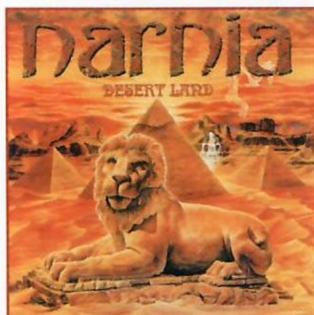
9
כרמית מזרחי

Forest Of Minds
"Thaila"
[Brenus]

לאחר מצעד האזנות כבד במיוחד, שלו דאג העורך הסדיסט שלי, אני זוכה לבקר להקה שהסולן שלה שואג את המילים Napalm Death, כאילו הוא רוצה להרוג אותך באמצעותם. לאחר מצעד היכרות שלו זכיתי, אני מתחנן לעורך: תן לי, אם אפשר אז יותר מתקופת Lee Dorian, ואם לא, אז את Terrorizer, הכל רק לא Dream Theater wannabe's, כמו הלהקה הזאת! הם יודעים לנגן, הם פורטים יפה על הבס, ואני ממש מרגיש את הלשון של הסולן מנסה ללקק את אמצעי הישיבה שלי. אודה ואתוודה, איך שראיתי את תמונת חברי הלהקה ואחד מהם לבש ברט, כבר התמלאתי חרדה, ברט אצפה למצוא על ראש צייר בשאנ'ס אליזה, או על ראשו של מוכר הבגטים המקומי, אבל לעולם לא על פדחתו של יוצר metal. מדובר פה בלא פחות מחילול הקודש.

וכאן שורש הבעיה, זה לא ממש metal, הם מנגנים במקצועיות מרשימה, אבל מנסים קשה מדי לתת למוסיקה גוון כבד שלא אמור להיות שם בכלל. הם היו אמורים לנגן פיוז'ן קליל, אולי עם איזה touch של hard rock, אבל בטח לא את ה-Dream Theater, שהם עושים כניסיון לרכב על גל ה-progressive המאיים להטביע אותנו. המלצתי ללהקה המוכשרת אך חסרת הכיוון הזאת, היא: get a style!.

4
אלון מיאסניקוב

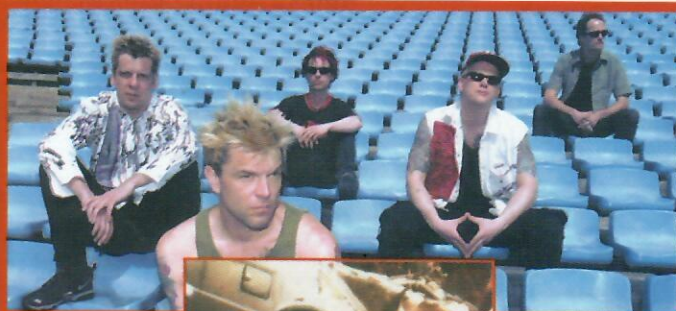

Narnia
"Desert Land"
[Nuclear Blast]

אלבום חדש ושלישי ל-Narnia, להקה שוודית המנגנת הארד רוק מלודי בנוסח הלהקות האגדיות משנות השבעים: Rainbow, Europe ודומיהן. באלבום החדש מנסים חברי נארניה לעשות מספר שינויים במה שעשו עד עכשיו, אם כי שינויים אלה הם קלים ביותר. מבחינה מוסיקלית ניכרת הפחתה בכמות הקלידים וניתן חופש גדול יותר לגיטרות, מה שהופך את הסאונד למעט כבד יותר, בדגש על המלה מעט, כי כמה כבד כבר יכול להיות אלבום של הארד רוק מלודי. גם במילים של השירים ניכר שינוי מסוים. עדיין מודגשים בהן מוטיבים ורעיונות נוצריים, כמו נצחון הטוב על הרע, עונש על אכילה מן הפרי האסור וקבלת הדברים הקשים בחיים באהבה. ההבדל הוא שהפעם מוטיבים אלה הם מתונים יותר ומטאפוריים משהו.

באלבום אפשר למצוא את כל המרכיבים של ההארד רוק המלודי של שנות השבעים. שירה בנוסח רוני ג'יימס דיו, סולואי גיטרות ארוכים, קטע אינסטרומנטלי אחד, כמה שירים מהירים יחסית וגם כמה בלדות כמו "Revolution Of Mother Earth". אמנם יש באלבום כמה שירים ממש מצוינים כמו "The Witch And The Lion" או "Falling From The Throne" ובמיוחד "Angels Are Crying", שבאמת נשמע כמו שיר רוק מלודי טיפוסי לשנות השבעים, אבל שאר השירים וגם האלבום באופן כללי משרים רושם של נחמדות, לא יותר מזה.
אם תנגנו את הדיסק הזה, הוא לא יעצבן אתכם, אבל יש גם סיכויים לא מעטים שאחרי כמה זמן פשוט תשכחו שהוא מנגן שם ברקע. זה לא דבר רע לחלוטין, אבל גם לא מאוד מלהיב. ההפקה העצמית של האלבום, בידי גיטריסט הלהקה קרל יוהן גרימרק, לעומת זאת, היא שינוי מרענן בימים אלה של מפיקי על, המייצרים להקות ואלבומים בצלמם ובדמותם. הסאונד שונה כל כך מההפקות הבומבסטיות שהתרגלנו אליהם והוא מאוד בסיסי, עירום כמעט, וזה קצת יותר מרגש. לסיכום, אלבום לא רע בכלל, שידבר ללבו של כל מי שמתגעגע לימי התהילה של ריצ'י בלקמור וג'ואי טמפסט.

8
כרמית מזרחי

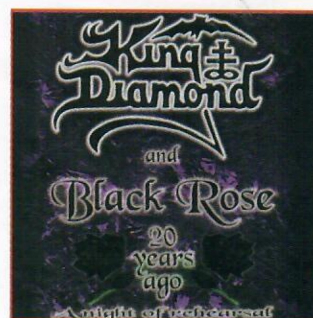
Die Toten Hosen
"Crush Landing"
[Nuclear Blast]

אז נתחיל קודם כל עם העובדות! Die Toten Hosen, היא להקת הרוק הגרמנית המצליחה והפופולרית ביותר ואנחנו מדברים פה על אלבומי פלטינה משולשים, סיבובי הופעות באצטדיונים שמפוצצים בעשרות אלפי מעריצים ומקומות ראשונים במצעדי הסינגלים והאלבומים! אין שום להקת רוק כבד שאפילו מתקרבת להצלחה של ה-punk rockers האלו מדיסלדורף. הדיסק הזה שלהם, שעל ההפצה הבין-לאומית שלו אחראית Nuclear Blast, הוא ברובו אוסף של קטעים שתורגמו לאנגלית מתוך האלבומים האחרונים שלהם, כדי שגם אנחנו נוכל להבין את הטקסטים המעניינים, מה שעד היום היה שמור לדוברי גרמנית, והם עשו עבודה לא רעה בתרגום הרעיון הכללי של השירים.

קשה להסביר מי הם ומה הם ה-Die Toten Hosen, אבל חשוב לדעת שהם הרבה יותר מעוד להקת רוק. שמונה-עשרה שנות פעילות הפכו אותם לסמל תרבותי ולמייצגים של חתך מסוים באוכלוסייה הצעירה בגרמניה, וזה נובע בין השאר מהעיסוק הבלתי פוסק שלהם בפוליטיקה, סוציולוגיה, עם אורח חיים שרובו מאבק בלתי פוסק בפאשיזם ובניאו-נאציזם באירופה. אפשר לומר שהם מניפים את דגל "מרד הנעורים", שפעם היה דגל האנרכיזם והיום הוא יותר מציאותי. זה בא כמובן לידי ביטוי בטקסטים שלהם או בראיונות לתקשורת, והכל מגיע עם מוסיקה נהדרת, שהיא ברובה punk rock קלאסי, פשוט, קליט, ידידותי לסביבה ועם פזמונים שקל מאוד להתחבר אליהם. ובזכות היכולת הזו, לכתוב מוסיקה קליטה ובזכות התדמית המרדנית והמטיפה שלהם, הם הפכו ללהקת-על בגרמניה ולהרכב cult גם בארצות שאינן דוברות גרמנית, שנהנו גם מהזכות לחזות ב-Hosen על הבמה, שזה סיפור בפני עצמו, הרבה תודות לסולן המצוין והסופר כריזמטי שלהם Campino, המשתף פעולה עם אותם חברים, מיומה הראשון של החמישייה הזאת, כבר לפני שמונה עשרה שנים. שני הגיטריסטים Breiti ו-Kuddel, Andy הבסיסט והמתופף Wom.

כמי שמכיר את מרבית החומר של Die Toten Hosen, אני חייב להתוודות שלטעמי זה לא המיטב שבמיטב של המוסיקה שלהם, למרות זאת יש ב-"Crash Landing" מספיק קטעים טובים שעושים אותו כדאי, בעיקר לשם הכרות עם הלהקה הזו. "Pushed Again" שהגיע למקום הראשון במצעד הגרמני לפני כשנתיים, "Soul Therapy" שמתחיל בצורה מעט מדאיגה, אבל אחרי דקה נכנס לפזמון פשוט נפלא שנשאר בזיכרון הרבה אחרי שהשיר מסתיים, "Bonie And Clyde", "Viva La Revolution" שהוא הקטע הטוב בדיסק עם טקסט נהדר, או "Disneyland" ויש גם את גרסת הכיסוי ל-"I Fought The Law" של The Clash. בשביל ליהנות מ-Die Toten Hosen צריך קודם כל להיכנס לראש שלהם, זה אולי לא קל למי שלא מכיר אותם וזה בטוח לא heavy metal, אבל אם בא לכם לגלות משהו חדש עם מעט אינטליגנציה בתכנים, ושמות כמו ה-Ramons או The Clash לא מפחידים אתכם, אז הנה ההזדמנות שלכם, זה עובד על הרבה מאוד אירופאים, אז אין סיבה שזה לא יעבוד גם עלינו. Viva La Toten Hosen!

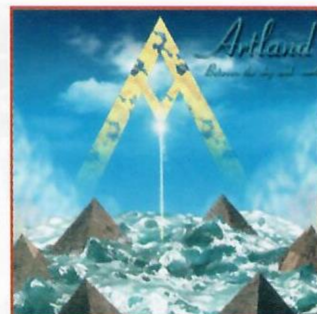
Amit

King Diamond And Black Rose
"20 Years Ago-A Night Of Rehearsal"
[Metal Blade]

מעולם לא שמעתי לפני כן על להקת Black Rose, הייתי בטוח שהמלך התחיל את הקרירה המוסיקלית רבת התקליטים שלו עם Mercyfull Fate, טעיתי. הוא התחיל לפני למעלה מעשרים שנה עם להקת shock rock בשם Black Rose, חבורת דנים מוכשרת שמאז נעלמה לה לחלוטין. כשראיתי לראשונה את הפרומו וקראתי את דף המידע שצורף לו, משהו בי צעק "ניצול מסחרי!!!" עצם הרעיון להוציא במפתיע איזו הקלטה משובשת מחדר חזרות מלפני עשרים שנה, נראתה לי מצוצה מהאצבע, זו שלוקחת לך את הכסף מהארנק. אך כבר בשמיעה הראשונה של הדיסק שיניתי דעתי, מדובר פה בהרכב איכותי במיוחד, שממש מעציב לדעתי שהתפוגג ונעלם עם השנים. למרות כל הפטפוטים המיותרים בדנית שהושארו כמות שהם בדיסק, המוסיקה מדברת בעד עצמה, שילוב מלודי ומענג של Kansas, Deep Purple, ו-Rainbow, הכל כמובן בתוספת הקול הייחודי של King, שעדיין לא נסק לגבהים מסכני האשכים שבהם הוא התפרסם, אבל בהחלט קלים לזיהוי. חבורת הנעדרים הנ"ל יודעת לנגן ממש טוב. הקלידן רוקם קורי מלודיה שעוטפים אותך בתחושה נעימה של נוסטלגיה לתקופה תמימה יותר של פרחים וכל מיני עשבים הנשרפים בתוך נייר מגולגל. והגיטריסט מנגן לו עם feel שנראה לי שנשכח עם מותם של גדולי שנות השבעים ממנות גדושות מכל מיני כימיקלים מרחיבי תודעה אך מצמצמי תוחלת חיים. בקיצור, מומלץ בחום לאוהבי הסגנון והתקופה, אך גם לאוהבי King באשר הם. מי יתן וירבו כחול שבין אצבעות רגלי כשאני חוזר מהים.

אלון מיאסניקוב

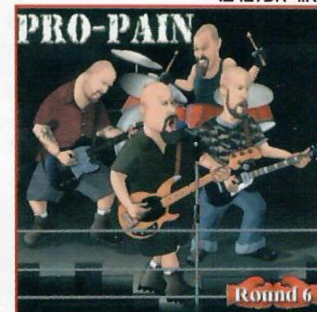

Artland
"Between The Sky And Earth"
[M.M.I.]

ארטלנד הם קוראים לעצמם ובאמת הם מוכיחים זאת. לא ציפיתי מלהקה ישראלית שתנגן "פרוגרסיב" ותלך עם זה עד הפקת אלבום (אני חושב שזה דבר נדיר בארצנו). כשהכנסתי את הדיסק לקומפקט לא ציפיתי לדבר כזה, חשבתי לעצמי עוד להקה שתשתולל ותראה "שופוני יה נס", אבל טעיתי (בדרך כלל אני צודק). החבר'ה האלה הקליטו אלבום שכיף לשמוע אותו ואפשר להתרשם מאוד מיכולתם הוירטואוזית ומיכולתם להלחין ולעבד (מבלי לאבד). הלהקה מונה ארבעה אנשים: אלכס- מנגן בקלידים, סנדי- בבס, סרגיי- בגיטרה חשמלית ופטריק שמנגן גם על גיטרה חשמלית וגם אחראי לתכנות תופים, לופים וסימפולים. אמנם אין ללהקה מתופף אבל תכנות התופים ממש נשמע טוב. מעניין איך הם היו נשמעים עם מתופף אמיתי. מבחינת ההפקה של האלבום הוא נשמע טוב מאוד, אני הייתי מטפל רק בסאונד של גיטרת הקצב עם הדיסטרושן (פשוט בגלל היותי איש סאונד, אני רגיש לזה). בסך הכל האלבום הוקלט ע"י הלהקה באולפן ביתי והוא נשמע מעולה לתנאים הללו. הסגנון השולט באלבום הזה, הוא מעין פרוגרסיב עם פיוז'ן, משהו כמו לקחת Dream Theater עם Uzeb וליקוויד טנשיין. האלבום מכיל שישה קטעים כיפיים לשמיעה, מאוד מלודיים עם גרובים שונים שמתוכנתים ממש יפה אפילו קטעים של drum & bass ומקצבים עכשוויים. מעניין לשמוע אותם בהופעה. כל הכבוד לחבר'ה האלה – היום להוציא אלבום פרוגרסיב שנשמע טוב, זו לא עבודה קלה, אז באמת כל הכבוד ובשביל כבוד צריך לעבוד - והם עשו זאת.

8

מאור אפלבוים.

Pro-Pain
"Round 6"
[Nuclear Blast]

כל חובבי ההסתדרות מוזמנים לצאת החוצה, זה לא עבורם. אני, כחובב כל מיני סגנונות שונים, בתוך ההגדרה הרחבה של ה-metal למדתי לאהוב את הלהקה הבלתי מתפשרת הזאת, החל מתקליטם הראשון "Foul Taste Of Freedom", תקליט ספק hard core ספק thrash, שנתן כמה פרשנויות מעניינות למושג hard core. אחד השירים מלווה בחצוצרות מקסיקניות. ברובם עושה Gary הסולן, שימוש במעין ראפ צרוד, וכולם מהירים, קצביים וקצרים. התקליט השני היה טוב בערך באותה מידה, ושם הם גם הציגו דואט עם Ice T. Gary, מיודענו, הפך את קולו הצרוד לכמעט מחרחר בסגנון death, אבל הכיוון הכללי נשאר זהה. הם הוציאו מאז כמה תקליטים לא ממש מוצלחים, והאמת היא שהציפיות שלי לא היו גבוהות במיוחד. אני שמח לומר שזכיתי להפתעה נעימה, עם המעבר ל-Nuclear Blast נראה כי הלהקה חזרה לעצמה, הסאונד משובח, צפוף וגס, החברה מנגנים את ה-cross over הרצחני שלהם טוב מתמיד. אם אתם רוצים לשתות כמה בירות בליווי מוסיקלי כועס ומזרים אדרנלין, זה התקליט בשבילכם, החל משיר הפתיחה והפירוט שבפזמון, ממה נמאס ל-Gary (מהעולם), וההמשך שמתאר מה עוד שונא Gary. שלא תבינו לא נכון, יש לו כוונות חיוביות, לבחור, הוא פשוט בוחר להביע אותם בעצבים רצחניים, שבהחלט מתאימים לז'אנר שבו הוא נמצא. כרגיל, לא לכולם, אבל אני אישית ממליץ.

אלון מיאסניקוב

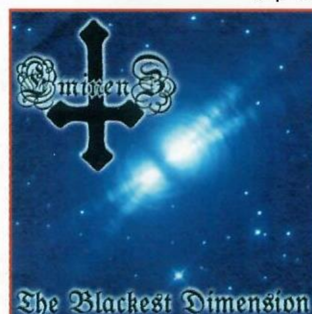
Dismal Euphony
"Python Zero"
[Nuclear Blast]

את האמת, אין לי מושג מה הולך פה.. מה הלהקה הנורווגית הזאת מנסה להשיג, עדיין לא הכי מובן לי. כל כך הרבה שלובים של סגנונות מטאל ביחד באלבום הזה.. מ-power עד black מ-gothic עד death.. ואין לי תשובה ברורה אם זה עובד בגדול או שזה כשלון חרוץ.. מצד אחד יש יתרונות לאלבום הזה (השילוב, לפחות המוסיקלי, עובד לא רע בכלל, והמוסיקה נקלטת די מהר..) אבל מצד שני יש גם חסרונות (השילוב עם הסולנית, לפחות בעיני, לא עובד כל כך טוב.. הקול שלה לא מתאים למוסיקה.. וזו בלשון המעטה.. כנראה קיבלו אותה ללהקה בגלל כשרונות אחרים שלה, אבל מה שבטוח לא בגלל יכולת השירה שלה..) שירת ה-black הוחלפה בשירה שמזוהה יותר עם ה-thrash.. המוסיקה לפעמים נשמעת קיטשית וצפויה להחריד.... הסאונד לגמרי לא רע ויש פה ושם רעיונות טובים ואני חושב שאם הנגנים היו טיפה יותר ממוקדים היו יכולים להוציא דבר הרבה יותר טוב ומקורי ולא שילוב של דברים ששמעתי כבר מליון פעם..

בשביל לקצר אסכם שמדובר בעוד דיסק בשוק שאני בטוח שלא יחולל סערות.. דיסק סולידי שלא יתבלט במיוחד (לפחות בעיני). עדיף להשקיע את הכסף בדבר יותר טוב..

6

איתי קרש

Eminenz
"The Blackest Dimension""
[Last Episode]

....ממש באותה מידה יכול "אלבום" זה להיקרא the lightest dimension .... לא ייאמן... ממש כשחשבנו שסצינת הבלאק מטאל סיימה את תקופת הסרחון ופינתה מקומה ללהקות מצוינות כגון Satyricon, Limbonic Art, Gehenna ועוד, ממש ברגע זה מגיחה Eminenz כמו סיוט מתוך האפלה ומוכיחה לנו שאין גבול לחוסר המקוריות, אין סוף לשעמום ואין קץ לפוזה. זהו האלבום השלישי (!!!!!) של ה "יוצרים" הללו ומה הפלא שגם האלבום הזה, כמו כל קודמיו, יצא באותה חברת תקליטים. אז או שהלהקה נוהגת לשחד את המנהלים כדי שיואילו בטובם... או שבאמת אין לי מה לומר. הרבה זמן לא שמעתי אלבום שמוציא שם כל כך רע לסגנון אותו הוא מייצג. באמת שניסיתי למצוא נקודת אור אחת קטנה בתוך ים הבנאליות הזה.. אבל הסאונד המעצבן עד כדי התקפת עצבים הצליח להסיח את דעתי מהעיקר... יש כאן ניסיון פתאטי ועלוב ליצור בלאק מלודי בסגנון Dimmu Borgir ודומיהם אבל הפער רבותיי אינו ניתן לגישור...

והנה !! מצאתי !!! הנה נקודת האור !!! והדבר החיובי שחיפשתי !!! והוא שאלבומים מבזי ז'אנר שכאלה אינם יוצאים כיום בתדירות גבוהה ורק "יחידי סגולה" מסוגלים להוציא מתחת (תרתי משמע....) ידם מוצר " משובח" שכזה...

אם מישהו מכם יעיז להוציא שבעים שקלים על זה, אל תבואו אלי להתלונן!!! פסול למאכל אדם..

(תשאלו את רפי גינת....)

2

גידי פרסקי

Marduk
Infernal Eternal
[Regain Records]

שלוש.. שתיים.. אחת.. הנה זה בא!!! מתקפת חיל השריון של Marduk מפציצה אלבום-כפול מהופעה-חיה המכיל גם שלושה וידיאוקליפים הממחישים לכל מי שעוד פקפק מאיפה משתין הדג.. יש כאן שעתיים של סופר מהירות - סופר ברוטליות - סופר שנאה. אין פשרות ולו לרגע. התקפה חזיתית על אוזנו של המאזין, ומותירה אותה מדממת ומשוועת לעוד.. Marduk לא מתפשרים. הם מקצוענים בטירוף וחמושים במתופף מהיר יותר ממרגמה. זמר גיהינומי שלקח שיעורי פיתוח קול מהשטן בעצמו, והגיטריסט נשמע כחומת רעש מדויקת להפליא. הכל מהוקצע עד טיפת הדם האחרונה. עשוי כמו שצריך. סאונד לעניין וכמובן קטעי הוידיאו, לא משאירים שום מקום לדמיון. כל הקטעים הכי טובים מכל האלבומים: "Panzer", "Burn My Coffin", "Those Of The Unlight", Division Marduk" ועוד רבים וטובים. יש כאן כמובן גם שני שירים איטיים לאיזון האווירה.

ממש בחודש הבא יצא "La Grand Dance Macabre" שזה אלבום האולפן החדש של החבורה העליזה הזו וכמי שכבר שמע ונפל מהכסא.. אין פתיחה טובה מזו!!!

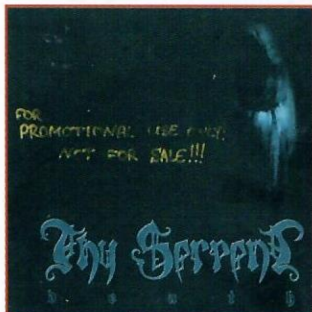
גידי פרסקי

Soilwork
"A Predator's Portrait"
[Nuclear Blast]

באם נתעלם מדברי החיבה של Rob Halford ללהקה הזאת, נוכל להתייחס באופן אובייקטיבי למוסיקה. זה לא שאני לא מעריך את פועלו של האיש, אבל לא הייתי מגדיר אדם שפנה לכיוון אלטרנטיבי, כשהמטאל לא מכר מספיק, כולל כל המתבקש מהתדמית. נהניתי מהדיסק האחרון שלו כמו רובנו, אבל הוא בהחלט לא metal god או האורים והתומים שלי בנושאי מוסיקה. לאחר שטיפה קצרה זו אומר ש-Soilwork באמת מצוינים, אם בשני האלבומים הקודמים שלהם ניתן לנו רמז על היכולת הטכנית המבריקה של הלהקה, אזי כעת אנו זוכים למנה גדושה של מלודיה מקצועית למהדרין. ניתן להשוות אותם ל-Arch Enemy, אבל הם לוקחים את הכיוון הזה למרחקים שהם הרבה מעבר למה ששמענו עד היום. עיבודים מורכבים, עטופים בשכבות של גיטרות, סולואים על גבי סולואים, אני בהחלט יכול להעריך שהם השתמשו בלפחות ארבעה ערוצים רק לגיטרות בקטעים מסוימים, כל זה בלווי מתופף ראוי ומוצלח, וסולן שעד היום רק צרח בקול ייחודי, וכעת מתבטא במגוון של קולות מלודיים. אם בשיר הראשון הוא צורח את נשמתו כאילו השטן אוחז באשכיו, אזי בשיר השני הוא עובר לפסים מלודיים מהוססים קמעה, ובשיר השלישי, חברים יקרים, הוא מרביץ שירה משובחת בכל קנה מידה שהוא. משם והלאה הוא קצת חוזר על הסגנון, אבל בכל שיר יש איזה שהוא hook שתופס אתכם ולא עוזב. בקיצור- דבר טוב, טוב מאד, אני יכול רק לומר לכל מי שאוהב את המטאל שלו חכם אך עם זאת כבד- רוצו ורכשו את עבודות האפר, הם יודעים מה הם שעושים.

9

אלון מיאסניקוב

Thy Serpent
"Death"
[Spinefarm Records]

מיני אלבום חדש ללהקה הפינית המצויינת הזו.. משום מה אני מבחין בתבנית אצל הלהקה הזו שנחשבת כלהקה המובילה בזרם ה- dark metal הפיני.. המוסיקה המאופיינת באווירה מאוד קודרת ואפלה.. מוסיקה כוחנית, אבל בד בבד מלודית שהייתה מתווספת לטקסטים האפלים, עם הסממנים השטניים ושנאה לכל...

אבל במיני האלבום החדש שסביב קונספט המוות האלמותי (נראה שכל להקת מטאל המכבדת את עצמה עסקה בנושא זה פעם או פעמיים..) כל הכוחניות במוסיקה נעלמה ונשארה רק המלודיות.. אין לי מה לומר, די התאכזבתי כששמעתי את השירים במיני אלבום זה, מפני שאני ציפיתי למשהו אחר לחלוטין.. הסגנון באלבום מתקרב יותר לסגנון הדת המלודי כגון Amorphis לדוגמא.. לא שזה רע אבל זה פשוט לא Thy Serpent שאני מכיר ואוהב.. שזה שיר שקט עם שירה נקיה ונעימה. האם ריח המסחור הגיע לאף של סמי וחבריו?? עוד דוגמא בולטת לעין היא התמונה של הלהקה - את האיפור הכבד הניטים והשרשראות החליפו הפעם משקפי שמש ומעילי עור שחורים. התבגרות או מסחור? את זה אתם תחליטו בעצמכם.. אבל למרות זאת - חברי הלהקה הם נגנים

טובים וכרגיל הם מעבירים את החומר בצורה הטובה ביותר. שירים חלקים המתחברים אחד עם השני.. אולי לכם זה ישמע יותר טוב ממה שזה נשמע לי. אני את הסיבות שלי הבאתי כאן..

7.5
איתי קרש

ALBUM OF THE MONTH

Dimmu Borgir
"Puritanical Euphoric Misanthropia"
[Nuclear Blast]

במהלך השנים האחרונות אנו זוכים לחלוקה די ברורה בז'אנר ה–black metal. ישנם אלה המנסים בכוונה לשמור על צביון אפל, ולהתאפיין, מבחינה מוסיקלית, בריפים פשטניים, במילים התומכות בעבודת שטן ושאר חבר מרעיו, ומתעקשות, מבחינת המלודיה או ההפקה, שלא להתקדם למאה ה–21. ישנם אלה שיצדיקו את אותן להקות ויגדירו אותן כנציגות האמיתיות של הסגנון. יהיו אלה אותם אנשים ששמעו את תקליטם האחרון של Mayhem ונחרדו, אבות ה–black הפרימיטיבי הפכו ללהקה מלוטשת, חדת הפקה, שלמרות המהירות הלא–תאמן של המתופף האדיר שלהם והריפים השחורים משחור, עדיין תהיה בהכרח מוגדרת על ידי אלה שתיארתי קודם, כלהקה שמכרה את נשמתה. לעומת זאת, צמח דור חדש של להקות black מקצועיות המשתדלות לנגן טוב יותר, ליצור מוסיקה מלודית יותר, ובאופן כללי, לא מנסות להישמע כאילו הרגע יצאו מהמערות.

מהבולטות בלהקות אלה, נמצאת Dimmu Borgir, להקה נורבגית ששורשיה באותן להקות אפלות, אך התפתחה לכיוונים לא צפויים ביותר. תקליטה "Enthrone Darkness Triumphant", הוא לדעתי, אחד התקליטים הטובים שיצאו בז'אנר. שילוב של black מהיר וקודר עם גוונים עשירים יותר של metal, צבוע בקלידים וריפים מלודיים מצוינים. לאחר תקליט נפל יחסי, בעיקר עקב כיוון לא לחלוטין ברור והפקה נוראית, חוזרת הלהקה בתקליט מצוין, מגובש היטב, עם יכולת התיפוף המדהימה שלNick Barker (יוצא Cradle Of Filth), מהקולות הנקיים של Vortex (יוצא Borknagar), ומהריפים המתוחכמים של Galder (האיש שהוא Old Man's Child). ההפקה הצלולה מבדולח של אולפני Freedman הנודעים רק תורמת, וכל זה מעוטר בתזמורת סימפונית שנוספה על שטיח הקלידים העשיר של הלהקה. בקיצור – אחד מתקליטי ה– black הטובים, המקצועיים והמעניינים ששמעתי. מומלץ בחום.

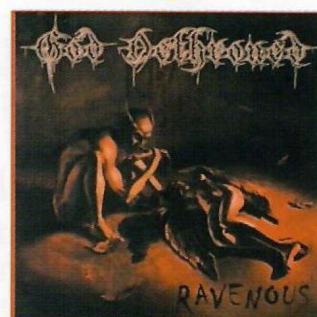
9,5
אלון מיאסניקוב

Vader
"Reign Forever World"
[Metal Blade]

האומה הפולנית ממשיכה להנפיק את מיטב ה–death שישנו. רק בחודש שעבר כתבתי כאן על להקת בת של Vader והנה הם עצמם מוציאים אלבום חדש. סליחה, אמרתי חדש? התכוונתי – אלבום אוסף/b-sides. האלבום כולל שלושה שירים חדשים, שלושה ביצועים (ל–Mayhem, Judas Priest ו–Destruction), שני קטעים בהופעה, ושני שירי בונוס מהגרסא היפנית של "Litany".
אני חייב להודות כי הרושם הראשוני כאן הוא של מחזור לצורכי רווח, יש בכך משהו. הלהקה רק הוציאה את תקליטם הקודם לא מזמן, ויש להניח כי חברת התקליטים מנסה לשמור על המומנטום שיצר התקליט המצליח וסיבוב ההופעות הבין לאומי שלהם.
כל זה לא הופך את "Reign Forever World" לתקליט פחות מטוב מאד. למי שלא יודע למה לצפות מ–Vader, ניתן לומר כי נקודת ההשוואה היא Morbid Angel, ריפים מסובכים מהרגיל, מתופף מהיר, סולן ניחר שבלתי אפשרי לחפור דרך הצרידות, המלווה במבטא פולני ולהבין מה הוא שר, ואפילו המילים, שעוסקות בכל מיני שדים בבליים (עיקרים) ואשוריים (פרסים) למינם.
הביצועים מעניינים, לא יודע אם להגדירם כטובים, ההבדל מהמקור הוא גדול מדי, אבל בהחלט נותנים פרספקטיבה שונה לשירים המוכרים הללו. Vader זוכים להצלחה רבה בעולם בשנים האחרונות, וניתן להבין למה, הם מקצועיים, אמיתיים, ואגרסיביים מספיק כדי לספק כל מטאליסט קיצוני, ובקיצור - לא לכל טעם, אבל למי שזה טעמו– מומלץ ביותר.

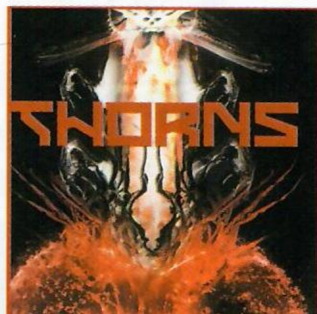
אלון מיאסניקוב

God Dethroned
"Ravenous"
[Metal Blade]

לפני שנתיים (עוד בשנת 99), הייתי בפסטיבל Dynamo וזכיתי לראות הרבה להקות, מכל הז'אנרים של ה-metal שהיו פזורים באותו פסטיבל - power metal, שהביא להקות כמו Nocturnal Rites, Labyrinth ועוד, gothic metal שהביא להקות כמו Tiamat ו-Lacuna Coil ועוד כל סגנון metal שקיים על הפלנטה שלנו הנקראת כדור הארץ. באחת הבמות (הבמה היותר קטנה) הופיעה להקת death metal, הנשמעת כמו שילוב של black metal ו-death metal עכשווי, (מעין death metal שוודי). ההבדל הוא, שהצליל שלהם הוא פחות חד מכל הלהקות הידועות תחת הז'אנר הזה. הלהקה הוקמה במקור בשנת 1991. היא הוציאה אלבום בשם "The Christhunt" ואחר כך התפרקה. הסולן/גיטריסט Henri Sattler שהקים אותה, פירק אותה והקים הרכב בשם Ministry Of Terror. בשנת 1994 ההרכב הקליט אלבום בשם "Fall Of Life", לאחר מכן הבחור עזב את הלהקה.
God Dethroned קמו בהרכב חדש עם חוזה בחברת Metal Blade, הנחשבת לאחת המובילות בתחום. הם הוציאו שני אלבומים: "The Grimore" - (1997) ואחריו את "Bloody Blasphemy" (1999), אחר-כך הוציאו אוסף בחברה אחרת המכיל שירים מהדמו וקטעים מהופעה חיה ועכשיו אלבום חדש מלא זעם, כעס, אימה ואיך שתרצו לקרוא לשד... זהו האלבום הכי אגרסיבי שעשו עד היום. אמנם הוא מצטיין בכתיבה האופיינית להם בכל האלבומים הקודמים (קטעים מלודיים מאוד לצד קטעים מאוד מהירים וברוטליים). אלבום זה לקח אותם צעד אחד קדימה לקראת הנבואה המאיימת להרוס את האנושות, ההופכת לקרה ואפלה מיום ליום... זהו כרטיס כניסה לגיהינום הקר (משהו שלא דימינו קודם). באלבום זה משתתף מתופף בשם Tony Lavreano שמנגן היום עם להקת הדת מטאל Nile. הוא הקליט איתם את האלבום, על הצד הטוב ביותר, והוא נשמע כחלק מהלהקה, למרות שהם עדיין מחפשים מתופף (יש מישהו שרוצה לנסות?).
בקיצור ובלי הרבה זיבולי שכל, לאוהבי יפה ירקוני,ד זה כנראה לא האלבום שאתם מחפשים, לעומת זאת לאוהבי ה-metal הברוטלי יותר בספקטרום ה-metal או לאנשים שהזעם זורם להם בדם, רוצו על זה....

8
מאור אפלבוים

Thorns
"Thorns"
[Moonfog]

זה אלבום מיוחד באמת!!! אלבום שלוקח צעד קדימה את הבלאק מטאל הנורווגי וממשיך היישר מהנקודה אליה לקחו אותנו Mayhem ולאחר מכן Satyricon. בלאק מטאל מכני קשה ומורכב.
מי מנגן פה? Hellhammer המתופף האגדי - על התופים ו-Satyr - בגיטרה. השירים עוקבים זה אחר זה ומציגים את הלהקה הזו בשיא תפארתה. מדובר באלבום שהעבודה עליו ארכה חמש שנים, ואכן ניתן לשמוע וליהנות מכל רגע ורגע ביצירה הזו. זהו אלבום המציב סטנדרט חדש בז'אנרים הקיצוניים והאפלים של המטאל. שופע בנגיעות תעשייתיות וברגעי אימה מנוכרים וקודרים. זה בדיוק הצעד שהיה צריך לקחת הסגנון על מנת לשמר את מעמדו כמנתץ גבולות נצחי וכחוקר לעומק את האפשרויות הבלתי מוגבלות של הסגנון הקיצוני הזה. נורבגיה מספקת לנו את העילית שבלהקות הבלאק מטאל ואלבום זה הוא בהחלט עוד לבנה בחומת האופל הנבנית אט אט 'לתפארת מדינת ישראל'. הסצינה בהחלט זקוקה לעוד ועוד אלבומים כמו Thorns. מי שזוכר אותם מהאלבום המשותף עם Emperor מלפני שנה, ודאי יבין את כוונתי. למרות שאלבום זה הוא מטאלי, מהיר ואפל עשרות מונים מהאלבום המשותף ההוא, Thorns צריכים ויכולים להוביל זרם חדש.

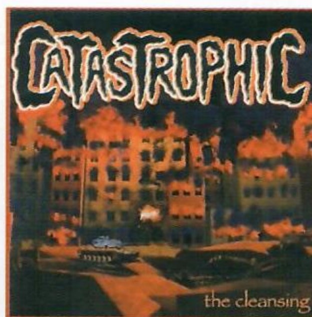
גידי פרסקי

In Flames
"Lunar Strain"/
"Subterranean"
[Regain Records]

את הלהקה הזאת כ-ו-ל-ם מכירים!!! מדובר בלהקה שפיתחה את מושג ה-Swedish death ויצרה סגנון המזוהה עמה במשך השנים. מהר מאד הפכה In Flames למעצמת מטאל וללהקה המובילה בתחומה. הרבה מכם לא מכירים את שני האלבומים האלה - וחבל!! האלבומים היוצאים בימים אלה במהדורה מיוחדת של דיסק כפול במחיר אחד, הם עיסקה סופר כדאית משתלמת לכל אוהבי הלהקה והסגנון בכלל. הם שני האלבומים הראשונים שיצאו. הסולן כאן הוא לא אחר מאשר Michael Stanne, מיודעינו מ-Dark Tranquility האגדיים. הבחור מפגיז כאן בשירה פיצוצית במיוחד. החומר הוא כבד יותר אך מלודי ומבוצע בצורה מעולה. ישנן השפעות רבות של מוסיקת פולק אך ללא שילוב כלים עממיים אלא בעבודת הגיטרות בלבד, דבר הנותן צביון ייחודי לחומר המוסיקלי. אחרי האלבומים האלה זנחה הלהקה את ההשפעות הללו - וחבל!
דבר נוסף המורגש מאד באלבומים הן הנגיעות המלודיות הבאות מתחום ה-heavy metal, בקטעים רבים נדמה כי אם היה שר כאן זמר עם קול מלודי, התוצאה היתה heavy לחלוטין, אך בזה טמון קיסמה המיוחד של להקה זו, היכולת המצוינת לשלב מלודיה וכבדות, שירים מעולים ונגינה מצוינת. אישית אני חושב שהאלבומים האלה הם ה-דבר של הלהקה הזו והם מכילים את החומר הטוב ביותר שיצא להם מאז ומעולם. גם מי שלא אהב את In Flames בגלל אלבומיהם הקודמים, ימצא כאן אלבום death שבדי מצוין ומהטובים ביותר ששיגרה שבדיה לסצינה!!! ומאחר שמדובר בשני דיסקים: החגיגה כפולה!! לכו על זה!

גידי פרסקי

Catastrophic
"The Cleansing"
[Metal Blade]

זוכרים את ההרכב Executioner משנת 1984? לא? טוב בואו ננסה שנית, זוכרים את להקת Obituary? כן! אה... טוב, מסתבר שזו היתה אותה להקה ומאז הם הוציאו ששה אלבומים ששלושה מהם נהיו קלאסיקות metal, "Cause Of Death" שכלל גם את הגיטריסט האגדי James Murphy. "Slowly We Rot" הראשון שיצר תדמית גדולה והשפיע בצורה קשה על סצנת ה-death metal ו-"The End Complete", שדי סגר את המעגל ומאז הם התחילו לרדת.
Obituary היו שייכים לז'אנר הנקרא Florida death metal ומה שזה יצג זוהי מוסיקת death metal עם הרבה ריפים מורכבים ועם שינויים במקצבים לאורך כל השיר. אמנם הם היו להקה יחסית איטית לעומת האחרות, מה שנקרא mid tempo, אבל זה לא הפריע לאנשים להשתולל כמו משוגעים בהופעות שלהם. Trevor Peres המלחין, הכותב הראשי של הלהקה ונגן גיטרת הקצב, הקים הרכב חדש הממשיך את חזיונו המוסיקלי החדש. הרכב זה לא תלוי באף trend קיים ומציג אותנטיות לשמה. הרכב זה עונה לשם Catastrophic והוא חתום בחברת התקליטים Metal Blade. החברה זימנה את Jamie Locke שיפיק את האלבום יחד עם הלהקה והתוצר הוא משהו שונה, מעין שילוב של ריפים של death metal עם תיפוף חדש של hard core סטייל ניו יורק ושירת death metal. להרכב הזה יש סאונד פגז (היום בתחום ה-death קשה לא להישמע פלסטיים). ממש הפקה חמה מאוד ונותנת הרגשה של מה שפעם ידעו לעשות, רק שהיום האמצעים יותר זולים ונוחים. ההרכב בנוי מהסולן Keith Devito, הגיטריסט Trevor Peres והגיטריסט הנוסף Chris Basire, הבסיסט Brian Hobbie והמתופף Rob Maresca. האלבום מכיל שניים-עשר קטעים שלא נותנים רגע מנוחה.

טוב, הרי גם Ozzy אמר, "No Rest For The Wicked", אז גם לכם שיהיה במזל, כך אמרו חז"ל...

8
מאור אפלבוים

CHINCHILLA

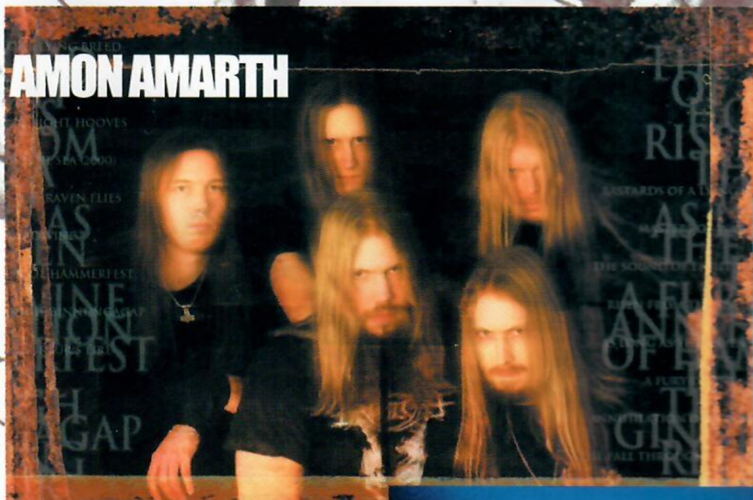
Udo Gestenmeyer מנהיגה והכותב העיקרי של **Chinchilla**, הסכים לספר לנו על מה מדברים השירים באלבום המדהים שלהם "Madness": "אני תמיד כותב מתוך הניסיון שלי בחיים, על החוויות שאני עובר - טובות וגם רעות. הרבה דברים קרו בחיי ומה שקרה בוודאי עזר לי לגבש את דעותיי לגבי הרבה דברים. באלבום יש "שני סיפורי" אהבה - שירים כמו "Broken Heart" ו-"Anymore" שנכתבו על אישתי לשעבר, על התקופה הקשה שבאה לאחר הפרידה. האהבה שלנו היתה משהו בין גיהינום וגן-עדן - מצד אחד אני אוהב אותה, מצד שני אני שונא אותה. הניגודים האלה שניתן להגדיר אותם כ-"Dark And Light", שהוא אחד השירים באלבום. כתוצאה מהפרידה הזאת, הייתי צריך לעבור תהליך קשה מאד, לאסוף את כל האנרגיות מחדש ובסופו של דבר לפתוח פרק חדש בחיי. הרבה פעמים הלכתי ברחובות, בחושך וניסיתי למצוא תשובה לשאלה: למה כל זה קרה? וזה בעצם הסיפור מאחורי השיר "Living On My Own". "Queen Of The Rain" - השיר מדבר על אישה יפה המסוגלת לשבור את הלב לכל גבר שהופך לקורבן של האהבה. יש לך שתי אופציות: להיות סמרטוט או להיות גבר!
ישנם שירים העוסקים בדברים אחרים, כמו: "Fight", "Madness", "Freedom" ו-"Where The Brave Belong", הם משקפים את דעותיי בנושאים פוליטיים. רק תראו מה קורה בעולם! יש המון "מנהיגים" משוגעים, שכל מה שהם רוצים זה לעשות יותר כסף במחיר מאד גבוה - במחיר של דם ומלחמות. והם ממשיכים לפזר את דעותיהם הסכיזופרניות, וכשהם מצליחים להשפיע עליך, אתה זה שהולך לשלם את המחיר, לא הם! הם ימשיכו ליהנות מהחיים הטובים שלהם בבית מפואר, ימשיכו לספור את הכסף, אבל אנחנו בבעיה קשה מאד. אנשים מאבדים את חייהם, את חיי יקיריהם רק בגלל האידיוטים האלה. לדעתי אין דבר חשוב יותר מלהסביר לאנשים מה באמת עומד מאחורי כל הפוליטיקאים והמשחקים האלה. לא משנה איפה אתה חי, באירופה או במזרח התיכון, הכל אותו הדבר, מכיוון שאנחנו האנשים הפשוטים. אולי הפוליטיקאים עצמם, באיזושהי מידה, גם הם עבדים של מערכת גדולה ומכוערת המנוהלת על ידי אנשי עסקים. וזאת האמת הכואבת על העולם "החופשי". לצערי, כל הדברים האלה מובילים את האנושות למלחמה האטומית. השיר "Tears" מספר את סיפורה של ילדה ששרדה את המלחמה, אך לא נשאר לה שיער כתוצאה מהקרינה שהיא ספגה. היא למעשה הסמל של הניצול האחרון במלחמה הזאת. אני מאד מקווה שאנחנו נוכל למנוע את האסון.

תודה לכל אלה שכתבו לנו כבר.

www.chinchilla.rocks.de

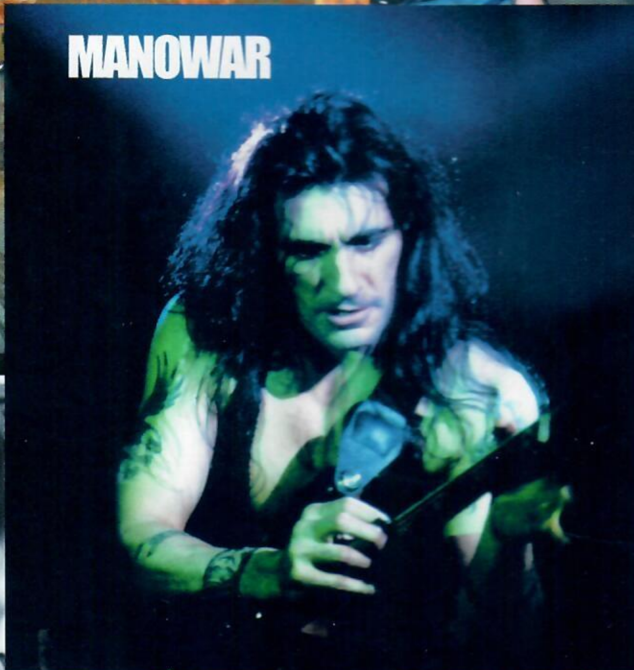
ISRAELI METAL
HAMMER

בגליון הבא

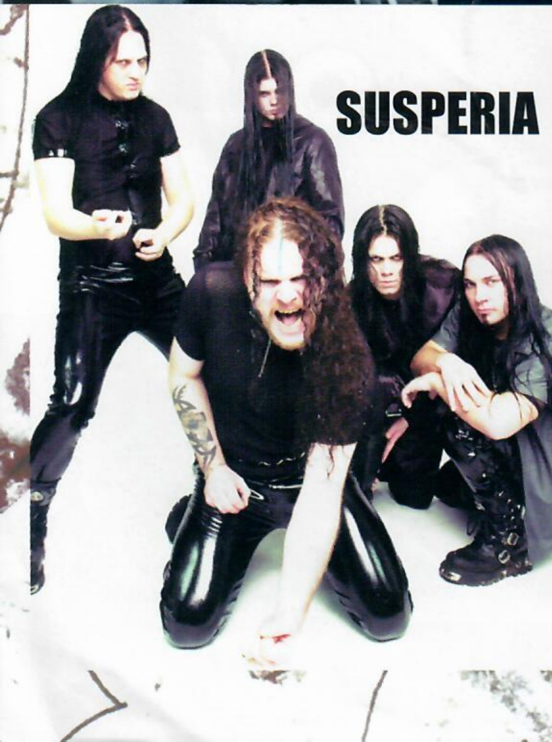

דיסק חינם כל חודש!